

**RADA
UNII EUROPEJSKIEJ**

**Bruksela, 16 czerwca 2014 r.
(OR. en)**

10948/14

POLGEN 97

NOTA

Od:	Przyszłe prezydencje włoska, litewska i luksemburska
Do:	Delegacje
Dotyczy:	18-miesięczny program Rady (1 lipca 2014 r. – 31 grudnia 2015 r.)

Delegacje otrzymują w załączeniu 18-miesięczny program Rady, przygotowany przez przyszłe prezydencje: włoską, łotewską i luksemburską, jak również wysoką przedstawiciel, przewodniczącą Rady do Spraw Zagranicznych

SPIS TREŚCI

Wprowadzenie	8
CZĘŚĆ PIERWSZA – RAMY STRATEGICZNE	9
CZĘŚĆ DRUGA – PROGRAM OPERACYJNY	15
SPRAWY OGÓLNE	
Europa 2020 i europejski semestr.....	15
Proces rozszerzenia	16
Kraje Europy Zachodniej nienależące do UE	18
Mechanizm współpracy i weryfikacji dla Bułgarii i Rumunii	19
Zintegrowane uzgodnienia dotyczące reagowania na szczeblu politycznym w sytuacjach kryzysowych (IPCR) / klauzula solidarności	19
Polityka regionalna i terytorialna	20
Zagadnienia instytucjonalne	21
Praworządność	22
Zintegrowana polityka morską	22
SPRAWY ZAGRANICZNE	
Wspólna polityka handlowa	23
Polityka zagraniczna i bezpieczeństwa.....	26
Pomoc humanitarna	35
Zwalczanie terroryzmu	36
Europejska współpraca konsularna	37

SPRAWY GOSPODARCZE I FINANSOWE

Sprawy gospodarcze	
Polityka gospodarcza	38
Rynki finansowe	40
Podatki	42
Kredyty eksportowe	43
Budżet	44
Zasoby własne	44
Ochrona interesów finansowych Unii Europejskiej	44
Statystyka	45

WYMIAR SPRAWIEDLIWOŚCI I SPRAWY WEWNĘTRZNE

Sprawy wewnętrzne	
Wizy	47
Granice	47
Strefa Schengen	48
Legalna migracja	48
Nielegalna imigracja	50
Azyl	51
Bezpieczeństwo wewnętrzne	52
Narkotyki	54
Zwalczanie terroryzmu	54
Współpraca celna	55
Ochrona ludności.....	55

Wymiar sprawiedliwości	
Prawa podstawowe i obywatelstwo	56
Ochrona najsłabszych grup	57
Prawa jednostki w postępowaniu karnym	57
Wzajemne uznawanie i zasady minimalne	58
Prokuratura Europejska i Eurojust	58
Prawo cywilne	58
E-sprawiedliwość	59
Korupcja	59
Szkolenie pracowników wymiaru sprawiedliwości	59
Zewnętrzny wymiar WSiSW	60

ZATRUDNIENIE, POLITYKA SPOŁECZNA, ZDROWIE I OCHRONA KONSUMENTÓW

Zatrudnienie i polityka społeczna	
Zatrudnienie i rozwój społeczny	62
Europejski semestr	63
Kwestie związane z zatrudnieniem i rynkiem pracy	64
Wymiar społeczny	64
Kwestie polityki społecznej	65
Prawo pracy	65
Bezpieczeństwo i higiena pracy	66
Równość kobiet i mężczyzn	66
Zwalczanie dyskryminacji	67
Zewnętrzny wymiar polityki zatrudnienia i polityki społecznej UE	67

Zdrowie i ochrona konsumentów	
Zdrowie publiczne	68
Produkty farmaceutyczne i wyroby medyczne	69
Środki spożywcze	69

KONKURENCYJNOŚĆ (RYNEK WEWNĘTRZNY, PRZEMYSŁ, BADANIA I PRZESTRZEŃ KOSMICZNA)

Konkurencyjność	70
Jednolity rynek	71
Prawo spółek	72
Lepsze uregulowania prawne	72
Harmonizacja techniczna	73
Konsumenci	73
Własność intelektualna	74
Unia celna	74
Polityka przemysłowa	76
Małe i średnie przedsiębiorstwa	77
Badania i innowacje	78
Przestrzeń kosmiczna	79
Turystyka	81

TRANSPORT, TELEKOMUNIKACJA I ENERGIA

Kwestie przekrojowe	82
Transport	83
Zagadnienia horyzontalne	83
Lotnictwo	84
Transport lądowy	85
Transport morski	86
Telekomunikacja i jednolity rynek cyfrowy	86
Energia	88

ROLNICTWO I RYBOŁÓWSTWO

Rolnictwo	90
Kwestie weterynaryjne, żywnościowe i fitosanitarne	91
Lasy	92
Rybołówstwo	93

ŚRODOWISKO

Kwestie środowiskowe	94
Zmiana klimatu	96

EDUKACJA, MŁODZIEŻ, KULTURA, SPRAWY AUDIOWIZUALNE I SPORT

Kształcenie i szkolenie	98
Młodzież	100
Kultura	101
Sprawy audiowizualne	102
Sport	103

PROGRAM DZIAŁANIA RADY
PRZYGOTOWANY PRZEZ PREZYDENCJE: WŁOSKĄ, ŁOTEWSKĄ
I LUKSEMBURSKĄ

wraz z przewodniczącą Rady do Spraw Zagranicznych
oraz w ścisłej współpracy z Komisją
i przewodniczącym Rady Europejskiej

WPROWADZENIE

W niniejszym dokumencie przedstawiono program prac Rady, opracowany przez przyszłe prezydencje: włoską, łotewską i luksemburską, obejmujący okres od lipca 2014 r. do grudnia 2015 r. Program ten przedstawiono w dwóch częściach.

Pierwsza część zawiera strategiczne ramy programu, umieszczając go w szerszym kontekście, a konkretnie w perspektywie bardziej długofalowych celów, które będą realizowane w trakcie trzech kolejnych prezydencji. Dlatego też na temat tej sekcji – zgodnie z regulaminem wewnętrznym Rady – przeprowadzono konsultacje z przyszłymi prezydencjami: niderlandzką, słowacką i maltańską.

Druga część zawiera program operacyjny określający kwestie, które mają stanowić przedmiot działań w ciągu tego 18-miesięcznego okresu. Zgodnie z regulaminem wewnętrznym Rady ta część została przygotowana przy udziale przewodniczącego Rady do Spraw Zagranicznych – w odniesieniu do działań tego składu Rady w przedmiotowym okresie – oraz w ścisłej współpracy z Komisją i przewodniczącym Rady Europejskiej.

Trzy prezydencje dołożą wszelkich starań, by zapewnić sprawny i wydajny przebieg prac Rady. Oznacza to bardzo bliską współpracę między trzema prezydencjami, a także między nimi a przewodniczącym Rady Europejskiej i wysokim przedstawicielem. Strony te będą bardzo blisko i konstruktywnie współpracować z Parlamentem Europejskim. Trzy prezydencje będą się również w dużej mierze opierać na wzajemnie korzystnej współpracy z Komisją i oczekują wkładu z jej strony na podstawie jej jednośnych programów prac.

CZĘŚĆ I

RAMY STRATEGICZNE

Trzy najbliższe prezydencje podejmą prace w trakcie przechodzenia z jednego cyklu legislacyjnego do kolejnego. Nowo wybrany Parlament Europejski wznowi prace w lipcu, nowa Komisja i nowy Wysoki Przedstawiciel powinni podjąć funkcje w listopadzie, zaś Radzie Europejskiej nowy przewodniczący będzie przewodniczył od 1 grudnia 2014 r.

W tym okresie trzy prezydencje dołożą wszelkich starań, by ułatwić ten proces przejściowy tam, gdzie będzie to możliwe, i w ramach swoich kompetencji. Trzy prezydencje rozwiną bliskie i konstruktywne stosunki z nowymi podmiotami instytucjonalnymi, aby umożliwić szybki powrót do normalnego rytmu pracy i normalnej działalności ustawodawczej.

Szybki powrót do normalnego funkcjonowania instytucji i sprawna współpraca między nimi ma kapitalne znaczenie dla reagowania na stojące przed nami wyzwania. Unia właśnie ma umocnić polityki, które pozwoliły jej przetrwać kryzys. Aby kontynuować ten proces konsolidacji i sprostać bieżącym politycznym, gospodarczym i społecznym wyzwaniom, wyraźnie potrzebna jest zjednoczona, aktywna i skuteczna Unia Europejska, zdolna podejmować szybkie i ukierunkowane decyzje. Rada Europejska zapewnia bodźce do dalszego rozwijania unijnych polityk. Dobra współpraca z Komisją i Parlamentem Europejskim mają zasadnicze znaczenie dla skutecznego podejmowania decyzji.

Głównym celem na kolejnych 18 miesięcy będzie pełne przezwyciężenie kryzysu gospodarczo-finansowego i pobudzenie wzrostu gospodarczego Unii oraz wzmocnienie zdolności Unii do zapewnienia większej liczby miejsc pracy i wykorzystywania sposobności, które stwarza środowisko cyfrowe, ochrona podstawowych praw oraz pełne odegranie roli, jaką ma w szybko zmieniającym się świecie.

W czasach wysokiego bezrobocia w Europie, w szczególności wśród ludzi młodych, i rosnącej liczby osób zagrożonych ubóstwem lub wykluczeniem społecznym jednym z priorytetów Unii pozostaje **tworzenie miejsc pracy** oraz walka z ubóstwem i wykluczeniem. W związku z tym nacisk zostanie położony na mobilność, dialog społeczny, tworzenie wysokiej jakości miejsc pracy, reformę strukturalną rynków pracy i inwestycje w kapitał ludzki poprzez kształcenie i szkolenia zawodowe. W tym kontekście w centrum uwagi znajdzie się wzmocnienie pozycji młodzieży oraz jej szanse na zatrudnienie, a także pełna realizacja bieżących inicjatyw mających służyć walce z bezrobociem młodzieży, zwłaszcza z wykorzystaniem gwarancji dla młodzieży, Inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych oraz innego finansowania z EFS.

Przedmiotem uwagi będą też: monitorowanie **ochrony socjalnej** oraz opracowanie polityk w tym zakresie, finansowanie, skuteczność i wydajność ochrony socjalnej, kwestia opieki długoterminowej i adekwatność świadczeń emerytalnych.

W tym kontekście priorytetowo nadal będzie traktowana **stabilność finansowa** strefy euro i ciągła konsolidacja fiskalna w celu zapewnienia zdrowego otoczenia makroekonomicznego. Rada będzie zatem kontynuować prace nad pogłębianiem i wzmocnianiem unii gospodarczej i walutowej zgodnie z planem działania opartym na czterech filarach, nakreślonym w sprawozdaniu czterech przewodniczących i zatwierdzonym przez szefów państw lub rządów w grudniu 2012 r. Wdrożenie i właściwe funkcjonowanie unii bankowej ma w tym względzie pierwszorzędne znaczenie.

Wzmocnione ramy zarządzania gospodarczego, które wprowadzono w kontekście europejskiego semestru, zaowocowały lepszą koordynacją i większą konwergencją polityk gospodarczych państw członkowskich oraz nasilonymi działaniami na rzecz kontynuowania i realizacji reform strukturalnych. Pięć lat po ustanowieniu **strategii „Europa 2020”**, która ma na celu zbudowanie inteligentnej, trwałej gospodarki sprzyjającej włączeniu społecznemu, trzy prezydencje będą działać na rzecz przeglądu tej strategii, o czym zadecyduje Rada Europejska na podstawie wniosków Komisji w 2015 r.

Wzrost gospodarczy i tworzenie miejsc pracy pozostają najważniejszymi problemami w Unii Europejskiej. Dokładać się będzie wszelkich starań, by wzmocnić gospodarkę Europy poprzez poprawę konkurencyjności europejskich przedsiębiorstw. Przemysł Europy, w tym MŚP, które są podstawą europejskiej gospodarki, to jeden z głównych motorów wzrostu gospodarczego, produkcji, zatrudnienia, innowacji i eksportu. Trzy prezydencje będą wspierać określenie ram, które będą systematycznie uwzględniać konkurencyjność przemysłową we wszystkich innych politykach.

Podjęte zostaną wszelkie działania, aby ukończyć tworzenie **jednolitego rynku** w celu pełnego wykorzystania jego potencjału. Rada wykorzysta nowy cykl legislacyjny, aby zainicjować nowy cykl strategiczny skoncentrowany na ukończeniu tworzenia jednolitego rynku. Należy sfinalizować wszystkie niezamknięte jeszcze wnioski objęte Aktem o jednolitym rynku II; podjęte zostaną też dalsze działania mające wesprzeć w pełni funkcjonujący jednolity rynek usług.

W kontekście ukończenia tworzenia jednolitego rynku i poprawy europejskiej konkurencyjności duże znaczenie ma pomyślna realizacja **agendy cyfrowej**. Internet i cyfrowe technologie komunikacji to potężne narzędzia służące modernizacji gospodarki i środowisk pracy w UE. W związku ze zobowiązaniem na rzecz ukończenia tworzenia jednolitego rynku cyfrowego do 2015 r., wyrażonym przez Radę Europejską w 2013 r., Unia będzie nadal pobudzać infrastrukturę cyfrową i wykorzystywać administrację publiczną jako instrument innowacyjnych usług cyfrowych, wzmacniać zaufanie konsumentów i przedsiębiorstw do rynku cyfrowego, ułatwiać transgraniczny handel cyfrowy i gwarantować ochronę danych, kierować się ku rzeczywistemu jednolitemu rynkowi komunikacji elektronicznej i usług online, wspierać długoterminowe projekty, takie jak przetwarzanie w chmurze i otwarte dane, oraz inwestować w umiejętności cyfrowe i zwiększać bezpieczeństwo sieci i ochronę danych.

Badania naukowe i innowacje mają strategiczne znaczenie dla wzrostu gospodarczego, konkurencyjności i zatrudnienia. W związku z tym trzeba pobudzić inwestycje w tym strategicznym sektorze oraz dalej rozwijać europejską przestrzeń badawczą. Sprawna i skuteczna realizacja oraz pełne wykorzystanie potencjału programu ramowego w zakresie badań naukowych „Horyzont 2020” znacząco przyczynią się do wysiłków podejmowanych w tym obszarze.

W dziedzinie **zdrowia** szczególną uwagę będzie się zwracać na konieczność wypracowania reakcji na zmiany demograficzne, wzrost zachorowań na choroby przewlekłe, rozwój nowych technologii w zakresie opieki zdrowotnej, a także na zmieniające się oczekiwania pacjentów oraz na osiągnięcie celu, jakim jest ustanowienie trwałych systemów opieki zdrowotnej. W tym względzie nowy program w dziedzinie zdrowia publicznego (na lata 2014–2020) będzie odgrywał bardzo ważną rolę.

Zmniejszenie zbędnych obciążeń dla przedsiębiorstw jest istotnym aspektem poprawy konkurencyjności. W związku z tym kontynuowane będą działania na rzecz zapewnienia, by unijne prawodawstwo było odpowiednie i ukierunkowane poprzez skuteczne korzystanie z narzędzi inteligentnych regulacji, takich jak oceny skutków, przeprowadzanie ocen i konsultacji z zainteresowanymi stronami, zwłaszcza w odniesieniu do MŚP i mikroprzedsiębiorstw.

Otwarty i uczciwy handel oraz strategiczne partnerstwa z dużymi gospodarkami mają fundamentalne znaczenie dla pobudzania wzrostu gospodarczego, konkurencyjności i zatrudnienia. Unia Europejska będzie w związku z tym kontynuować i w miarę możliwości finalizować dwustronne negocjacje handlowe i inwestycyjne ze Stanami Zjednoczonymi, Kanadą, Japonią i Indiami, a także pogłębiać stosunki handlowe i inwestycyjne z gospodarkami wschodzącymi.

Ukształtowanie skutecznej **polityki energetycznej** jest rzeczą najwyższej wagi dla gospodarki, konkurencyjności, polityki w zakresie klimatu i stosunków zagranicznych. Unia Europejska będzie zatem w dalszym ciągu traktować polityki w zakresie klimatu, energii i przemysłu w sposób spójny i kompleksowy. Niezmiernie ważne jest stworzenie sektora energetycznego, który będzie bardziej przyjazny dla środowiska, bardziej opłacalny i bezpieczniejszy. Dywersyfikacja źródeł energii, dostaw i dróg dostaw jest równie ważna jak europejska zewnętrzna polityka energetyczna skupiona na bezpieczeństwie energetycznym; oba te elementy mają zmniejszyć zależność w dziedzinie energii. Ukończenie tworzenia jednolitego rynku energii również przyczyni się do dalszego wzrostu gospodarczego i zatrudnienia, przy jednoczesnym zapewnieniu większej efektywności dzięki prawdziwej konkurencji na rynku detalicznym, skutecznym połączeniom międzysystemowym sieci przesyłowych oraz środkom umożliwiającym inwestycje w nowe technologie i zapobiegającym ryzyku ucieczki emisji.

Rada będzie kontynuować prace nad ramami polityki w dziedzinie **klimatu** i energii w latach 2020–2030 w celu zapewnienia, by UE po 2020 r. była na dobrej drodze do spełnienia swoich celów klimatycznych, zwłaszcza z myślą o szczycie ONZ dotyczącym klimatu we wrześniu 2014 r. oraz o Konferencjach Stron Ramowej Konwencji Narodów Zjednoczonych w Sprawie Zmian Klimatu (UNFCCC) w 2014 i 2015 r.

Wyższy wzrost gospodarczy można również uzyskać poprzez włączenie celów dotyczących **zrównoważenia środowiskowego** do szerszego cyklu zarządzania gospodarczego Unii, a tym samym przekształcenie tych celów w konkretne szanse na długoterminowe ożywienie i więcej zielonych miejsc pracy.

Inwestycje w nowoczesną **infrastrukturę transportową** są kluczowe dla pobudzenia konkurencyjności UE; są też kluczowym czynnikiem dla ukończenia tworzenia jednolitego rynku i dla długoterminowej stabilności unijnej gospodarki. Celem ogólnym jest zapewnienie pełnej siatki wzajemnych połączeń w Europie łączących różne kraje i sieci oraz zmobilizowanie także sektora prywatnego do współuczestnictwa w tym stopniowym procesie tworzenia wymagającym określenia nowych form partnerstw publiczno-prywatnych obejmujących także innowacyjne instrumenty finansowe na rzecz paneuropejskiej infrastruktury.

Obszar wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości będzie rozwijany w pełnej zgodzie z nowymi strategicznymi wytycznymi określonymi przez Radę Europejską w czerwcu 2014 r. Oczekuje się, że obejmie to poprawę i wzmocnienie zintegrowanego zarządzania zewnętrznymi granicami w pełnej zgodności z prawami podstawowymi. W tym kontekście trzy prezydencje zajmą się wzmocnieniem dorobku prawnego Schengen, ewentualnym opracowaniem nowych zasad dotyczących wzajemnego uznawania decyzji o azylu oraz pomysłem stworzenia europejskiego systemu straży granicznej. Mając na uwadze szczególną presję wywieraną na krajowe systemy azylowe niektórych państw członkowskich, Rada będzie kontynuowała działania promujące faktyczną solidarność na szczeblu europejskim. Również z tej perspektywy, opracowanie wspólnej europejskiej polityki migracyjnej, która będzie mogła przyczynić się do realizacji unijnego programu na rzecz wzrostu i która będzie dopasowana do strategii na rzecz przyspieszenia wzrostu gospodarczego w krajach pochodzenia, pozostaje jednym z priorytetów Rady. W związku z tym szczególnie nacisk zostanie położony na realizację planu polityki w dziedzinie legalnej migracji.

Jeżeli chodzi o bezpieczeństwo wewnętrzne, jedną z najważniejszych kwestii dla Rady będzie wdrożenie strategii bezpieczeństwa wewnętrznego oraz ewentualne działania następcze. Rada będzie ponadto dążyć do sfinalizowania prac nad nową podstawą prawną Europolu.

Rada będzie także priorytetowo traktować przystąpienie Unii do europejskiej konwencji praw człowieka oraz zakończenie prac nad pakietem dokumentów dotyczących ochrony danych.

Prowadzone będą prace na rzecz utworzenia Prokuratury Europejskiej połączone z reformą Eurojustu, co będzie stanowić istotny krok w rozwoju europejskiej przestrzeni sądowej.

Rada jest w pełni zaangażowana w poczynienie postępów w realizacji programu „Wymiar sprawiedliwości na rzecz rozwoju” w drodze przyjęcia stosownych instrumentów prawa cywilnego.

Unijna **polityka rozszerzenia** nadal ma strategiczne znaczenie i jest jednym z podstawowych narzędzi wspierania pokoju, demokracji i bezpieczeństwa w Europie. Trzy prezydencje będą działać na rzecz dalszych postępów w negocjacjach akcesyjnych z krajami Bałkanów Zachodnich oraz dążyć do ożywienia trwającego procesu negocjacyjnego z Turcją.

Trzy prezydencje są zdecydowane wdrożyć konkluzje Rady w sprawie perspektyw strategii makroregionalnych.

Unijna **polityka sąsiedztwa** stanowi dla Unii sprawdzian z faktycznej zdolności działania jako podmiot na arenie światowej; jest też istotnym środkiem współpracy i wsparcia udzielanego przez Unię na rzecz reform gospodarczych, społecznych i politycznych w krajach na Wschodzie i Południu. Trzy prezydencje zapewnią, by stosowne działania były spójne ze zobowiązaniami przyjętymi przez UE w następstwie arabskiej wiosny na rzecz udzielania dalszego wsparcia krajom wchodzącym na trudną ścieżkę przemian, a także spójne z oczekiwaniami sąsiadów na Wschodzie.

W dziedzinie **stosunków zewnętrznych** główne działania UE – podobnie jak w latach poprzednich – będą ukierunkowane przede wszystkim na zajęcie się regionalnymi i globalnymi wyzwaniami oraz na propagowanie interesów UE i jej podstawowych wartości, w szczególności praw człowieka i demokracji, w sąsiedztwie UE i poza nim. W tym celu UE będzie ściśle współpracować ze swoimi partnerami dwustronnymi, regionalnymi i strategicznymi oraz będzie nadal odgrywać aktywną rolę na forach wielostronnych. Kompleksowe podejście pozostanie podstawą działań UE; dążyć się będzie do osiągnięcia spójności działań oraz do umożliwienia UE wykorzystania w maksymalnym stopniu pełnego zakresu możliwości, którymi dysponuje UE.

Trzy prezydencje będą przykładąć ogromną wagę do promowania wspólnego stanowiska UE w sprawie **programu działań na rzecz rozwoju** na okres po 2015 r. Rada będzie uważnie monitorować trwające i nowe kryzysy humanitarne i będzie starała się dodatkowo zwiększyć skuteczność działań podejmowanych przez UE i społeczność międzynarodową w odpowiedzi na takie kryzysy.

CZĘŚĆ DRUGA

PROGRAM OPERACYJNY

SPRAWY OGÓLNE

Europa 2020 i europejski semestr

Strategia „Europa 2020” na rzecz inteligentnego, trwałego wzrostu gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu ma kapitalne znaczenie dla ożywienia gospodarczego i dalszego zwiększania konkurencyjności Unii Europejskiej. Wzmocnione ramy zarządzania gospodarczego, które wprowadzono w kontekście europejskiego semestru, zaowocowały lepszą koordynacją i większą konwergencją polityk gospodarczych państw członkowskich.

Żeby wyjść z kryzysu i powrócić do trwałego wzrostu gospodarczego sprzyjającego tworzeniu miejsc pracy i włączeniu społecznemu, UE potrzebuje mocnej, zaktualizowanej strategii gospodarczej. W tym względzie i w oparciu o doświadczenie Rady w dziedzinie realizacji strategii „Europa 2020”, europejskiego semestru i inicjatyw przewodnich trzy prezydencje będą działać na rzecz przeglądu strategii „Europa 2020”.

Odzwierciedlając nadrzędny charakter strategii „Europa 2020”, trzy prezydencje zapewnią, by była ona uwzględniana we wszystkich stosownych składach Rady, przy czym każdy z tych składów będzie się koncentrować na aspektach objętych swoją kompetencją. Jeżeli chodzi o sprawy gospodarcze i finansowe, Rada skupi się m.in. na wkładzie, jaki zróżnicowana, pro wzrostowa strategia fiskalna i przywrócenie gospodarce równowagi mogą wnieść w realizację celów strategii „Europa 2020”, jak również na wzajemnych powiązaniach między zarządzaniem gospodarczym a strategią „Europa 2020”.

W polityce dotyczącej zatrudnienia i polityce społecznej nacisk zostanie położony w szczególności na potencjał, jaki lepiej skoordynowane polityki gospodarcze, zatrudnieniowe i społeczne mogą mieć w kontekście osiągnięcia celów strategii, na wskaźniki zatrudnienia oraz ubóstwa / wykluczenia społecznego, a także na kwestię kobiet na rynku pracy. W odniesieniu do konkurencyjności Rada będzie pracować nad środkami pro wzrostowymi w ramach jednolitego rynku, konkurencyjności przemysłowej, badań naukowych i innowacji oraz przestrzeni kosmicznej, ze szczególnym naciskiem na nowy wzrost gospodarczy.

W dziedzinie rolnictwa uznana zostanie rola przemysłu spożywczego w europejskim wzroście. W obszarze transportu, telekomunikacji i energii trzy prezydencje skoncentrują się na środkach wymaganych, by spełnić odnośne cele strategii „Europa 2020”, ukończeniu tworzenia wewnętrznego rynku energii i jednolitego rynku cyfrowego, a także na roli infrastruktury we wspieraniu wzrostu gospodarczego. Jeżeli chodzi o środowisko, trzy prezydencje będą akcentować efektywną gospodarkę zasobami i inne synergie między zrównoważeniem środowiskowym a agendą na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia.

W dziedzinie kształcenia i młodzieży wśród obszarów zainteresowania znajdują się gospodarczy argument za kształceniem oraz walka z bezrobociem młodzieży poprzez kształcenie i szkolenie. Trzy prezydencje będą również wspierać wkład kultury i dziedzictwa kulturowego w realizację celów Europy inteligentnej, trwałej i sprzyjającej włączeniu społecznemu. W odniesieniu do zdrowia przedmiotem szczególnej uwagi będzie rola badań i rozwoju leków innowacyjnych i innowacyjnych produktów leczniczych jako wkład w cele ujęte w strategii „Europa 2020”.

Oczekuje się, że w następstwie dyskusji na forum Rady i trwających konsultacji społecznych Komisja przedstawi na początku 2015 r. wnioski służące realizacji celów strategii „Europa 2020”. Rada Europejska dokona następnie przeglądu strategii. Trzy prezydencje będą wspierać przewodniczącą Rady Europejskiej za pomocą ukierunkowanej analizy wniosków Komisji na forum Rady.

Na podstawie ustanowionych mechanizmów trzy prezydencje będą ściśle koordynowały swoje działania między sobą oraz między sobą a kolejnymi trzema prezydencjami w celu sprawnego zorganizowania poszczególnych etapów europejskiego semestru 2015 i 2016. Roczny cykl rozpocznie się od rocznej analizy wzrostu gospodarczego, którą przygotowuje Komisja i która jest głównym wkładem w dyskusje na forum Rady, podczas gdy na czerwcowym posiedzeniu Rada Europejska zatwierdza zalecenia dla poszczególnych krajów przedstawiane przez Komisję.

Proces rozszerzenia

Trzy prezydencje uznają, że rozszerzenie pozostaje jedną z kluczowych polityk nieustannie wzmacniających pokój, demokrację i stabilność w Europie i dających UE lepszą pozycję z punktu widzenia podejmowania globalnych wyzwań. Są w związku z tym zdecydowane kontynuować program rozszerzenia. Zgodnie z wszystkimi stosownymi konkluzjami Rady Europejskiej i Rady zapewnią spójną realizację odnowionego konsensusu w sprawie rozszerzenia, zatwierdzonego przez Radę Europejską w grudniu 2006 r.

Negocjacje akcesyjne z Czarnogórą będą kontynuowane na podstawie nowego podejścia, z myślą o poczynieniu dalszego, trwałego postępu w negocjacjach, pod warunkiem że Czarnogóra będzie w stanie sprostać wymogom określonym w ramach negocjacyjnych i spełnić kryteria negocjacyjne.

Stałe działania będą prowadzone w celu poczynienia postępów w negocjacjach akcesyjnych z Turcją i podtrzymania dynamiki tego procesu w interesie obu stron. Rada będzie dążyć do zapewnienia, by UE pozostała kołem napędowym reform w Turcji, zwłaszcza w dziedzinie praworządności, a także podstawowych praw i wolności. UE będzie zachęcać Turcję do czynienia postępów w zakresie spełniania kryteriów negocjacyjnych, do spełnienia wymogów ram negocjacyjnych oraz poszanowania zobowiązań umownych wobec UE i wszystkich jej państw członkowskich. W dalszym ciągu realizowany będzie pozytywny program z Turcją z myślą o wspieraniu procesu negocjacyjnego, zgodnie z ramami negocjacyjnymi i stosownymi konkluzjami Rady. UE nadal będzie zachęcać Turcję do dalszego aktywnego wspierania negocjacji dotyczących kompleksowego rozwiązania kwestii cypryjskiej, zgodnie z rezolucjami Rady Bezpieczeństwa ONZ w sprawie Cypru i z zasadami, na których opiera się Unia.

Po zainicjowaniu negocjacji akcesyjnych z Serbią w styczniu 2014 r. i z uwzględnieniem wyników *screeningu* negocjacje te będą kontynuowane na podstawie nowego podejścia, z myślą o poczynieniu znaczącego postępu w negocjacjach, pod warunkiem że Serbia będzie w stanie sprostać wymogom określonym w ramach negocjacyjnych i spełnić kryteria negocjacyjne.

Pomimo tego, że rząd Islandii podjął decyzję o wstrzymaniu negocjacji akcesyjnych, gdyby Islandia zdecydowała się je wznowić, Rada jest gotowa kontynuować proces negocjacyjny zgodnie z wymogami ram negocjacyjnych.

Przedmiotem szczególnej uwagi będzie europejska perspektywa Bałkanów Zachodnich. Rada będzie stosować uczciwe i rygorystyczne warunki w ramach politycznych kryteriów kopenhaskich oraz procesu stabilizacji i stowarzyszenia. Zgodnie z agendą z Salonik proces stabilizacji i stowarzyszenia nadal będzie stanowił wspólne ramy stosunków z Bałkanami Zachodnimi aż do momentu przystąpienia. Pod warunkiem poczynienia solidnych postępów w zakresie reform gospodarczych i politycznych oraz spełnienia koniecznych warunków i wymogów, potencjalni kandydaci z regionu Bałkanów Zachodnich powinni uzyskać status kraju kandydującego, w zależności od indywidualnych osiągnięć, a ich ostatecznym celem powinno być przystąpienie do Unii Europejskiej.

Negocjacje akcesyjne z byłą jugosłowiańską republiką Macedonii można rozpocząć, w zależności od decyzji Rady i zatwierdzenia przez Radę Europejską. Jeżeli Albania otrzyma status kraju kandydującego, rozpoczęcie negocjacji akcesyjnych z tym krajem będzie uzależnione od dalszych postępów w procesie reform, jak również od decyzji Rady i zatwierdzenia przez Radę Europejską. Bez uszczerbku dla stanowisk poszczególnych państw członkowskich w sprawie statusu Kosowa, negocjacje dotyczące układu o stabilizacji i stowarzyszeniu z Kosowem powinny zostać zakończone w 2014 r., po czym układ powinien zostać podpisany. Rada będzie nadal wspierać unijną perspektywę Bośni i Hercegowiny z myślą o ostatecznym uzyskaniu przez ten kraj statusu kraju kandydującego, zgodnie z zasadą uczciwych i rygorystycznych warunków.

Kraje Europy Zachodniej nienależące do UE

UE będzie nadal umacniać swoje bliskie stosunki z sąsiadami w Europie Zachodniej. W szczególności Rada dokona w drugiej połowie 2014 r. przeglądu swoich stosunków z trzema państwami EFTA należącymi do EOG (Norwegią, Islandią i Liechtensteinem) oraz ze Szwajcarią i przyjmie konkluzje, które posłużą za podstawę dalszego rozwoju stosunków z tymi państwami w 2015 r. UE będzie musiała zwrócić szczególną uwagę na stosunki UE–Szwajcaria w związku z referendum z 9 lutego 2014 r., którego wyniki mogą negatywnie wpłynąć na umowę o swobodnym przepływie osób, podając tym samym w wątpliwość siedem umów pierwszego pakietu umów dwustronnych z 2002 r., jak również włączenie Szwajcarii we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen oraz dorobku dublińskiego. Stosowne działania będzie trzeba przeprowadzić, z uwzględnieniem zamiaru UE dotyczącego uzupełnienia obecnego systemu licznych umów sektorowych ze Szwajcarią ramami instytucjonalnymi. Ponadto UE zamierza wzmocnić swoje stosunki z Andorą, Monako i San Marino poprzez wynegocjowanie jednego lub kilku układów o stowarzyszeniu.

Z trzema państwami EFTA należącymi do EOG (Norwegią, Islandią i Liechtensteinem) UE zamierza zawrzeć umowy/protokoły w sprawie odnowienia ich wkładów finansowych, aby zmniejszyć różnice społeczne i gospodarcze w EOG; zamierza również rozpocząć/zakończyć negocjacje w sprawie dalszej liberalizacji handlu produktami rolnymi. Ponieważ większość sąsiadów UE w Europie Zachodniej w pełni lub częściowo uczestniczy w rynku wewnętrznym, UE nadal będzie prowadzić działania z myślą o zapewnieniu jednorodnego i równoczesnego stosowania i wykładni ewoluującego unijnego dorobku prawnego przez wszystkich uczestników wewnętrznego rynku.

Mechanizm współpracy i weryfikacji dla Bułgarii i Rumunii

Rada będzie w dalszym ciągu monitorowała postępy obu tych państw członkowskich w realizowaniu celów przedmiotowego mechanizmu.

Zintegrowane uzgodnienia dotyczące reagowania na szczeblu politycznym w sytuacjach kryzysowych (IPCR) / klauzula solidarności

Rada będzie kontynuować prace nad wspólnym wnioskiem dotyczącym decyzji Rady w sprawie warunków zastosowania przez Unię klauzuli solidarności¹ (art. 222 TFUE). Klauzula ta stanowi, że Unia i jej państwa członkowskie działają wspólnie w duchu solidarności, jeżeli jakiegokolwiek państwo członkowskie stanie się przedmiotem ataku terrorystycznego lub ofiarą klęski żywiołowej lub katastrofy spowodowanej przez człowieka. Po przyjęciu decyzji Rady trzy prezydencje zapewnią wykonanie i regularny przegląd zgodnie z zawartymi w niej przepisami.

Równolegle Rada będzie kontynuować prace nad zintegrowanymi uzgodnieniami UE dotyczącymi reagowania na szczeblu politycznym w sytuacjach kryzysowych (IPCR), zatwierdzonymi przez Radę 25 czerwca 2013 r. Prace te skoncentrują się na kluczowych narzędziach pomocniczych IPCR (takich jak platforma sieciowa IPCR) i działaniach z zakresu gotowości, z myślą o opracowaniu programu orientacyjnego, przy wsparciu ekspertów z państw członkowskich, SGR, Komisji i ESDZ. Może zaistnieć również potrzeba dostosowania IPCR tak, by wspierały one warunki zastosowania klauzuli solidarności, gdy stosowna decyzja zostanie już podjęta.

Grupa Przyjaciół Prezydencji (zintegrowane uzgodnienia UE dotyczące reagowania na szczeblu politycznym w sytuacjach kryzysowych i wdrożenie klauzuli solidarności (IPCR/SCI)) będzie kontynuować swoje prace nad dwoma przedmiotowymi dossier, zgodnie z mandatem ustanowionym przez Coreper.

¹ Artykuł 222 ust. 3 TFUE mówi, że Rada przyjmuje decyzję określającą warunki zastosowania przez Unię klauzuli solidarności, stanowiąc na wspólny wniosek Komisji i wysokiego przedstawiciela.

Polityka regionalna i terytorialna

Polityka regionalna – po jej ostatniej reformie – staje się ona coraz bardziej strategicznym narzędziem UE w zakresie inwestowania na rzecz realizacji celów spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej dzięki koncentrowaniu zasobów na celach strategii „Europa 2020”, tworzeniu powiązań z zarządzaniem gospodarczym oraz dzięki wzmocnieniu elementów terytorialnych, aby lepiej wykorzystać potencjał wzrostu gospodarczego poszczególnych terytoriów. Aby nowa reforma przyniosła zamierzone rezultaty, potrzebna będzie lepsza koordynacja i działania następcze w celu omówienia skutecznej realizacji celów i określenia potencjalnych obszarów, w których tę politykę należy w przyszłości rozwijać.

Prace w dziedzinie polityki regionalnej i terytorialnej będą się koncentrować wokół pięciu aspektów; są to: ocena wyników programów realizowanych w latach 2007–2013 oraz ocena zainicjowania programów przewidzianych na lata 2014–2020; ocena sposobu, w jaki cel w postaci spójności terytorialnej Unii jest realizowany jako strategiczne ramy, również z wykorzystaniem podejścia makroregionalnego, w drodze oceny Agendy Terytorialnej UE 2020 i dalszego opracowywania unijnego programu rozwoju miast; zainicjowanie długoterminowej debaty strategicznej na temat scenariuszy rozwoju terytorialnego oraz wspieranie ustrukturyzowanej debaty politycznej na temat polityki spójności; umocnienie ram przepisów prawnych wspierających lepszą integrację obszarów transgranicznych; zajęcie się szczególną sytuacją małych i średnich miast oraz kwestią ich roli w polityce miejskiej i regionalnej.

Cele te przekładają się na następujące działania: działania następcze wobec prac przeprowadzonych przez poprzednie prezydencje Rady, z uwzględnieniem szóstego sprawozdania Komisji w sprawie spójności i postulatów zgłoszonych przez Radę Europejską, a także rozporządzeń obejmujących lata 2014–2020 w ramach strategicznej i politycznej debaty na temat spójności; dalsze wspieranie międzyrządowej współpracy w oparciu o Agendę Terytorialną UE 2020 i kartę lipską, a także wzmocnienie jej powiązań ze wspólnotowymi ramami politycznymi. Ma to służyć podsumowaniu stanu realizacji celu w postaci spójności terytorialnej Unii i wzmocnienie związku między spójnością terytorialną a polityką miejską oraz między spójnością społeczno-gospodarczą i terytorialną a zarządzaniem gospodarczym.

Z wykorzystaniem zintegrowanego podejścia ukierunkowanego na działania głębiej zostaną zbadane następujące kwestie:

możliwości zapewnienia bardziej systematycznej debaty politycznej na temat polityki spójności w jej trzech zintegrowanych wymiarach (gospodarczym, społecznym i terytorialnym);

pobudzanie wielopoziomowej współpracy przy zastosowaniu strategii makroregionalnych w celu zapewnienia pełnego potencjału regionalnego, zdecydowanego kontekstu unijnego i spójności działań z inicjatywami europejskimi;

opracowanie ewentualnej europejskiej wizji terytorialnej i perspektywy do 2050 r., na podstawie naukowych i analitycznych scenariuszy i perspektyw działań;

odnotowując wartość dodaną strategii makroregionalnych, co potwierdziła Rada Europejska, Rada będzie działać na rzecz realizacji adriatycko-jońskiej strategii makroregionalnej i opracowania unijnej strategii na rzecz regionu alpejskiego, przy jednoczesnym dalszym monitorowaniu realizacji istniejących strategii makroregionalnych;

doskonalenie ram służących skutecznemu wspieraniu tworzenia zintegrowanych obszarów transgranicznych;

debaty polityczne i dyskusja na temat konkretnych doświadczeń w kontekście programu rozwoju miast;

zajęcie się kwestią małych i średnich miast, ze szczególnym uwzględnieniem ich roli we wspólnym rozwoju terytorialnym, łącznie z podupadłymi obszarami, ich potencjałem wzrostu gospodarczego oraz rolę, jaką odgrywają w transgranicznych obszarach metropolitalnych.

Zagadnienia instytucjonalne

Nowy cykl instytucjonalny rozpocznie się w lipcu 2014 r. wraz z nowo wybranym Parlamentem, a następnie powołaniem nowej Komisji i nowego przewodniczącego Rady Europejskiej. W tym kontekście Rada będzie musiała zająć się różnymi zagadnieniami instytucjonalnymi. Kluczowym priorytetem będzie zajęcie się obawami obywateli i przybliżenie im europejskiego systemu politycznego poprzez realizowanie koncepcji „lepszego systemu politycznego”. Rada będzie działać na rzecz włączenia koncepcji „lepszego systemu politycznego” do kluczowych obszarów działalności, zwłaszcza do UGW i jednolitego rynku, konkurencyjności, wzrostu gospodarczego i innowacji, z należytym poszanowaniem kluczowych zasad pomocniczości, rozliczalności i proporcjonalności.

W tych ramach trzy prezydencje będą dążyć do określenia ewentualnych operacyjnych metod zacieśnienia współpracy międzyinstytucjonalnej.

Trzy prezydencje będą prowadzić prace zmierzające do zakończenia procesu przystąpienia UE do europejskiej konwencji o ochronie praw człowieka.

Reforma Trybunału Sprawiedliwości pozostaje jednym z priorytetów Rady. Trzy prezydencje zapewnią niezbędne warunki umożliwiające Trybunałowi skuteczne i wydajne pełnienie jego podstawowych funkcji.

Na podstawie konkluzji Rady w sprawie przeglądu ESDZ, Rada, w ścisłej współpracy z ESDZ, będzie współdziałać na rzecz wzmocnienia profilu UE w świecie, umocnienia roli UE jako podmiotu na arenie międzynarodowej oraz wzmocnienia przekrojowego podejścia do rozmaitych i potężnych instrumentów unijnych działań zewnętrznych.

Praworządność

Rada będzie bacznie obserwować przyszłe zmiany w nowych unijnych ramach służących wzmocnieniu praworządności, które to ramy dążą do wyeliminowania przyszłych systemowych zagrożeń dla praworządności w państwach członkowskich, zanim zostaną spełnione warunki uruchomienia mechanizmu przewidzianego w art. 7 TUE.

Zintegrowana polityka morska

Trzy prezydencje uznają znaczenie mórz i oceanów dla gospodarki Europy i w kontekście zintegrowanej polityki morskiej będą propagować realizację programu działań na rzecz „niebieskiego” wzrostu w celu wsparcia wzrostu gospodarczego i zatrudnienia. Należy zwrócić szczególną uwagę na propagowanie innowacji, wspieranie urynkowania technologii w zakresie energii odnawialnej, a także na przyczynianie się do zrównoważonego gospodarowania zasobami morskimi Europy. Przyjęcie europejskiej strategii bezpieczeństwa morskiego będzie wymagać określenia planu działania, który trzeba będzie zrealizować w drodze kompleksowego i międzysektorowego podejścia do kwestii bezpieczeństwa morskiego, w szczególności w odniesieniu do morskiej orientacji sytuacyjnej.

SPRAWY ZAGRANICZNE

Wspólna polityka handlowa

Otwarty i uczciwy handel jest jednym z kluczowych instrumentów pobudzania wzrostu gospodarczego, konkurencyjności i zatrudnienia. Większa otwartość rynku, a także coraz większe przepływy handlowe i inwestycyjne mają podstawowe znaczenie dla wspierania wzrostu i ożywienia gospodarczego w całej UE, zgodnie z potrzebami polityki przemysłowej i innych polityk UE w zakresie zapewnienia spójnych ram na rzecz ożywienia gospodarczego.

Polityka handlowa UE powinna nadal zapewniać egzekwowanie praw UE na mocy obowiązujących zasad i promować większy dostęp do rynków światowych. W tym względzie prezydencje będą w pełni wspierać unijną strategię dostępu do rynku, która odgrywa fundamentalną rolę w określaniu i niwelowaniu przeszkód stojących przed europejskimi eksporterami. Ponadto promowana będzie strategiczna dyskusja, w której przedmiotem szczególnej uwagi będą bariery pozataryfowe.

Partnerstwa strategiczne z dużymi gospodarkami mają podstawowe znaczenie dla podtrzymania wzrostu gospodarczego i tworzenia miejsc pracy w całej Unii Europejskiej. UE będzie w związku z tym kontynuować i w miarę możliwości finalizować dwustronne negocjacje handlowe i inwestycyjne ze Stanami Zjednoczonymi, Japonią i Kanadą, a także pogłębiać stosunki handlowe i inwestycyjne z gospodarkami wschodzącymi.

UE nadal zdecydowanie opowiada się za silnym wielostronnym systemem handlowym regulowanym przepisami. W tym względzie prezydencje będą w dalszym ciągu w pełni wspierać wielostronny system handlowy i postępy w zakresie dauhańskiej agendy rozwoju – łącznie z ratyfikacją i wdrożeniem umowy o ułatwieniach w handlu i zarządzaniem programem działań w następstwie konferencji na Bali – w oparciu o decyzje podjęte na 9. konferencji ministerialnej Światowej Organizacji Handlu (WTO). Trzy prezydencje przygotowują i będą koordynować stanowisko UE, w szczególności z myślą o 10. konferencji ministerialnej WTO w 2015 r. Poza tym, mając na uwadze fundamentalną rolę szerszego uczestnictwa w WTO w zakresie wzmocnienia wielostronnych zasad handlowych i zwalczania protekcjonizmu, trzy prezydencje będą wspierać trwające negocjacje akcesyjne, w tym – choć nie tylko – z Algierią, Azerbejdżanem, Bośnią i Hercegowiną, Kazachstanem i Serbią.

Poza wielostronnymi negocjacjami w ramach WTO trzy prezydencje będą również opowiadać się za zakończeniem negocjacji prowadzonych na zasadzie plurilateralnej. W tym kontekście zawarcie układu w sprawie handlu usługami, który powinien wejść w decydującą fazę w okresie trzech prezydencji, będzie miało kapitalne znaczenie. Inne obszary, w których można poczynić postępy poza jednolitym pakietem, mogłyby objąć rozpoczęcie inicjatywy dotyczącej towarów i usług środowiskowych oraz finalizację przeglądu Umowy o technologii informacyjnej.

Jednym z kluczowych narzędzi wspierania opracowania globalnych zasad jest zawarcie obszernego zestawu ambitnych i wyważonych umów w sprawie handlu i inwestycji. W tych ramach umowy regionalne i dwustronne są zasadniczymi środkami służącymi większemu eksponowaniu UE i zwiększaniu wpływu UE w jej sąsiedztwie, gdzie umowy te wspierają stabilność, dobrobyt oraz europejskie standardy i wartości.

Z uwagi na znaczenie stosunków z krajami sąsiadującymi będą czynione dalsze postępy w zakresie otwierania i kontynuowania negocjacji w sprawie pogłębionych i kompleksowych umów o wolnym handlu (DCFTA) z krajami partnerskimi na południowym wybrzeżu Morza Śródziemnego, zwłaszcza z Marokiem, Jordanią, Tunezją i – po spełnieniu warunków – z Egiptem. Z tego samego powodu kontynuowane będą postępy w realizacji pogłębionych i kompleksowych umów o wolnym handlu z Gruzją, Mołdawią i Ukrainą, a także w odniesieniu do zobowiązania do dalszego pogłębiania współpracy z innymi krajami Partnerstwa Wschodniego w celu oceny postępów na kolejnym szczycie, który ma się odbyć w 2015 r.

Jako że integracja regionalna we wszystkich obszarach świata pomaga wspierać stabilność, budować dobrobyt i podejmować globalne wyzwania, UE będzie kontynuować negocjacje z państwami ASEAN.

Po zawarciu umowy handlowej z Singapurem obecnie celem jest przyspieszenie negocjacji z Wietnamem, Tajlandią i Malezją, a także zweryfikowanie warunków rozpoczęcia negocjacji z innymi partnerami w regionie, takimi jak Indonezja, Filipiny i Brunei. Trzy prezydencje będą ponadto w pełni wspierać negocjacje w sprawie umów inwestycyjnych z Mjanmą/Birmą i Chinami, jak również opowiadać się za tymi negocjacjami. Jeśli chodzi o Mercosur i Radę Współpracy Państw Zatoki, UE będzie kontynuować negocjacje w celu zawarcia kompleksowej, ambitnej i wyważonej umowy zgodnie z aktualnym podejściem międzyregionalnym.

Przedmiotem szczególnej uwagi będzie także przyspieszenie i zamknięcie negocjacji w sprawie umów o partnerstwie gospodarczym, zwłaszcza z Południowoafrykańską Wspólnotą Rozwoju (SADC), a także z innymi krajami, z którymi negocjacje lub procedury dotyczące stosowania umów wciąż są w toku. W tym względzie UE uznaje potrzebę uwzględnienia zróżnicowanych poziomów rozwoju jej poszczególnych partnerów i udzielenia tym partnerom wsparcia w realizacji ich zobowiązań z wykorzystaniem odpowiedniej pomocy technicznej i pomocy na rzecz wymiany handlowej.

Rada będzie działać zgodnie z procedurami i na jak najskuteczniejszym poziomie w promowaniu inicjatyw ustawodawczych przedkładanych w ramach obecnego unijnego programu polityki w dziedzinie handlu zewnętrznego z korzyścią dla wszystkich zainteresowanych podmiotów w UE i zapewnianiu konkurencyjności unijnego przemysłu i otwartości unijnego rynku. Dalej będą rozwijane i wzmocnione stosunki z Parlamentem Europejskim, zwłaszcza w odniesieniu do organizacji rozmów trójstronnych.

Ponadto trzy prezydencje będą promować zmianę rozporządzenia Rady (WE) nr 428/2009 z dnia 5 maja 2009 r. ustanawiającego wspólnotowy system kontroli wywozu produktów podwójnego zastosowania, z myślą o zapewnieniu bezpieczeństwa i konkurencyjności w tej delikatnej dziedzinie, zgodnie z zaleceniami zawartymi w zielonej księdze w sprawie unijnego systemu kontroli wywozu produktów podwójnego zastosowania, opublikowanej przez Komisję Europejską w 2011 r.

Rada zajmie się także kwestią surowców i zmianami w tej dziedzinie. W trakcie trzech prezydencji przedmiotem rozmów będą też trwające obecnie dyskusje dotyczące zrównoważonego rozwoju w ramach polityki handlowej, którego znaczenie dla parlamentów narodowych i Parlamentu Europejskiego w ostatniej kadencji wzrosło.

Polityka zagraniczna i bezpieczeństwa

Podstawowy cel, jakim jest osiągnięcie spójności w unijnej polityce zagranicznej i unijnych działaniach zewnętrznych, zgodnie z zapisami Traktatu z Lizbony, nadal będzie wytyczał kierunek działań UE w latach 2014–2015. Dokładne priorytety nadchodzącego europejskiego przywództwa trzeba jeszcze co prawda potwierdzić, jednak przedmiotowe działania będą – podobnie jak w latach ubiegłych – w dużej mierze ukierunkowane na podejmowanie regionalnych i globalnych wyzwań oraz promowanie interesów i wartości UE, zwłaszcza demokracji, praw podstawowych, stabilności, bezpieczeństwa i dobrobytu w sąsiedztwie UE.

Kontynuacja istotnych prac dotyczących narzędzi służących realizacji tych celów będzie miała kapitalne znaczenie. Działania obejmą: zapewnienie, by ramy kompleksowego podejścia pozostały trzonem działań UE, aby umożliwić wykorzystanie pełnej gamy opcji, którymi dysponuje UE, z jak najlepszym skutkiem; oraz zapewnienie, by przegląd Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych przeprowadzony przez WP Catherine Ashton oraz późniejsze działania następcze zostały wykorzystane do dalszego skonsolidowania i umocnienia cennej roli, jaką służba ta odgrywa w zapewnianiu spójności i realizacji celów.

Równie ważne będzie opieranie się na już utrwalonych partnerstwach z kluczowymi obecnymi i nowo pojawiającymi się podmiotami na arenie globalnej, w szczególności kontynuowanie strategicznych partnerstw z USA, Brazylią, Chinami, Indiami, Japonią, Kanadą, Republiką Korei, Meksykiem i Republiką Południowej Afryki. Strategiczne partnerstwo z Rosją będzie trzeba na nowo przeanalizować w świetle wydarzeń na Ukrainie, w tym na Krymie. Wzmocnienie i udoskonalenie wzajemnie korzystnej współpracy z organizacjami regionalnymi również będzie jednym z priorytetów. Wsparcie na rzecz prac organizacji wielostronnych, takich jak ONZ, oraz uzupełnianie tych prac pozostanie jednym z głównych założeń działalności UE.

W centrum uwagi nadal będzie południowe i wschodnie sąsiedztwo Unii Europejskiej, w obu przypadkach ze względu na priorytetowe znaczenie tych obszarów dla wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa oraz na bieżącą sytuację w obu regionach.

Ważnym punktem programu działań nadal będzie sytuacja w południowym sąsiedztwie. Nadrzędnym celem UE pozostaje wspieranie długoterminowych przemian demokratycznych w regionie, z wykorzystaniem rozmaitych, już ustanowionych mechanizmów międzynarodowych i lokalnych, zwłaszcza ustanowienie pluralistycznej demokracji uwzględniającej istotny udział społeczeństwa obywatelskiego i kobiet. W centrum uwagi będą prawdopodobnie konkretne kraje znajdujące się w okresie przemian, bądź w sytuacji konfliktu lub niestabilności.

W szczególności w sprawie Syrii UE będzie blisko współpracować ze swoimi partnerami w celu wspierania postępów lub wniosków wyciągniętych w trakcie procesu Genewa II, a celem tych działań będzie powstrzymanie przemocy i zabezpieczenie legalnych przemian politycznych. Ponadto jednym z zasadniczych elementów działań UE będzie zajęcie się sytuacją humanitarną oraz zachęcanie innych stron do podjęcia podobnych kroków. Kolejnym ważnym aspektem prac będzie łagodzenie zagrożenia, jakim jest możliwość rozprzestrzenienia się kryzysu politycznego i niepokojów na inne państwa w sąsiedztwie, np. Liban i Jordanię, a także redukcja destabilizujących skutków masowego napływu uchodźców. Ciągłej uwagi będzie wymagał Irak z racji tego, że kraj ten znajduje się w krytycznym okresie tworzenia rządu po wyborach, które odbyły się w kwietniu 2014 r., i stoi także w obliczu zaostrzającej się rewolty.

UE będzie musiała dalej uważnie obserwować wydarzenia w Egipcie, pracując z nowymi władzami w celu wznowienia pełnej współpracy, którą utrudniły niedawne wydarzenia, przy jednoczesnym znalezieniu sposobów zapewnienia, by żadne zdobycze demokracji nie zostały utracone. W Libii dyplomacja i programy UE zostaną poddane sprawdzianowi, jakim będzie pomoc we wzmacnianiu instytucji państwowych oraz pomoc władzom centralnym w zarządzaniu ryzykiem związanym z aktywnością bojówek oraz z podziałami wewnątrz kraju. Wsparcia wymagała będzie młoda demokracja w Tunezji, z uwagi na wyzwania, z którymi się mierzy. Ma to duże znaczenie, gdyż pozwoli zademonstrować pozytywny wynik arabskiej wiosny, który może okazać się przykładem dla innych krajów w okresie przemian.

UE będzie dalej aktywnie działać, również w ramach kwartetu bliskowschodniego, pracując na rzecz sprawiedliwego i trwałego rozwiązania konfliktu izraelsko-palestyńskiego. W tym względzie UE w pełni popiera obecne działania USA, podobnie jak i działania stron konfliktu. Obecne rozmowy stanowią niepowtarzalną okazję, którą obie strony muszą wykorzystać, by wprowadzić rozwiązanie dwupaństwowe. UE zobowiązała się zaproponować bezprecedensowy pakiet pomocy, który można by wdrożyć, gdy tylko zostanie osiągnięte ostateczne porozumienie o statusie.

Aby uzupełnić wielostronne działania UE i Rady Współpracy Państw Zatoki, UE będzie dalej rozwijać swoje polityczne stosunki z poszczególnymi państwami Zatoki

Na szczeblu regionalnym UE będzie musiała zająć się konsekwencjami niestabilności, m.in. poprzez dalszą pracę w kontekście Unii dla Śródziemnomorza oraz poprzez wzmacnianie stosunków z Ligą Państw Arabskich. W szczególności będzie musiała przyjrzeć się sposobom łagodzenia zagrożenia działalnością zorganizowanych grup przestępczych, które wykorzystują niestabilność w regionie Bliskiego Wschodu i Afryki Północnej do prowadzenia handlu ludźmi, nielegalnej migracji i innych działań przestępczych. Będzie musiała także współpracować z międzynarodowymi partnerami w celu zwalczania coraz większego sektarianizmu i zagrożenia terrorystycznego związanego z dominującymi oddziałami Al-Kaidy aktywnymi w Syrii i w innych miejscach regionu.

W sąsiedztwie wschodnim kluczowe będzie wykorzystanie wyników wileńskiego szczytu Partnerstwa Wschodniego, który odbył się w listopadzie 2013 r.; w szczególności mowa tu o podpisaniu i wykonaniu układów o stowarzyszeniu oraz pogłębionych i kompleksowych stref wolnego handlu z Gruzją, Republiką Mołdawii i Ukrainą. Istotne będzie zapewnienie, by układy te przyniosły rezultaty wszystkim stronom. Czwarty szczyt Partnerstwa Wschodniego, który ma się odbyć w maju 2015 r. w Rydze, będzie okazją oceny postępów poczynionych w procesie stowarzyszenia politycznego i integracji gospodarczej oraz dalszego rozwinięcia stosunków między UE a jej wschodnimi partnerami. W oparciu o zasadę zróżnicowania w ramach Partnerstwa Wschodniego, UE będzie dążyć do propagowania wzmocnionych stosunków z innymi wschodnioeuropejskimi partnerami, w tym z Armenią i Azerbejdżanem.

Po podpisaniu pozostałych postanowień układu o stowarzyszeniu z Ukrainą, łącznie z pogłębioną i kompleksową strefą wolnego handlu, UE będzie blisko współpracować z Ukrainą, aby zapewnić wykonanie tego układu. UE będzie nadal wspierać suwerenność, niezależność i terytorialną integralność Ukrainy oraz promować polityczno-gospodarczą stabilizację tego kraju. UE w dalszym ciągu będzie udzielać wsparcia na rzecz koniecznych reform, zwłaszcza reformy sektora bezpieczeństwa cywilnego i reformy sektora energii.

W kwestii przewlekłych konfliktów UE wciąż będzie blisko współpracować z OBWE i innymi zainteresowanymi partnerami w celu poczynienia postępów w kierunku trwałego rozwiązania konfliktów w Republice Mołdawii, w Gruzji i Górskim Karabachu.

Propagowanie stabilności, bezpieczeństwa i dobrobytu na Bałkanach Zachodnich pozostanie jednym z istotnych priorytetów UE. W kwestii Serbii/Kosowa wciąż dużych nakładów pracy będzie wymagało dalsze wdrożenie wszystkich porozumień wypracowanych w kontekście dialogu prowadzonego przy pomocy UE. Dalsze postępy w procesie normalizowania stosunków pozwolą zarówno Serbii, jak i Kosowu utrzymać rytm na drodze integracji europejskiej. Konieczne będzie dalsze współdziałanie z Bośnią i Hercegowiną w celu podjęcia najpilniejszych wyzwań społeczno-gospodarczych tego kraju oraz wsparcia dalszych postępów na drodze do UE. Polityczny dialog w FYROM i Albanii będzie wymagał uważnego monitorowania. Nadal istotne będzie zaangażowanie w terenie (np. narzędzia pomocy przedakcesyjnej w BiH, misji EULEX w Kosowie).

UE będzie podtrzymywać i wzmacniać swój dialog polityczny z Turcją, w szczególności w odniesieniu do współpracy w regionie. Naszą nadrzędną ambicją pozostaje zachęcanie Turcji do dalszego rozwijania jej polityki zagranicznej w porozumieniu z UE, zgodnie z zasadami określonymi w ramach negocjacyjnych.

UE będzie utrzymywać bliskie relacje z krajami położonymi w bezpośrednim sąsiedztwie UE, które nie aspirują do akcesji do Unii. Będzie działać na rzecz poprawy pewności prawa zarówno dla podmiotów gospodarczych, jak i obywateli poprzez propagowanie jednolitego stosowania odnośnego prawodawstwa UE na rynku wewnętrznym, rozszerzonym na kraje EOG i Szwajcarię. Równoległe negocjacje dotyczące układów o stowarzyszeniu z Andorą, San Marino i Monako mogą przyczynić się do silniejszej integracji tych krajów na rynku wewnętrznym.

USA pozostanie jednym z kluczowych i podstawowych partnerów w niemal wszystkich aspektach unijnych działań zewnętrznych. Wśród priorytetów będzie poczynienie postępów w sprawie transatlantyckiego partnerstwa handlowo-inwestycyjnego (TTIP). UE z niecierpliwością oczekuje również dalszego zacieśnienia współpracy z USA w dziedzinie bezpieczeństwa energetycznego, zmiany klimatu, ochrony danych i bezpieczeństwa cybernetycznego.

Stosunki międzyregionalne z Ameryką Łacińską i Karaibami zostaną dalej wzmocnione dzięki drugiemu szczytowi UE–CELAC, który odbędzie się w 2015 r. w Brukseli. Przedmiotem szczególnej uwagi będą kwestie bezpieczeństwa: zainicjowana ma zostać unijna strategia bezpieczeństwa dla Ameryki Łacińskiej i Karaibów. Dalej rozwijane będą także stosunki z grupami subregionalnymi (SICA, CARIFORUM, Mercosur oraz Sojuszem Pacyfiku). UE będzie w dalszym ciągu umacniać dwustronne stosunki z krajami tego regionu, zwłaszcza ze swoimi strategicznymi partnerami (Meksykiem i Brazylią).

Strategiczne partnerstwo z Rosją będzie trzeba na nowo przeanalizować w świetle wydarzeń na Ukrainie, w tym na Krymie, oraz w innych krajach naszego wspólnego sąsiedztwa. UE nie uzna bezprawnej aneksji Krymu przez Rosję. UE w dalszym ciągu będzie wzywać Rosję, by wspierała stabilność i bezpieczeństwo w Europie zgodnie z aktem końcowym z Helsinek, paryską kartą oraz zasadami i instrumentami OBWE i Rady Europy. We wspólnym interesie UE i Rosji leży współpraca w kwestiach globalnych, takich jak zmiana klimatu, terroryzm i w ramach grupy G-20, oraz w kwestiach bezpieczeństwa międzynarodowego, np. w kwestii Syrii, irańskiego programu jądrowego i bliskowschodniego procesu pokojowego. UE nadal będzie apelować do Rosji o poszanowanie zobowiązań, jakie przyjęła w ramach WTO.

UE będzie nadal angażować się w stosunki z krajami Azji Środkowej, m.in. pomagać w sprostaniu wyzwaniom w zakresie bezpieczeństwa i innym wyzwaniom wynikającym z planowanego w tym roku redukcji międzynarodowych sił bezpieczeństwa w Afganistanie. Inne wyzwania obejmują kwestie zwalczania terroryzmu, obrotu środkami odurzającymi, energii, bezpieczeństwa wodnego i współpracy regionalnej; wymagają one podjęcia działań tak na zasadzie dwustronnej, jak i w ramach dialogu na temat bezpieczeństwa między UE a Azją Środkową. UE nadal będzie wspomagać Kazachstan w rozmowach o jego akcesji do Światowej Organizacji Handlu, a także wspierać kroki Uzbekistanu w tym samym kierunku. W 2015 r. odbędą się ważne wybory, które UE będzie uważnie monitorować i wspomagać stosownie do potrzeb. Strategia UE–Azja Środkowa zostanie poddana przeglądowi na początku 2015 r.

Globalne i regionalne wyzwania, takie jak podjęcie wyzwań związanych z nieprolifacją, zajęcie się kwestią piractwa, terroryzmu i zagrożeń dla bezpieczeństwa cybernetycznego, będą istotnym aspektem rozszerzającej się współpracy z Chinami i Indiami.

Porozumienie w sprawie wspólnego planu działania zawarte w listopadzie 2013 r. przez grupę UE3+3 oraz Iran było pierwszym krokiem budowy zaufania odnoszącym się do najpilniejszych obaw dotyczących irańskiego programu jądrowego oraz istotnym wkładem w unijne cele regionalnego bezpieczeństwa i nieprolifacji. Po tym jak 20 stycznia 2014 r. wraz z decyzją Rady do Spraw Zagranicznych rozpoczęła się realizacja tego wspólnego planu działania, grupa UE3+3 oraz Iran podjęły nowe negocjacje w celu wypracowania porozumienia w sprawie kompleksowego rozwiązania irańskiej kwestii jądrowej. W Wiedniu odbyło się kilka rund rozmów między grupą UE3+3 a Iranem. UE nadal będzie aktywnie uczestniczyć w tych dyplomatycznych działaniach w celu poszukiwania długoterminowego kompleksowego rozwiązania, które by w pełni uwzględniało wątpliwości społeczności międzynarodowej co do wyłącznie pokojowego charakteru irańskiego programu jądrowego.

Jednym z priorytetów będzie przyczynienie się do procesu budowania państwowości i procesu przemian w Afganistanie, z myślą o wyborach prezydenckich i parlamentarnych w 2014 i 2015 r., wycofaniu Międzynarodowych Sił Wsparcia Bezpieczeństwa (ISAF) oraz misji kontynuującej NATO. Zasadnicze znaczenie będzie miało wspieranie pełnego wdrożenia tokijskich ram wzajemnej odpowiedzialności oraz ewentualne rozmowy pokojowe z udziałem nowej administracji. Bardziej kompleksowe podejście łączące rozmaite instrumenty UE i państw członkowskich powinno kierować planowaną nową strategią UE wobec Afganistanu, również w odniesieniu do praworządności i działalności policji cywilnej; swój wkład przekaże też misja policyjna EUPOL. Istotnym celem pozostaje sfinalizowanie umowy o współpracy w zakresie partnerstwa i rozwoju, podobnie jak ciągle unijne wsparcie na szczeblu regionalnym, także z wykorzystaniem procesu „serce Azji”, aby zachęcić sąsiadów Afganistanu do konstruktywnego udziału.

W Pakistanie UE będzie działać na rzecz realizacji 5-letniego planu zaangażowania oraz na rzecz rozwinięcia szerszych stosunków.

W Bangladeszu UE będzie nadal monitorować sprawowanie rządów i sytuację w zakresie praw człowieka, a zarazem będzie zachęcać dwie główne partie polityczne do podjęcia autentycznego dialogu, co powinno doprowadzić do organizacji przejrzystych, pluralistycznych i wiarygodnych wyborów.

UE będzie podtrzymywać swoje poparcie dla przemian zachodzących obecnie w Mjanmie/Birmie, opierając się na rezultatach pierwszego posiedzenia grupy zadaniowej UE–Mjanma zorganizowanego w listopadzie 2013 r.

Zaangażowanie UE w Mjanmie/Birmie będzie także miało znaczenie w związku z tym, że kraj ten przewodniczy ASEAN w 2014 r. UE pogłębi zaangażowanie w działania z ASEAN, wykorzystując 20. posiedzenie ministrów spraw zagranicznych UE–ASEAN, które odbędzie się w 2014 r., do kontynuowania swojego szerokiego programu współpracy.

UE wykorzysta 10. szczyt ASEM, który odbędzie się w październiku 2014 r., i 12. posiedzenie ministrów spraw zagranicznych ASEM, zaplanowane na listopad 2015 r., by wyraźnie zasygnalizować swoje zaangażowanie na rzecz Azji. Bacznie będzie monitorować rozwój sytuacji w zakresie bezpieczeństwa w Azji. UE nadal będzie umacniać stosunki z wyspiarskimi krajami Pacyfiku i ich organizacjami regionalnymi, z wykorzystaniem dialogu politycznego na wysokim szczeblu.

Szczyt UE–Afryka w kwietniu 2014 r. był okazją, by pokazać szeroki zakres i poważny charakter partnerstwa, a deklaracja szczytu, wraz z planem działania na lata 2014–2017 kształtującym współpracę kontynentalną, posłuży za podstawę przyszłych działań.

Realizacja nowej unijnej strategii dotyczącej Zatoki Gwinejskiej, wspierającej regionalne działania służące sprostaniu wyzwaniom w zakresie bezpieczeństwa w tej części Afryki, będzie kolejnym ważnym krokiem w partnerstwie UE z Afryką w dziedzinie pokoju i bezpieczeństwa.

Zasadnicze znaczenie będzie miało kontynuowanie pomocy (wojskowej i dyplomatycznej), aby pomóc w utrzymaniu i poprawie bezpieczeństwa w Republice Środkowoafrykańskiej, DRK i w regionie Wielkich Jezior Afrykańskich, Sudanie Południowym, Somalii i Mali. Róg Afryki i region Sahelu również pozostaną ważnym punktem naszego programu, w nawiązaniu do konferencji w sprawie Mali i konferencji w sprawie Somalii, które odbyły się w 2013 r. Jednym z kluczowych działań może być również wsparcie i obserwacja wyborów. W regionie Rogu Afryki jednym z priorytetów nadal będzie realizacja unijnych ram strategicznych przyjętych w listopadzie 2011 r. UE skoncentruje się przede wszystkim na znalezieniu pokojowego i trwałego rozwiązania wewnętrznego konfliktu w Sudanie Południowym, który grozi poważnymi negatywnymi skutkami dla całego regionu. Uwaga UE będzie się także nadal skupiać na procesie stabilizacji politycznej w Somalii i programie budowania państwowości w tym kraju, walce z piractwem (EU NAVFOR Somalia, operacja Atalanta) oraz na zwiększaniu wsparcia dla sektora bezpieczeństwa w Somalii (EUTM Somalia, EUCAP Nestor). Przez cały 2014 r. UE przewodniczy grupie kontaktowej ds. piractwa u wybrzeży Somalii. Misje WPBiO w Afryce – zarówno trwające, jak i nowo tworzone – pozostaną jednym z fundamentalnych elementów zaangażowania UE.

UE skorzysta z okazji, jaką przyniesie 7. szczyt UE–Republika Południowej Afryki, ale również i inne kluczowe wydarzenia polityczne w latach 2014–2015, począwszy od wspólnego posiedzenia Rady Współpracy UE–Republika Południowej Afryki, przez dialog na temat polityki i bezpieczeństwa aż po ministerialny dialog polityczny, aby zademonstrować siłę i zakres naszego strategicznego partnerstwa z Republiką Południowej Afryki i całym regionem.

Jednym z podstawowych celów będzie poczynienie postępów w odniesieniu do stosownych aspektów konkluzji, które Rada wydała w grudniu 2013 r.; chodzi tu zwłaszcza o zwiększenie skuteczności, wpływu i widoczności WPBiO. Powinno to objąć zapewnianie większego wsparcia partnerom w zakresie bezpieczeństwa oraz organizacjom regionalnym w stawianiu czoła wspólnym wyzwaniom (takim jak terroryzm, przestępczość międzynarodowa i piractwo), a także – w stosownych przypadkach – budowanie zdolności w drodze szkolenia, doradztwa, przekazywania sprzętu i zasobów, a także w ścisłej współpracy z takimi partnerami, jak ONZ, NATO i Unia Afrykańska. Rada przygotowuje sprawozdanie w oparciu o informacje przedstawione przez Komisję, Wysokiego Przedstawiciela i Europejską Agencję Obrony; na tej podstawie Rada Europejska oceni poczynione postępy w czerwcu 2015 r.

Dalsze cele to ulepszenie unijnych zdolności szybkiego reagowania pozwalających na rozmieszczenie odpowiednich zasobów cywilnych i wojskowych, a także należyte reagowanie na wyzwania w zakresie bezpieczeństwa, w szczególności te, które wynikają z powiązań między wyzwaniami wewnętrznymi i zewnętrznymi. Będzie to wymagać kontynuowania prac nad m.in. ramami polityki UE w zakresie cyberobrony, unijną strategią bezpieczeństwa morskiego (od czerwca 2014 r.) i uruchomieniem synergii między WPBiO a podmiotami działającymi w przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości w celu zajęcia się kwestiami horyzontalnymi, takimi jak nielegalna migracja, przestępczość zorganizowana i terroryzm.

Podjęcie działań względem globalnych czynników wpływających, bezpośrednio lub pośrednio, na stabilność państw oraz na pokój i bezpieczeństwo na świecie stanie się prawdopodobnie jeszcze pilniejszym priorytetem. Wciąż konieczne będzie dalsze wzmacnianie unijnych zdolności do wczesnego ostrzegania, zapobiegania konfliktom i wspierania mediacji; obejmie to m.in. opracowanie wspólnych analiz konfliktu. UE będzie w dalszym ciągu stosować środki ograniczające jako narzędzie realizacji jej szerszych celów WPZiB. Ważnymi aspektami będą także: rozbrojenie, nieprolifracja broni masowego rażenia oraz szersze zagrożenia chemiczne, biologiczne, radiologiczne i jądrowe (CBRJ), zwalczanie nielegalnego obrotu bronią konwencjonalną oraz nowe wyzwania, takie jak zrównoważony charakter działalności związanej z przestrzenią kosmiczną.

W kwestii dyplomacji klimatycznej i energetycznej najważniejszym celem będzie stworzenie politycznego impulsu na szczyt przywódców w sprawie klimatu we wrześniu 2014 r., przy promowaniu ambitnego pakietu klimatyczno-energetycznego UE na okres do 2030 r., a także przygotowywaniu porozumienia, które obowiązywać będzie po wygaśnięciu ważności protokołu z Kioto i które – miejmy nadzieję – zostanie przyjęte na posiedzeniu UNFCCC w grudniu 2015 r. w Paryżu.

Kolejnym ważnym wyzwaniem będzie migracja, także ze względu na to, że zbliża się czas oceny ważniejszych międzynarodowych działań w tym zakresie (np. globalnego podejścia do kwestii migracji i mobilności oraz posztokholmskiego programu w dziedzinie wymiaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych).

Podstawą wszystkich zewnętrznych działań UE będą jej podstawowe wartości, takie jak zachęcanie do demokratycznych rządów, poszanowania praw człowieka i pluralizmu politycznego. UE będzie blisko współpracować z partnerami, forami wielostronnymi i organizacjami międzynarodowymi zajmującymi się prawami człowieka i demokracją. Współpraca z Radą Europy, zwłaszcza we wschodnim sąsiedztwie i na Bałkanach Zachodnich, będzie miała kapitalne znaczenie w tym zakresie. Plan działania UE dotyczący praw człowieka i demokracji pozostanie jednym z najważniejszych środków do realizacji tego celu, a w swoich działaniach UE będzie kierować się strategicznymi ramami UE dotyczącymi praw człowieka i demokracji. SPUE ds. praw człowieka będzie dalej zwiększać skuteczność i widoczność unijnych prac w tej dziedzinie.

Europejski Fundusz na rzecz Demokracji nadal będzie zapewniał wsparcie działaczom dążącym do przemian demokratycznych w europejskim bliższym i dalszym sąsiedztwie. Zakończenie procesu przystąpienia UE do europejskiej konwencji praw człowieka pozostanie jednym z priorytetów UE (art. 6 Traktatu z Lizbony) w 2014 i 2015 r.

W dziedzinie rozwoju w nadchodzących latach uwaga nadal będzie się koncentrować na osiągnięciu milenijnych celów rozwoju (MCR) oraz na pracach prowadzących do sporządzenia nowych ram zrównoważonego rozwoju na okres po 2015 r. i eliminacji ubóstwa. UE ma do odegrania kluczową rolę w rozwoju nowych uniwersalnych ram, które powinny wykorzystywać trzy wymiary zrównoważonego rozwoju (gospodarczy, społeczny i środowiskowy), a także integrować kwestie związane ze sprawowaniem rządów, praworządnością, prawami człowieka, równością płci i pokojowymi społeczeństwami, jak również główne kwestie sektorowe, np. bezpieczeństwo żywnościowe. Kontynuowane będą także prace nad globalnym partnerstwem i finansowaniem rozwoju. Należy zintensyfikować działania na rzecz wypracowania wspólnego stanowiska UE.

UE będzie także nadal unowocześniać swoją politykę rozwojową i współpracę na rzecz rozwoju zgodnie z Programem działań na rzecz zmian i jego dwoma priorytetowymi obszarami: trwałym wzrostem gospodarczym sprzyjającym włączeniu społecznemu i prawami człowieka, demokracji i innymi kluczowymi elementami dobrych rządów. Kontynuowana będzie realizacja unijnych programów współpracy na rzecz rozwoju i instrumentów w zakresie stosunków zewnętrznych, podobnie jak działania na rzecz lepszej koordynacji działań oraz zwiększenia skuteczności i wpływu – przez wspólne programowanie – programów współpracy na rzecz rozwoju realizowanych przez UE i jej państwa członkowskie. Nadal będą też trwały prace nad ramami wyników UE.

W najbliższych latach UE zintensyfikuje także wysiłki na rzecz lepszego i skuteczniejszego wykorzystywania swoich zbiorczych narzędzi i zasobów w różnych obszarach polityki i w ramach różnych polityk, aby wypracować spójniejsze i skuteczniejsze działania zewnątrz UE, w szczególności w sytuacjach konfliktowych i kryzysowych, zgodnie z zasadami i priorytetami kompleksowego podejścia UE oraz konkluzjami Rady przyjętymi w maju 2014 r., także z myślą o planie działania, który ma zostać przygotowany do marca 2015 r. Kontynuowane będą również wysiłki na rzecz wzmocnienia spójności polityki na rzecz rozwoju.

Europejski Rok na rzecz Rozwoju (ERR 2015) stworzy także UE bardzo ważną sposobność przekazania ogółowi społeczeństwa, społeczeństwu obywatelskiemu i sektorowi prywatnemu informacji o unijnej polityce rozwojowej i działaniach podejmowanych przez UE, by wspierać eliminowanie ubóstwa i zrównoważony rozwój na całym świecie oraz propagowania unijnej działalności w tym względzie.

Pomoc humanitarna

W obliczu rosnącej liczby ludzi dotkniętych klęskami żywiołowymi i katastrofami spowodowanymi przez człowieka oraz radykalnego zwiększenia potrzeb humanitarnych, Rada będzie uważnie monitorować trwające i pojawiające się kryzysy humanitarne; będzie również dążyć do dalszego zwiększenia skuteczności działań podejmowanych przez UE i społeczność międzynarodową w odpowiedzi na te kryzysy. Rada będzie w dalszym ciągu promować wymianę informacji i przyczyni się do wzmocnienia koordynacji działań między państwami członkowskimi UE oraz w obrębie UE. Kontynuowane będą działania na rzecz ściślejszej współpracy między pomocą humanitarną a ochroną ludności, zwłaszcza w zakresie gotowości na wypadek klęsk żywiołowych i reagowania w przypadku katastrof. UE będzie w dalszym ciągu popierać centralną koordynującą rolę Organizacji Narodów Zjednoczonych, zwłaszcza Biura ds. Koordynacji Pomocy Humanitarnej (OCHA), i wzmocni wsparcie humanitarne UE wobec państw trzecich i organizacji międzynarodowych w kontekście kryzysów humanitarnych.

Rada podejmie starania służące zapewnieniu, by w ramach realizacji unijnego kompleksowego podejścia do konfliktów i kryzysów zewnętrznych podmioty działające w sferze pomocy humanitarnej z UE i państw członkowskich miały udział w wymianie informacji i wspólnych analizach z innymi obszarami unijnych działań zewnętrznych, a także by korzystały z takiej wymiany i takich analiz, w celu wspomoczenia spójności i komplementarności pomocy. Pomoc humanitarna nadal będzie udzielana wyłącznie na podstawie oszacowanych potrzeb, z poszanowaniem zasad humanitaryzmu, bezstronności, neutralności i niezależności, zgodnie z Konsensusem europejskim w sprawie pomocy humanitarnej. Kontynuowana będzie realizacja tego konsensusu i działania na rzecz zwiększenia wiedzy na jego temat.

Dalej będą prowadzone działania służące wzmocnieniu i powiększeniu zdolności w dziedzinie zapobiegania i gotowości oraz LRRD (łączenie pomocy doraźnej, odbudowy i rozwoju); kontynuowana będzie również realizacja unijnego podejścia do odporności i planu działania w zakresie odporności, w ścisłej współpracy z podmiotami aktywnymi w dziedzinie pomocy rozwojowej.

Rada, wraz z Komisją, zapewni koordynację stanowiska UE na światowy szczyt humanitarny w 2016 r., badając zwłaszcza sposoby dalszego zwiększenia skuteczności pomocy humanitarnej, poprawy zarządzania ryzykiem, poprawy dostarczania pomocy ludziom znajdującym się w sytuacjach konfliktu, wspierania innowacyjnych podejść, w tym poprzez współpracę z sektorem prywatnym.

Trzy prezydencje będą nadal monitorować wdrażanie Konwencji o wsparciu żywnościowym. Trzy prezydencje zapewnią również spójność zewnętrznej reprezentacji UE w organach pomocy humanitarnej, zwłaszcza w Zarządzie Światowego Programu Żywnościowego (WFP). W tym celu w Radzie nadal będą omawiane i finalizowane oświadczenia UE dla Zarządu WFP, proponowane przez Komisję.

Rada będzie obserwować wdrażanie rozporządzenia w sprawie wolontariuszy pomocy UE oraz negocjacje dotyczące planu działania z Hyogo na okres po 2015 r.

Zwalczanie terroryzmu

Rada będzie nadal zapewniać, by kwestia walki z terroryzmem była w szerszej perspektywie uwzględniana w unijnej analizie i unijnych działaniach w priorytetowych regionach, tj. na Bliskim Wschodzie i w Afryce Północnej, w Afganistanie, Pakistanie i Azji Środkowej, w Maghrebie, Sahelu i Afryce Zachodniej oraz w Somalii i Afryce Wschodniej. Z wykorzystaniem kompleksowego podejścia trzy prezydencje będą bacznie monitorować działania podejmowane w ramach takich priorytetów, jak: realizacja strategii i planów działania w dziedzinie walki z terroryzmem, związek między rozwojem a walką z terroryzmem, wymiar sprawiedliwości w sprawach karnych i przestrzeganie praw człowieka, walka z radykalizacją postaw i werbowaniem terrorystów, zwalczanie finansowania terroryzmu oraz współpraca z partnerami międzynarodowymi. Chociaż walka z terroryzmem pozostaje zasadniczo obowiązkiem państw członkowskich, działania UE przynoszą coraz większą wartość dodaną i uzupełniają działania dwustronne.

Europejska współpraca konsularna

Podstawą współpracy konsularnej UE jest wzajemna solidarność. Ponadto w Traktacie zapisano również konkretne prawo dotyczące udzielania pomocy konsularnej obywatelom UE, których kraj nie ma w danym państwie swojego przedstawicielstwa. Zgodnie z postanowieniami Traktatu z Lizbony pomoc ta opiera się na zasadzie niedyskryminacji. Na mocy art. 23 TFUE każde państwo członkowskie UE jest zobowiązane do udzielenia pomocy każdemu obywatelowi UE, którego kraj nie ma w danym państwie trzecim ambasady ani konsulatu, na takich samych warunkach jak swym własnym obywatelom.

Z myślą o zwiększeniu wiedzy obywateli na temat przysługujących im praw konsularnych trzy prezydencje będą – wraz z państwami członkowskimi, Europejską Służbą Działań Zewnętrznych i Komisją Europejską – kontynuować prace nad utrzymaniem i udoskonaleniem istniejącej europejskiej współpracy konsularnej. W tym względzie prace obejmą dalsze negocjacje w sprawie ram prawodawczych dotyczących ochrony konsularnej dla obywateli Unii za granicą. Ponadto trzy prezydencje będą kontynuować dyskusje, koordynację działań i współpracę w zakresie punktów zapalnych, zarządzania kryzysowego, wspólnych démarché i inicjatyw, takich jak inicjatywa dotycząca koncepcji państwa przewodniego lub inicjatywa dotycząca współpracy konsularnej.

Trzy prezydencje będą również dążyć do dalszego opracowywania narzędzi i uzgodnień w zakresie współpracy w przypadku poważnych kryzysów konsularnych dotyczących obywateli UE w państwie trzecim. Kontynuowany będzie także dialog konsularny z krajami, które mają w tej sprawie podobne stanowisko, takimi jak Stany Zjednoczone, Kanada i Australia.

SPRAWY GOSPODARCZE I FINANSOWE

SPRAWY GOSPODARCZE

Polityka gospodarcza

Wraz z ustępującym kryzysem w strefie euro UE potrzebuje nadrzędnej strategii gospodarczej, aby wyjść z kryzysu i powrócić do trwałego wzrostu gospodarczego sprzyjającego tworzeniu miejsc pracy i włączeniu społecznemu. Trzy prezydencje są zdecydowane wspierać ożywienie gospodarcze i realizację polityk sprzyjających tworzeniu miejsc pracy. W tym celu Rada będzie w dalszym ciągu skupiać się na zróżnicowanej, pro wzrostowej konsolidacji fiskalnej, przywróceniu gospodarkom równowagi oraz naprawie bilansów banków, a także reformach strukturalnych i wzmocnieniu jednolitego rynku.

Działania w sferze polityki gospodarczej będą bazować na środkach już podjętych w celu wzmocnienia zarządzania gospodarczego i koordynacji polityki gospodarczej. Rada wyciągnie pierwsze wnioski z wdrażania nowych narzędzi zarządzania i nasili działania w dziedzinach, które tego wymagają. W tym celu Rada uważnie przeanalizuje przegląd prawodawstwa z zakresu zarządzania gospodarczego, który ma zostać przedstawiony przez Komisję do połowy grudnia 2014 r. Posłuży on za podstawę gruntownej oceny skuteczności aktualnych ram zarządzania i oszacowania, czy konieczne są zmiany.

Rada będzie kontynuować pogłębianie UGW zgodnie z planem działania opartym na czterech filarach, nakreślonym w sprawozdaniu czterech przewodniczących i zatwierdzonym przez szefów państw lub rządów w grudniu 2012 r. O ile w dziedzinie stabilności finansowej i unii bankowej poczyniono znaczące postępy, to w celu zakończenia tworzenia unii gospodarczej i fiskalnej niezbędny jest decydujący krok naprzód. W związku z tym Rada liczy na to, że Komisja przedstawi kolejne wnioski zgodnie z programem działań nakreślonym w „Planie działania na rzecz pogłębionej i rzeczywistej unii gospodarczej i walutowej”.

W tym kontekście Rada będzie nadal prowadzić prace nad partnerstwami na rzecz wzrostu gospodarczego, zatrudnienia i konkurencyjności, na podstawie wskazówek przedstawionych przez Radę Europejską w grudniu 2013 r.

W drugiej połowie 2014 r. Rada podsumuje wypełnienie zobowiązań podjętych na mocy Traktatu o stabilności, koordynacji i zarządzaniu, w szczególności wdrożenie zasady zrównoważonego budżetu i automatycznych mechanizmów korekty przez państwa członkowskie w ich krajowych ramach prawnych w myśl uzgodnionych zasad.

Bazując na doświadczeniach z lat wcześniejszych, Rada omówi swoje priorytety polityczne i wykona zalecenia dla poszczególnych krajów w ramach europejskiego semestru. Integruje on nadzór nad reformami strukturalnymi i polityką fiskalną na mocy wzmocnionego paktu stabilności i wzrostu. Krajowe programy reform oraz programy stabilności i programy konwergencji są przedstawiane jednocześnie. W tym kontekście trzy prezydencje będą działać zgodnie ze zintegrowanym podejściem, zapewniając, by państwa członkowskie rozwiązywały swoje problemy strukturalne i makroekonomiczne, przywracając przy tym stabilność finansów publicznych.

Wzmocnione ramy koordynacji polityki UE i strefy euro mają także na celu rozwiązywanie problemu zakłóceń równowagi makroekonomicznej i utraty konkurencyjności. Sprawozdanie przedkładane w ramach mechanizmu ostrzegania oraz szczegółowe oceny sytuacji umożliwiają gruntowną dyskusję na temat rozwoju sytuacji gospodarczej w tych aspektach w ramach procedury dotyczącej zakłóceń równowagi makroekonomicznej. Trzy prezydencje będą monitorować ewolucję zakłóceń równowagi, zwłaszcza w strefie euro i na poziomie strefy euro jako całości, oraz oceniać rezultaty przedmiotowej procedury.

Bazując na swoich kilkuletnich doświadczeniach związanych z realizacją europejskiego semestru oraz inicjatyw przewodnich, Rada wniesie wkład w śródkresowy przegląd strategii „Europa 2020”, który ma być ukończony do wiosny 2015 r.

Ponadto Rada będzie nadal zapewniać realizację Paktu na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia, przyjętego przez Radę Europejską w czerwcu 2012 r. z myślą o zwiększeniu potencjału wzrostu gospodarczego Europy.

Rada będzie nadzorować wykonywanie środków służących przywróceniu normalnego kredytowania gospodarki, w szczególności w odniesieniu do małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP), również poprzez Europejski Bank Inwestycyjny (EBI) i Europejski Fundusz Inwestycyjny (EFI) po podniesieniu jego kapitału w 2014 r.

Rada będzie też pracować nad działaniami następczymi wobec sprawozdania Grupy Ekspertów Wysokiego Szczebla oraz nad realizacją działań zaproponowanych przez Komisję w jej komunikacie w sprawie finansowania długoterminowego gospodarki europejskiej.

Trzy prezydencje będą kontynuować prace na rzecz wspierania partnerów UE znajdujących się w trudnej sytuacji, również z wykorzystaniem pomocy makrofinansowej.

Rynki finansowe

Solidne i efektywne rynki finansowe i pośrednicy finansowi mają kapitalne znaczenie dla odporności i ożywienia gospodarki realnej w Unii Europejskiej. Przeznaczanie oszczędności na inwestycje w sposób sprawny i jednolity na całym jednolitym rynku jest rzeczą podstawowej wagi dla ożywienia gospodarki i zapewnienia właściwego funkcjonowania unii gospodarczej i walutowej (UGW).

W tej perspektywie ukończenie tworzenia unii bankowej, łącznie z jednolitym systemem gwarantowania depozytów, ma dla trzech prezydencji ogromne znaczenie. Zakończenie prac nad tym kluczowym elementem UGW nie tylko wyeliminuje zależności między sektorem bankowym a państwem, ale również zmniejszy fragmentację finansową w strefie euro i w Unii Europejskiej jako całości. Nowe ramy nadzoru oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji będzie trzeba wdrożyć z myślą o zapewnieniu najwyższych standardów ostrożnościowych w sektorze bankowym, przy jednoczesnym zachowaniu równych warunków działania we wszystkich rynkach i instytucjach krajowych.

Jednym z najważniejszych etapów w tym procesie wdrażania będzie wejście w życie w listopadzie 2014 r. rozporządzenia w sprawie jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, poprzedzone wszechstronną oceną przeprowadzoną przez Europejski Bank Centralny (EBC). Monitorowanie tego bezprecedensowego działania, którego wyniki zostaną opublikowane w październiku 2014 r., będzie kluczowym pierwszym krokiem w realizacji unii bankowej.

Aby jeszcze bardziej wzmocnić unijny sektor bankowy, trzy prezydencje zamierzają kontynuować dyskusje na temat nowych zasad dotyczących struktur bankowych w celu zajęcia się ryzykami w działalności handlowej największych i najbardziej złożonych banków, również poprzez ewentualny zakaz transakcji z użyciem środków własnych, a także w celu ograniczenia tych ryzyk. Przedmiotem działań będą też możliwe środki towarzyszące mające zwiększyć przejrzystość niektórych transakcji w równoległym sektorze bankowym.

Promowanie dywersyfikacji unijnego systemu finansowego (finansowanie gospodarki) jest jednym z priorytetów trzech prezydencji w celu zapewnienia, by przepływy finansowe do gospodarki realnej przez cały czas płynęły szeroki, głębokim i ciągłym strumieniem. W tym kontekście będzie się dążyć do dalszego rozwoju rynków kapitałowych i inwestorów długoterminowych, aby uzupełnić działalność kredytową banków na rzecz gospodarki, ze szczególnym uwzględnieniem małych i średnich przedsiębiorstw. Pośrednicy, także w równoległym sektorze bankowym, będą musieli podlegać właściwym zasadom ostrożnościowym, aby zmniejszyć ryzyka systemowe i chronić integralność rynku.

Jeżeli chodzi o systemy płatnicze, aby wspierać usługi *online* zwłaszcza w wymiarze transgranicznym, trzy prezydencje będą dążyć do lepszej harmonizacji ram prawnych, pobudzania normalizacji technicznej i innowacji technicznych, a jednocześnie do zwiększenia bezpieczeństwa płatności.

Solidności, integralności i stabilności systemu finansowego mogą zagrozić działania przestępców mające na celu zatuszowanie pochodzenia dochodów z przestępstw lub kierowanie pieniędzy na cele związane z terroryzmem. Istotnym priorytetem trzech prezydencji jest sfinalizowanie i skuteczne wdrożenie nowych ram prawodawczych służących zwalczaniu przestępstw finansowych, w szczególności wypracowanie porozumienia w sprawie dyrektywy dotyczącej zwalczania prania pieniędzy i w sprawie rozporządzenia dotyczącego informacji towarzyszących transferom środków pieniężnych.

Aby poprawić funkcjonowanie wskaźników i zarządzanie nimi oraz aby zapewnić, by wskaźniki tworzone i stosowane w UE były solidne, wiarygodne, reprezentatywne i odpowiednie do zakładanego celu oraz by nie były one podatne na manipulacje, trzy prezydencje zamierzają ukończyć rozporządzenie w sprawie wskaźników do 2015 r. Ważne jest również ułatwianie działalności transgranicznej instytucji zajmujących się emeryturami pracowniczymi oraz poprawa zarządzania.

Podatki

Z myślą o wzmocnieniu walki z oszustwami podatkowymi i uchylaniem się od opodatkowania Rada będzie kontynuować dyskusję nad stosownym planem działania Komisji i prace służące poprawie funkcjonowania obowiązujących instrumentów współpracy administracyjnej, zgodnie ze stosownymi konkluzjami Rady Europejskiej i Rady ECOFIN.

W dziedzinie przejrzystości i wymiany informacji w obszarze opodatkowania Rada będzie dążyć do przyjęcia przed końcem 2014 r. zmienionej dyrektywy w sprawie współpracy administracyjnej.

Celem jest zapewnienie pełnego dostosowania prawa UE dotyczącego automatycznej wymiany informacji do nowego jednolitego globalnego standardu, uzgodnionego przez OECD i zatwierdzonego przez grupę G-20.

Rada będzie uważnie monitorować postępy w negocjacjach umowy z państwami trzecimi (Andorą, Liechtensteinem, Monako, San Marino i Szwajcarią) mającej rozszerzyć zakres zastosowania obecnych umów w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności i w pełni dostosować współpracę w dziedzinie podatków do nowego jednolitego globalnego standardu automatycznej wymiany informacji w sprawach podatkowych.

W dziedzinie opodatkowania bezpośredniego Rada dołoży starań, by promować środki z zakresu podatku od osób prawnych mające na celu zapobieganie nadużyciom, podwójnemu nieopodatkowaniu i rozbieżnościom spowodowanym przez struktury hybrydowe, z uwzględnieniem rozwoju sytuacji międzynarodowej w dziedzinie erozji podstawy opodatkowania i przenoszenia zysków. Rada w szczególności przeanalizuje wnioski zmieniające dyrektywę w sprawie spółek dominujących i spółek zależnych oraz dyrektywę w sprawie należności licencyjnych, a także poczyni postępy w zakresie struktur hybrydowych w kontekście Grupy ds. Kodeksu Postępowania (opodatkowanie działalności gospodarczej).

Rada będzie też kontynuować dyskusje na temat wspólnej skonsolidowanej podstawy opodatkowania osób prawnych.

Kontynuowane będą trwające prace Grupy ds. Kodeksu Postępowania (opodatkowanie działalności gospodarczej) w celu przeanalizowania środków, które mogą stanowić szkodliwą konkurencję podatkową. Trzy prezydencje będą również wspierać rozszerzenie stosowania zasad i wszystkich kryteriów przedmiotowego kodeksu postępowania na państwa trzecie.

W dziedzinie VAT Rada będzie kontynuować prace nad udoskonaleniem wspólnego systemu podatku od wartości dodanej, co powinno sprzyjać lepszemu funkcjonowaniu rynku wewnętrznego i ustanowieniu ram, które będą prostsze, mniej uciążliwe dla podmiotów gospodarczych i administracji podatkowych, a także bardziej skuteczne w zapobieganiu oszustwom związanym z VAT.

Rada będzie kontynuować prace nad wnioskami w sprawie standardowej deklaracji VAT, opodatkowania bonów na towary lub usługi, usług ubezpieczeniowych i finansowych.

Rada będzie pracować na rzecz osiągnięcia porozumienia co do wniosku dotyczącego zmiany dyrektywy w sprawie opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej. Zapewni również kontynuowanie prac nad wnioskiem w sprawie wzmocnionej współpracy w dziedzinie podatku od transakcji finansowych, z jednoczesnym należyтым uwzględnieniem skutków dla dobrego funkcjonowania rynków finansowych.

Podatkowe aspekty gospodarki cyfrowej będą przedmiotem dalszych analiz w Radzie, dalej będzie też prowadzona koordynacja polityki podatkowej między państwami członkowskimi. Rada nadal będzie informowała Radę Europejską o kwestiach polityki podatkowej, wykorzystując do tego regularne sprawozdania przygotowywane przez Grupę Roboczą Wysokiego Szczebla do Spraw Podatkowych.

Kredyty eksportowe

W dziedzinie międzynarodowych ograniczeń dotyczących oficjalnie wspieranych kredytów eksportowych trzy prezydencje będą nadal promować i koordynować stanowisko UE w ramach Porozumienia w sprawie oficjalnie wspieranych kredytów eksportowych, zawartego w ramach Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD). Porozumienie to będzie w dalszym ciągu transponowane do unijnego prawodawstwa.

Dyskusje w kontekście międzynarodowych grup roboczych ds. kredytów eksportowych będą kontynuowane z myślą o ewentualnych negocjacjach z Chinami i innymi krajami BRIC, w celu uzyskania takich samych warunków działania jak kraje OECD.

Budżet

Rada będzie zapewniać pomyślne prowadzenie rocznych procedur budżetowych zgodnie z postanowieniami budżetowymi zawartymi w Traktacie z Lizbony oraz dostępność odpowiednich zasobów, w szczególności do celów skutecznej realizacji programów na mocy wieloletnich ram finansowych na lata 2014–2020. Należyte zarządzanie finansowe unijnymi środkami finansowymi pozostanie jednym z priorytetów Rady, zwłaszcza podczas monitorowania wykonania budżetu na podstawie rocznego sprawozdania Europejskiego Trybunału Obrachunkowego.

Rada podejmie decyzję o rewizji wieloletnich ram finansowych na lata 2014–2020 przed 1 maja 2015 r. w odniesieniu do niewykorzystanych środków przydzielonych na rok 2014, zgodnie z art. 19 rozporządzenia Rady nr 1311/2013 z dnia 2 grudnia 2013 r. określającego wieloletnie ramy finansowe na lata 2014–2020.

Zasoby własne

Rada będzie monitorować postępy prac i okresowe oceny udostępniane przez Grupę Roboczą Wysokiego Szczebla ds. Zasobów Własnych. Zapozna się z zatwierdzeniem przez państwa członkowskie nowej decyzji w sprawie zasobów własnych na okres obejmujący wieloletnie ramy finansowe na lata 2014–2020. Rada zapozna się z nowo naliczonymi pułapami zasobów własnych na podstawie danych przekazanych przez państwa członkowskie w oparciu o ESA 2010. Ponadto Rada przeanalizuje oczekiwany wniosek Komisji dotyczący zmiany procedury obliczania odsetek od kwot udostępnianych z opóźnieniem.

Ochrona interesów finansowych Unii Europejskiej

Rada przeanalizuje sprawozdania Komisji, Europejskiego Urzędu ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) oraz Komitetu Nadzoru OLAF na temat ochrony interesów finansowych Unii Europejskiej. Przedmiotem szczególnej uwagi będzie wykonanie rozporządzenia (UE, Euratom) nr 883/2013 dotyczącego dochodzeń prowadzonych przez OLAF, zwłaszcza w odniesieniu do międzyinstytucjonalnej wymiany poglądów.

Statystyka

W zależności od postępów wypracowanych przez poprzednie prezydencje trzy prezydencje będą kontynuować i sfinalizują prace nad zmianą rozporządzenia (WE) nr 223/2009 w sprawie statystyki europejskiej, nad rozporządzeniem EXTRASTAT, rozporządzeniem w sprawie statystyk dotyczących transportu towarów wodami śródlądowymi oraz rozporządzeniem w sprawie statystyki transportu kolejowego. Kontynuowane będą prace nad rozporządzeniem w sprawie statystyk w dziedzinie procedury dotyczącej zakłóceń równowagi makroekonomicznej oraz nad dostosowaniem rozporządzeń statystycznych do Traktatu z Lizbony. Program będzie uwzględniał rozporządzenia w sprawie harmonizacji dochodu narodowego brutto w cenach rynkowych, zharmonizowanych indeksów cen konsumpcyjnych oraz statystyk dotyczących przedsiębiorstw, a także ewentualnie zmienione rozporządzenie w sprawie bilansu płatniczego.

WYMIAR SPRAWIEDLIWOŚCI I SPRAWY WEWNĘTRZNE

Trzy prezydencje zobowiążą się do oceny realizacji i prawidłowego wykonania już przyjętych środków oraz zachęcą Radę do podjęcia wszelkich niezbędnych kroków w celu ułatwienia inicjatyw na rzecz pełnej realizacji wytycznych strategicznych, które zostaną przyjęte przez Radę Europejską w czerwcu 2014 r., także poprzez zapewnianie spójności i komplementarności polityki zewnętrznej i wewnętrznej.

Rada będzie również uważnie śledziła realizację nowych wieloletnich ram finansowych na okres 2014–2020. W tym kontekście obywatele pozostaną centralnym punktem działań UE na rzecz utworzenia przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości.

Rada określi niezbędne wynikające ustalenia oraz niezbędne ustalenia przejściowe w następstwie notyfikowanego przez Zjednoczone Królestwo wycofania się ze środków przyjętych przed wejściem w życie traktatu z Lizbony w dziedzinie współpracy policyjnej i współpracy sądowej w sprawach karnych; prawo to przysługuje temu państwu na mocy protokołu nr 36.

Uznając strategiczną wagę agencji europejskich w wyniku coraz bardziej złożonych i ambitnych zadań, jakie mają wypełniać, w szczególności po wejściu w życie traktatu z Lizbony, trzy prezydencje położą nacisk na ich kluczową rolę i będą wspierać poprawę synergii ich działań.

SPRAWY WEWNĘTRZNE

Wizy

Kontynuowane będą prace nad dalszym rozwojem wspólnej polityki wizowej, aby móc odpowiednio zaspakajać potrzeby UE i państw członkowskich. Jednym z głównych celów będzie analiza i wypracowanie porozumienia w sprawie spodziewanego wniosku Komisji dotyczącego przekształcenia kodeksu wizowego.

Dla trzech prezydencji priorytetową sprawą będzie pełne wprowadzenie wizowego systemu informacyjnego (VIS) i w tym względem zastanowią się one nad tym, jak zapewnić możliwie najlepsze funkcjonowanie sieci konsultacji Schengen do czasu jej zastąpienia powiadamianiem w ramach VIS.

Ponadto należyta uwaga zostanie poświęcona zapewnieniu postępów w dialogach na temat wiz i negocjacjach w sprawie umów o ułatwieniach wizowych z niektórymi krajami trzecimi z południowego i wschodniego sąsiedztwa oraz rozpoczęcia negocjacji z Chinami w ramach prowadzonego na wysokim szczeblu dialogu w sprawie migracji i mobilności.

Granice

Poprawa i wzmocnienie zintegrowanego zarządzania granicami zewnętrznymi Unii Europejskiej, przy pełnym przestrzeganiu Karty praw podstawowych UE, pozostanie jednym z kluczowych priorytetów w ciągu nadchodzących 18 miesięcy. Działania trzech prezydencji skoncentrowane będą na zagwarantowaniu bezpieczeństwa na terytorium Unii Europejskiej przy jednoczesnym ułatwieniu wjazdu osób podróżujących w dobrej wierze, które nie stanowią zagrożenia dla porządku i bezpieczeństwa publicznego.

Trzy prezydencje będą zmierzały do zapewnienia pełnego wdrożenia operacyjnego europejskiego systemu nadzorowania granic (EUROSUR) oraz stosowania rozporządzenia w sprawie wspólnych operacji na granicach morskich, koordynowanych przez FRONTEX, co ułatwi skuteczniejszy udział państwom członkowskich.

Zgodnie z podejściem zatwierdzonym przez COREPER w dniu 5 lutego 2014 r. kontynuowane będą prace nad pakietem dotyczącym inteligentnych granic. Zgodnie z przewidywaniami obecnie prowadzona jest weryfikacja poprawności projektu dotyczącego systemu wjazdu/wyjazdu oraz programu rejestrowania podróżnych. Weryfikacja ta, która odbywa się zgodnie z wskazówkami Komisji i ze wsparciem ze strony eu-LISA i stosownych ekspertów z państw członkowskich, dotyczy szeregu zagadnień technicznych, operacyjnych i związanych z kosztami. W czasie trwania projektu pilotażowego trzy prezydencje, pozostając w kontakcie z Parlamentem Europejskim, będą dalej analizowały wnioski ustawodawcze w celu osiągnięcia porozumienia w pierwszej połowie 2016 r.

Prawdopodobnie pod koniec 2014 r. oczekiwane jest zainicjowanie debaty orientacyjnej nad rozwojem FRONTEXU w przyszłości, w tym nad możliwością stworzenia europejskiego systemu straży granicznej.

Kontynuowane i rozwijane będą trwające prace w dziedzinie fałszywych dokumentów. Trzy prezydencje będą nadal działały na rzecz pełnego wdrożenia i monitorowania Systemu Informacyjnego Schengen (SIS II) oraz VIS.

Strefa Schengen

W kontekście regularnych debat strategicznych, których ideę poparła Rada Europejska w swoich konkluzjach z marca 2012 r., Rada będzie nadal monitorować funkcjonowanie strefy Schengen na podstawie sprawozdań przedstawianych co pół roku przez Komisję.

Będą również kontynuowane prace na rzecz skutecznego rozszerzenia strefy Schengen. Aby zapewnić przejście bez zakłóceń do nowego mechanizmu oceny Schengen, działania prezydencji skupią się na finalizacji trwających procedur oceny Schengen. Trzy prezydencje będą dalej podejmować i rozwijać zadania przypisane Radzie w ramach wspomnianego mechanizmu.

Legalna migracja

Trzy prezydencje skoncentrują swoje działania na opracowaniu wspólnej europejskiej polityki migracyjnej, która będzie mogła przyczynić się do realizacji unijnej strategii na rzecz wzrostu. Jednocześnie będą nadal uważnie śledziły rozwój krajów pochodzenia, których dotyczy polityka w tej dziedzinie. Współpraca z krajami pochodzenia pozostanie priorytetem przez kolejne 18 miesięcy.

Szczególny nacisk zostanie położony na wdrożenie planu polityki w dziedzinie legalnej migracji, zwłaszcza dyrektyw w sprawie pracowników sezonowych i osób przeniesionych wewnątrz przedsiębiorstwa. Ponadto możliwie najszybciej zostaną wznowione negocjacje z Parlamentem Europejskim w sprawie wniosku dotyczącego zmiany dyrektywy 2004/114/WE i dyrektywy 2005/71/WE w sprawie warunków wjazdu i pobytu obywateli państw trzecich w celu prowadzenia badań naukowych, odbywania studiów, udziału w wymianie młodzieży szkolnej, szkoleniu za wynagrodzeniem i bez wynagrodzenia, wolontariacie lub pracy w charakterze au pair.

Dalej będzie realizowany cel, jakim jest integracja obywateli państw trzecich, szczególnie poprzez wspieranie wymiany najlepszych praktyk między państwami członkowskimi, aby poprawić wyniki osiągnięte w tej dziedzinie w Europie.

Globalne podejście do kwestii migracji i mobilności (GPMM), zdefiniowane przez Radę w latach 2012 i 2014, nadal będzie ukierunkowywało prace Rady w odniesieniu do zewnętrznego wymiaru polityk UE w dziedzinie migracji.

Prowadzone będą dalsze prace nad ukształtowaniem poszczególnych procesów i dialogów, m.in. procesu z Rabatu, procesu praskiego, procesu budapeszteńskiego oraz dialogów z krajami AKP, Unią Afrykańską, krajami CELAC, USA, Federacją Rosyjską, Indiami i Chinami.

Dodatkowe działania zostaną poświęcone skutecznemu wdrożeniu partnerstw na rzecz mobilności, które już istnieją (z krajami Partnerstwa Wschodniego, Tunezją i Marokiem), jak również ustanowieniu nowych partnerstw na rzecz mobilności z innymi krajami w regionie południowym i południowo-wschodnim.

Zostanie zapoczątkowany nowy dialog między UE a krajami Afryki Wschodniej w sprawie kwestii migracyjnych, w szczególności zwalczania handlu ludźmi.

Nielegalna imigracja

Pamiętając o tym, że Unia Europejska podlega strukturalnym presjom migracyjnym, Rada – także wskutek głębokich przemian społecznych i politycznych zachodzących w regionach sąsiadujących – zostanie zachęcona do zaktualizowania swoich działań, również z uwzględnieniem komunikatu Komisji Europejskiej w sprawie wyników prac Śródziemnomorskiej Grupy Zadaniowej, ustanowionej przez Radę ds. WSiSW w październiku 2013 r., co z zadowoleniem przyjęła Rada Europejska w swoich konkluzjach z października i grudnia 2013 r.

Wyżej wspomniany komunikat ma również znaczenie z punktu widzenia niektórych kwestii w dziedzinie wiz, na które prawdopodobnie będą miały wpływ przyszłe wytyczne strategiczne.

Zarówno polityki migracyjne, jak i zarządzanie granicami zewnętrznymi UE pozostaną kluczowym zagadnieniem, z myślą o kontynuowaniu działań podjętych w ramach „Działania UE w sprawie presji migracyjnej – reakcja strategiczna”. Aby zapewnić na szczeblu UE spójną reakcję wobec stałej presji migracyjnej, trzy prezydencje będą poszukiwać możliwości nowych i perspektywicznych inicjatyw.

Rozwój kompleksowego pakietu umów o readmisji ze stosownymi państwami trzecimi pozostanie jednym z priorytetów, podobnie jak utrzymanie tempa toczących się negocjacji oraz określenie, z jakimi dodatkowymi państwami trzecimi takie umowy powinny być negocjowane. Rada będzie także w dalszym ciągu promować praktyczną współpracę z państwami trzecimi w obszarze powrotów, w tym w dziedzinie powrotów dobrowolnych.

Kwestia osób nieletnich pozbawionych opieki jako wyjątkowo delikatna wymaga szczególnej uwagi ze strony Unii Europejskiej. Trzy prezydencje będą zachęcały do wymiany dobrych praktyk i oceniały możliwość nakreślenia właściwego wspólnego podejścia do ochrony tej szczególnie wrażliwej kategorii osób, w tym wspólne metody identyfikacji, także w związku ze szczególnymi potrzebami w zakresie przyjmowania nieletnich.

Ponadto trzy prezydencje udzielą wsparcia działaniom Europejskiej Agencji Zarządzania Współpracą Operacyjną na Zewnętrznych Granicach Państw Członkowskich UE, także z myślą o wspieraniu ewentualnego zawarcia umów o technicznej współpracy operacyjnej z państwami trzecimi w odniesieniu do kontroli granic i zwalczania nielegalnej migracji.

Kwestia napływu migrantów przez Morze Śródziemne pozostanie istotnym punktem w harmonogramie prac Rady i może doprowadzić do zaproponowania przez Komisję nowych inicjatyw politycznych.

Azyl

Prace ustawodawcze nad wspólnym europejskim systemem azylowym zostały ukończone. W ciągu kolejnych 18 miesięcy państwa członkowskie będą musiały transponować instrumenty ustawodawcze będące podstawą tego systemu do przepisów krajowych.

Prace ustawodawcze będą kontynuowane, szczególnie w celu wspierania i umacniania prawdziwej solidarności wewnątrz UE, przy jednoczesnym poszanowaniu zasady odpowiedzialności państw członkowskich. Prace te powinny obejmować m.in. monitorowanie krajowego planu działań Grecji i aktywne uczestnictwo w europejskim forum na temat relokacji. Ponadto trzy prezydencje będą nadal wspierać działalność Europejskiego Urzędu Wsparcia w dziedzinie Azylu (EASO) na rzecz utworzenia wspólnego europejskiego systemu azylowego. Będą również promować nasilenie praktycznej współpracy między państwami członkowskimi.

Kolejnym obszarem priorytetowym będzie złożona i nadal nierozstrzygnięta kwestia wzajemnego uznawania decyzji krajowych w sprawie międzynarodowej ochrony, w tym prawa do pracy i osiedlania się w dowolnym państwie członkowskim UE.

Trzy prezydencje zaangażują się także w promowanie praktycznej współpracy z państwami trzecimi w obszarze powrotów, w tym w dziedzinie powrotów dobrowolnych.

Szczególne uwaga zostanie poświęcona sytuacji uchodźców z Syrii i migrantów przybywających drogą morską.

Bezpieczeństwo wewnętrzne

Bezpieczeństwo obywateli europejskich, które jest samo w sobie wartością, pozostanie centralnym punktem działań Rady w dziedzinie WSiSW.

Realizacja strategii bezpieczeństwa wewnętrznego i ewentualnych działań następczych będzie dla Rady sprawą kluczową.

Jeżeli chodzi o przestępczość poważną i zorganizowaną, cykl polityczny UE będzie nadal służył jako główna podstawa koordynowania współpracy operacyjnej, z uwzględnieniem dziewięciu priorytetów określonych w konkluzjach Rady z 6 czerwca 2013 r. Szczególna uwaga zostanie poświęcona zwalczaniu infiltracji legalnego obrotu gospodarczego przez przestępców/środowiska przestępcze, w tym w odniesieniu do zamówień publicznych, prania pieniędzy, korupcji i innych pojawiających się zagrożeń stwierdzonych przez Europol. Szczegółowe działania zostaną nakierowane na odzyskiwanie mienia pochodzącego z działalności przestępczej w celu skonfiskowania korzyści pochodzących z przestępstw.

Ponadto zostaną nasilone starania na rzecz wzmocnienia koordynacji między wewnętrznym a zewnętrznym aspektem polityki UE w dziedzinie bezpieczeństwa.

W ramach strategii na rzecz zapobiegania i zwalczania handlu ludźmi Rada zapewni jak największą spójność działań w dziedzinie zapobiegania, ochrony ofiar i egzekwowania prawa, także poprzez rozpowszechnianie dobrych praktyk i ewentualne ustanowienie kryteriów identyfikacji ofiar.

W dziedzinie współpracy policyjnej, w celu ułatwienia pracy funkcjonariuszom policji pełniącym służbę w obszarach przygranicznych, Rada oceni możliwość uproszczenia przepisów Schengen dotyczących pościgów transgranicznych i obserwacji granic. Ponadto działalność grup ekspertów w ramach współpracy policyjnej i sieci policyjnych, będzie ściśle monitorowana i oceniana z myślą o racjonalizacji, w razie potrzeby, ich działalności.

Wymiana informacji jest jednym z głównych narzędzi nasilenia walki z przestępczością transgraniczną. Należy w maksymalnym stopniu wykorzystywać istniejące instrumenty, bazy danych i inne narzędzia, także usprawnić funkcjonowanie kanałów komunikacyjnych i procedur roboczych. W tym względzie Rada będzie kontynuowała praktyczne wdrażania decyzji z Prüm. Prezydencje będą zachęcać do refleksji w różnych grupach użytkowników oraz do przeprowadzania ocen, aby udoskonalić europejski model wymiany informacji i zapewnić uzyskanie pełnych korzyści przez osoby zawodowo zajmujące się tą dziedziną. Prace te będą również obejmować wymianę informacji z agencjami UE i między tymi agencjami w dziedzinie wymiaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych. Kontynuowane będą działania na rzecz nasilenia wymiany informacji z myślą o zwalczaniu poważnej i zorganizowanej przestępczości oraz terroryzmu, w tym działania dotyczące lepszego wykorzystywania SIS II, ustanowienia unijnego systemu danych dotyczących przelotu pasażera (PNR) oraz rozważania na temat odpowiedniego dostępu organów ścigania do baz danych w dziedzinie zarządzania granicami i do Eurodac.

Na podstawie strategii Unii Europejskiej w zakresie bezpieczeństwa cybernetycznego z 2012 r. Grupa Przyjaciół Prezydencji (sprawy cyberprzestrzeni) będzie nadal koordynować, w razie potrzeby, prace w różnych obszarach polityki związane z cyberprzestrzenią, z uwzględnieniem aspektów zarówno wewnętrznych, jak i z zewnętrznych, oraz przyczyniając się do ściślejszej współpracy z agencjami UE aktywnymi w dziedzinie cyberprzestrzeni. Realizowane będą stosowne projekty i polityki, w szczególności dyrektywa 2013/40/UE, wzajemne oceny w zakresie cyberprzestępczości i działań przewidzianych w planach działań operacyjnych w dziedzinie cyberprzestępczości (wykorzystywanie seksualne dzieci, oszustwa dotyczące kart bankowych, ataki cybernetyczne) w ramach cyklu polityki unijnej oraz wzajemnej oceny w zakresie cyberprzestępczości, z myślą o rozwiązaniu problemów związanych z cyberprzestępczością i cyberbezpieczeństwem w krótkiej i średniej perspektywie.

Ponadto Rada postara się sfinalizować nową podstawę prawną EUROPOL-u. Jeżeli chodzi o CEPOL, Rada przeanalizuje nową podstawę prawną, jak tylko Komisja przedstawi wniosek w tej sprawie. Celem tych przepisów jest zapewnienie skutecznej podstawy współpracy operacyjnej w dziedzinie egzekwowania prawa, jak również szkoleń w tej dziedzinie, w szczególności wdrożenia europejskiego systemu szkoleń w zakresie egzekwowania prawa (LETS), oraz usprawnienie zdolności tych agencji na szczeblu regionalnym, unijnym i międzynarodowym.

Narkotyki

Rada będzie kontynuować prace na rzecz pełnego wdrożenia strategii antynarkotykowej UE na lata 2013–2020 oraz związanego z nią planu działania UE w zakresie środków odurzających na lata 2013–2016.

Rada zamierza sfinalizować prace nad wnioskami dotyczącymi nowego ustawodawstwa w sprawie kontrolowania nowych substancji psychoaktywnych, aby dysponować skutecznym instrumentem w walce z tym ciągle rosnącym zagrożeniem. Zintensyfikowane zostaną przygotowania do specjalnej sesji Zgromadzenia Ogólnego ONZ w 2016 r., aby zapewnić terminowe przygotowanie stanowiska UE i państw członkowskim na to forum. Kontynuowana będzie współpraca operacyjna w dziedzinie zwalczania narkotyków w ramach cyklu politycznego UE i prowadzone będą refleksje nad tym, jak dopasować do tego cyklu stosowne działania przewidziane w planie działania UE w zakresie środków odurzających.

Zwalczanie terroryzmu

Opierając się na zmienianej obecnie unijnej strategii walki z radykalizacją postaw i werbowaniem terrorystów i zapobiegania tym zjawiskom oraz na powiązanym z nią planie działania, Rada będzie nadal realizować lub wspierać szeroki zakres działań mających rozwiązać ten problem. Rosnąca liczba zagranicznych bojowników wskazuje na konieczność dalszego udzielania przez UE wsparcia na rzecz działań antyterrorystycznych państw członkowskich, na podstawie czterech komponentów strategii UE w dziedzinie walki z terroryzmem, ale także konieczność maksymalnego wykorzystywania narzędzi w zakresie bezpieczeństwa granic oraz zacieśnienia współpracy z państwami trzecimi w dziedzinie walki z terroryzmem.

Aspekty zwalczania terroryzmu dotyczące zapobiegania i ochrony znajdują się w centrum uwagi trzech prezydencji, szczególnie w odniesieniu do działań terrorystycznych prowadzonych przez osoby działające w pojedynkę lub mikrokomórki terrorystyczne w sposób niemożliwy do przewidzenia, np. z użyciem „podstępnych” metod. W tym kontekście trzy prezydencje rozważają opracowanie metod wspólnej analizy, np. na podstawie doświadczeń zdobytych w ramach wielonarodowych zespołów *ad hoc*.

Rada będzie w najwyższym stopniu zaangażowana we wspieranie utworzenia europejskiego systemu danych dotyczących przelotu pasażera (PNR). Ponadto będzie zachęcać do podejmowania kroków w celu terminowego zawarcia umów w sprawie PNR z wnioskującymi państwami trzecimi.

Rada zamierza sfinalizować decyzję w sprawie klauzuli solidarności przewidzianej w art. 222 TFUE, mającej zastosowanie w sytuacji ataku terrorystycznego, bądź klęski żywiołowej lub katastrofy spowodowanej przez człowieka, poświęcając szczególną uwagę opracowaniu stosownych środków przygotowania na wypadek klęski żywiołowej lub katastrofy spowodowanej przez człowieka w celu ograniczenia związanych z nimi zagrożeń, jakie zostały stwierdzone.

Współpraca celna

Trzy prezydencje będą kontynuowały trwające prace nad realizacją istniejących strategii, których celem jest zacieśnienie współpracy między unijnymi służbami celnymi i między służbami celnymi a innymi organami ścigania. Siódmy plan działania dotyczący realizacji strategii dla przyszłej współpracy w dziedzinie egzekwowania prawa celnego zwraca szczególną uwagę na koordynację z cyklem politycznym UE w zakresie poważnej i zorganizowanej przestępczości. W tym kontekście kontynuowana będzie koordynacja wspólnych operacji służb policyjnych i celnych, a szczególna uwaga zostanie poświęcona współpracy multidyscyplinarnej.

Ochrona ludności

Nowe prawodawstwo w zakresie ochrony ludności, przyjęte w grudniu 2013 r., ma na celu zwiększenie skuteczności systemów zapobiegania klęskom żywiołowym i katastrofom spowodowanym przez człowieka, zapewnienia gotowości na ich wystąpienie i reagowania na nie w Unii i poza nią. Kontynuowane będą prace nad wdrożeniem nowego prawodawstwa, ze szczególnym uwzględnieniem europejskiej zdolności reagowania kryzysowego oraz polityk w zakresie zapobiegania i gotowości. Równoległe kontynuowane będą prace w dziedzinie zmniejszania ryzyka związanego z klęskami żywiołowymi z myślą o zatwierdzeniu i wdrożeniu planu działania z Hyogo na okres po 2015 r.

Kontynuowane będą badania nad możliwością wzmocnienia koordynacji i synergii między ochroną ludności a pomocą humanitarną, aby promować współpracę w usuwaniu skutków kryzysów humanitarnych i klęsk żywiołowych poprzez uwzględnienie całego cyklu zarządzania klęskami żywiołowymi.

Rada będzie nadal analizować sposoby poprawy wdrażania planu działania UE w obszarze CBRJ (chemicznym, biologicznym, radiologicznym i jądrowym) oraz planu działania UE na rzecz poprawy bezpieczeństwa materiałów wybuchowych, poprzez przyjrzenie się sposobom wzmocnienia i wykorzystania istniejących synergii między tymi dwoma planami działania z myślą o poczynieniu konkretnych postępów i podjęciu dalszych kroków w określonych kluczowych obszarach. Ponadto trzy prezydencje będą śledziły postępy w realizacji europejskiego programu ochrony infrastruktury krytycznej.

WYMIAR SPRAWIEDLIWOŚCI

Prawa podstawowe i obywatelstwo

Rada podkreśla, że zasada swobodnego przepływu obywateli UE stanowi jedno z najważniejszych osiągnięć UE, jest podstawowym elementem członkostwa w UE i wyrazem obywatelstwa europejskiego.

Rada będzie wspierać starania negocjacyjne Komisji dotyczące przystąpienia UE do Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności (EKPC). Opinia Trybunału Sprawiedliwości UE zostanie przeanalizowana przez Grupę Roboczą ds. Praw Podstawowych, Praw Obywatelskich i Swobodnego Przepływu Osób. Nadchodzące prezydencje są zdecydowane terminowo organizować i prowadzić dyskusje w Radzie, które zaowocują decyzją upoważniającą do zawarcia umowy o przystąpieniu. Podobne podejście zostanie również zastosowane w przypadku ewentualnych prac koniecznych do przyjęcia wniosków ustawodawczych dotyczących wewnętrznych przepisów unijnych, które są niezbędne do przystąpienia Unii do EKPC.

Priorytetowo realizowane będą prace nad wnioskami dotyczącymi rozporządzenia w sprawie ochrony danych i dyrektywy w sprawie ochrony danych osobowych przez właściwe organy do celów zapobiegania przestępstwom, prowadzenia dochodzeń w ich sprawie, wykrywania ich lub ścigania albo wykonywania kar kryminalnych.

Rada będzie dążyła do wypracowania porozumienia w sprawie pakietu dotyczącego ochrony danych, opierając się na wynikach prac poprzednich prezydencji i w zgodzie z konkluzjami Rady Europejskiej z 24–25 października 2013 r., których potwierdzono, że to dossier ma „kluczowe znaczenie dla ukończenia tworzenia jednolitego rynku cyfrowego do 2015 r.”. Celem tej ważnej reformy jest umocnienie praw obywateli i dostosowanie nadzoru państw członkowskich nad przetwarzaniem danych osobowych do szybko zachodzących zmian w kontekście gospodarki cyfrowej i rozwoju technologicznego, zwłaszcza w odniesieniu do korzystania z platform i usług on-line.

Jednym z kluczowych celów będzie zapewnianie spójności ram ochrony danych osobowych w poszczególnych obszarach polityki w obrębie sektora wymiaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych.

Rada będzie również śledziła opracowywanie tablicy wyników wymiaru sprawiedliwości i regularnie monitorowała wdrażanie unijnego dorobku prawnego. Rada będzie promowała regularny dialog między Komisją i państwami członkowskimi na temat tej inicjatywy.

Ochrona najsłabszych grup

Po pomyślnym przyjęciu w 2012 r. dyrektywy w sprawie ochrony ofiar kontynuowane będą prace nad harmonogramem środków dotyczących sytuacji ofiar w postępowaniu karnym.

Rada będzie pracowała nad kwestiami dotyczącymi zwalczania przemocy ze względu na płeć i przemocy domowej. Jeżeli Komisja go przedłoży wniosek dotyczący dyrektywy w sprawie odszkodowań dla ofiar przestępstw, zostanie on przeanalizowany.

Prawa jednostki w postępowaniu karnym

Rada przystąpi do szybkiej analizy wniosków Komisji dotyczących harmonogramu działań mających na celu umocnienia praw procesowych osób podejrzanych lub oskarżonych w postępowaniu karnym. Kontynuowane będą negocjacje w sprawie projektów dyrektyw w sprawie gwarancji procesowych dla dzieci będących podejrzanymi lub oskarżonymi w postępowaniu karnym, w sprawie domniemania niewinności i w sprawie pomocy prawnej, z myślą o ich szybkim przyjęciu.

Rada oceni postępy dokonane w dziedzinie ochrony praw podstawowych w postępowaniu karnym. Może to obejmować ocenę spójności instrumentów przyjętych w dziedzinie wzajemnego uznawania oraz ich konsolidacji, ocenę poziomu ich wdrożenia przez państwa członkowskie oraz zastanowienie się nad ewentualnymi przyszłymi inicjatywami. Rada przeprowadzi tę ocenę zgodnie ze wskazówkami przedstawionymi w przyszłych wytycznych strategicznych dla przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości.

Wzajemne uznawanie i zasady minimalne

Zasada wzajemnego uznawania jest jednym z kluczowych elementów współpracy sądowej. Zasady minimalne będą nadal wprowadzane, aby zwiększyć wzajemne zaufanie między organami sądowymi państw członkowskich i ułatwić wzajemne uznawania oraz aby określić przestępstwa i kary w obszarach szczególnie poważnych przestępstw o wymiarze transgranicznym.

Mając na uwadze wpływ, jaki wzajemne uznawanie wywiera na prawo krajowe każdego państwa członkowskiego, wzmocnione zostaną starania mające wspierać konkluzje Rady dotyczące monitorowania wdrażania instrumentów z zakresu wzajemnego uznawania. W tym kontekście można brać pod uwagę aktualizację portalu internetowego europejskiej sieci sądowej. Przeanalizowane zostaną również sposoby zwiększenia skuteczności stosowania europejskiego nakazu aresztowania, z uwzględnieniem ustaleń zaprezentowanych przez Komisję i Parlament Europejski w sprawozdaniu z 2014 r.

Pamiętając o potrzebie zapewnienia bezpieczeństwa obywateli europejskich, Rada będzie dążyć do zakończenia prac nad wdrażaniem ram europejskiego systemu przekazywania informacji z rejestrów karnych (ECRIS). W tym względzie trzy prezydencje będą kierować dyskusjami dotyczącymi transpozycji ogólnych przepisów technicznych do systemów krajowych oraz dotyczącymi uaktualnionego podręcznika dla użytkowników. Przeanalizowany zostanie również wniosek dotyczący centralnego rejestru dotyczącego obywateli państw trzecich (ECRIS-TCN).

Prokuratura Europejska i Eurojust

Rada będzie dążyć do wypracowania porozumienia co do projektu rozporządzenia w sprawie ustanowienia Prokuratury Europejskiej i projektu rozporządzenia w sprawie Eurojustu. W tym kontekście Rada postara się szybko zakończyć negocjacje dotyczące dyrektywy w sprawie ochrony interesów finansowych Unii.

Prawo cywilne

W dziedzinie działalności gospodarczej prace powinny skupić się na przyjęciu wniosku dotyczącego rozporządzenia zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1346/2000 w sprawie postępowania upadłościowego. Szczególna uwaga zostanie poświęcona przeglądowi rozporządzenia ustanawiającego europejskie postępowanie w sprawie drobnych roszczeń z myślą o zwiększeniu jego skuteczności. Należy dokonać dalszych postępów w pracach nad wnioskiem dotyczącym rozporządzenia w sprawie wspólnego europejskiego prawa sprzedaży.

W obszarze zainteresowań obywateli europejskich prowadzone będą prace w celu sfinalizowania wniosku dotyczącego rozporządzenia w sprawie uproszczenia przyjmowania określonych dokumentów urzędowych w UE, znoszącego wymogi związane z uwierzytelnianiem tych dokumentów.

Przeprowadzony zostanie również przegląd rozporządzenia dotyczącego doręczania dokumentów sądowych i pozasądowych w sprawach cywilnych i handlowych.

W sprawach dotyczących prawa rodzinnego, szczególna uwaga zostanie poświęcona wnioskowi w sprawie przeglądu rozporządzenia Bruksela II bis dotyczącego rozwodów, separacji prawnej oraz odpowiedzialności rodzicielskiej. Trzy prezydencja będą próbowały dokonać postępów w pracach nad rozporządzeniem w sprawie małżeńskich ustrojów majątkowych i skutków majątkowych zarejestrowanych związków partnerskich.

E-sprawiedliwość

Podejmowane będą starania na rzecz kontynuacji prac nad e-sprawiedliwością, zarówno na szczeblu europejskim, jak i krajowym, na podstawie strategii przyjętej na okres 2014–2018 oraz planu działania wdrażającego tę strategię oraz zawierającego praktyczne wskazówki odnośnie do działań następczych w tym zakresie. Prace skoncentrują się na dostępie do informacji w dziedzinie wymiaru sprawiedliwości za pośrednictwem portalu „e-Sprawiedliwość”, dostępie do sądów i procedur pozasądowych w sytuacjach transgranicznych oraz na komunikacji między organami sądowymi.

Korupcja

W dalszym ciągu zacieśniana będzie współpraca z Grupą Państw Przeciwko Korupcji (GRECO). W tym okresie powinien zostać przedłożony wniosek w sprawie przystąpienia UE do GRECO, który Rada powinna potraktować priorytetowo.

Rada będzie promowała regularny dialog między Komisją i Radą na temat sprawozdania o zwalczaniu korupcji.

Szkolenie pracowników wymiaru sprawiedliwości

Priorytetowo zostaną potraktowane działania ukierunkowane na szkolenie pracowników wymiaru sprawiedliwości, ze szczególnym uwzględnieniem rozwoju Europejskiej Sieci Szkolenia Kadr Wymiaru Sprawiedliwości.

ZEWNĘTRZNY WYMIAR WSiSW

Zewnętrzny wymiar wymiaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych pozostaje centralnym elementem starań Unii realizowanych poprzez zacieśnianie współpracy ze strategicznymi partnerami i regionami w dziedzinie bezpieczeństwa, wymiaru sprawiedliwości i migracji. Region śródziemnomorski będzie kluczowym partnerem dialogu na temat migracji w ramach GPMM. Spójność polityczna i instytucjonalna oraz koordynacja działań agencji (Europolu, Eurojustu, Fronteksu, EASO) pozostaną nadrzędnym celem, aby jak najpełniej wykorzystać kompetencje każdego z organów i pomyślnie wcielić zewnętrzny wymiar WSiSW do szeroko pojętej polityki zagranicznej Unii.

We wszystkich dziedzinach kontynuowane będą postępy w rozwoju stosunków UE–USA. Kwestie mobilności, bezpieczeństwa, współpracy sądowej i zwalczania terroryzmu w ramach stosunków transatlantyckich będą nadal oparte na oświadczeniu z Waszyngtonu z 2009 r.; przeanalizowana zostanie możliwość przeprowadzenia oceny tego oświadczenia.

Rada przeanalizuje w pierwszej kolejności wnioski dotyczące umowy o ochronie danych między UE a USA (umowy „parasolowej”).

Szczególną uwagę zwróci na współpracę z państwami trzecimi do celów egzekwowania prawa i zapobiegania poważnym przestępstwom. W tym kontekście szczególne znaczenie będzie miała ocena działania obowiązujących porozumień i rozważenie warunków ewentualnych przyszłych działań w tym obszarze, w tym w odniesieniu do ram regulacyjnych wymiany i przetwarzania danych osobowych z myślą o znalezieniu równowagi między maksymalnym poziomem ochrony a potrzebą zapewnienia skutecznego procesu podejmowania decyzji dotyczących zapobiegania poważnym przestępstwom i ich zwalczania.

Działania w ramach stosunków UE–Rosja obejmą dziedziny związane z wspólnymi przestrzeniami, w oparciu o zobowiązania w dziedzinie praw człowieka i praworządności i z uwzględnieniem ogólnego kontekstu stosunków UE–Rosja. Należy głębiej zastanowić się nad kwestią ochrony danych.

Priorytetową sprawą jest zawarcie umowy z Islandią i Norwegią w sprawie procedury przekazywania osób. Należy także sfinalizować przystąpienie UE do protokołu o handlu bronią do konwencji ONZ przeciwko przestępczości zorganizowanej.

W ciągu kolejnych 18 miesięcy powinny być kontynuowane negocjacje ze Szwajcarią, Norwegią i Islandią dotyczące doręczania dokumentów i przeprowadzania dowodów.

Z myślą o integracji i bezpieczeństwie wewnętrznym UE kontynuowane będą partnerstwa z krajami Bałkanów Zachodnich.

Kontynuowane będą też posiedzenia ministrów WSiSW i praktyczna współpraca z krajami Partnerstwa Wschodniego.

Zacieśnianie stosunków między agencjami (Europol, Eurojust, Frontex, CEPOL) a krajami w basenie Morza Śródziemnego pozostanie kwestią priorytetową. Rada będzie także wspierać reformy sektora bezpieczeństwa w krajach Afryki Północnej i Bliskiego Wschodu oraz inwestować w umacnianie bezpieczeństwa i współpracę antyterrorystyczną.

ZATRUDNIENIE I POLITYKA SPOŁECZNA

Zatrudnienie i rozwój społeczny

Prognozy ekonomiczne na lata 2014 i 2015 potwierdzają oznaki powolnego – choć ograniczonego, słabego i nierównomiernego – ożywienia gospodarki. Jednakże skutki kryzysu finansowego i gospodarczego będą jeszcze przez dłuższy czas ciążyć na wzroście gospodarczym poprzez wysoki poziom bezrobocia, spadek dochodów gospodarstw domowych oraz wzrost ubóstwa i nierówności. Wydaje się, że wzrost bezrobocia ustabilizował się; jednak 26,8 mln osób poszukujących pracy stanowi czynnik stanowczo spowalniający wzrost w krótkim okresie ze względu na osłabiony popyt. Konkurencyjność Europy w długim okresie jest zagrożona, gdyż wiele osób traci umiejętności, a wiele młodych osób ma trudności z wejściem na rynek pracy.

W 2013 r. odsetek osób zagrożonych ubóstwem lub wykluczeniem społecznym w UE osiągnął alarmujący poziom 25% całkowitej ludności UE. Przegląd sytuacji w dziedzinie ochrony socjalnej wskazuje, że do głównych tendencji obniżających poziom życia i wymagających obserwacji należą: głębokość ubóstwa, ubóstwo pracujących, rosnący udział gospodarstw domowych bez osób pracujących, poważna deprivacja materialna oraz udział dzieci zagrożonych ubóstwem lub wykluczeniem społecznym, a także wykluczenie młodzieży.

W ujęciu ogólnym kryzys, który rozpoczął się w 2008 r., pozostawił po sobie ślady w postaci słabego wzrostu gospodarczego, niedoboru zatrudnienia i często jego niskiej jakości oraz liczniejszej grupy osób zagrożonych ubóstwem i wykluczeniem społecznym. Sprawozdanie na temat sytuacji społecznej w Unii Europejskiej i tablica wyników zawierająca wskaźniki zatrudnienia i wskaźniki społeczne wykazują, że sytuacja społeczna w Unii Europejskiej nie poprawia się, a w niektórych krajach nawet ulega pogorszeniu.

Europejski semestr

Strategia „Europa 2020” i europejski semestr umieściły główne cele dotyczące zatrudnienia i polityki społecznej w samym centrum działań UE. Rada ds. Zatrudnienia, Polityki Społecznej, Zdrowia i Ochrony Konsumentów (EPSCO) i jej komitety pomocnicze, Komitet Zatrudnienia i Komitet Ochrony Socjalnej, odgrywają istotną rolę w europejskim semestrze. Komitety prowadzą wielostronny proces nadzoru i tematyczny przegląd realizacji zaleceń dla poszczególnych krajów oraz przedstawiają Radzie opinie w sprawie projektów tych zaleceń proponowanych przez Komisję.

Wysokie bezrobocie w Europie pozostaje niepokojące. Ponieważ nadal usprawniane są struktury zarządzania UE, tak by lepiej monitorować realizację zobowiązań dotyczących reform i lepiej analizować sytuację w zakresie zatrudnienia w Europie, Rada EPSCO może zaangażować się w jeszcze większym stopniu w europejski semestr.

Rada EPSCO weźmie też udział w przeglądzie śródkresowym strategii „Europa 2020”, koncentrując się na aspektach związanych z zatrudnieniem i polityką społeczną.

W ramach europejskiej strategii zatrudnienia polityki dotyczące zatrudnienia są ściśle koordynowane i monitorowane za pomocą wzajemnych ocen i starannej analizy. Szczególny nacisk zostanie położony w tym względzie na publiczne służby zatrudnienia. Wspólne wytyczne wskazują państwom członkowskim kierunek opracowywania i realizacji ich polityk dotyczących zatrudnienia.

Wytyczne dotyczące polityki zatrudnienia, skierowane do wszystkich państw członkowskich, zostały przyjęte w 2010 r. i zasadniczo obowiązują do końca 2014 r. W 2015 r. w ramach procesu przeglądu śródkresowego Komisja ma przedstawić nowy wniosek (na okres po 2014 r.).

Kontynuowane będą też prace nad społecznym wymiarem unii gospodarczej i walutowej. Trzy prezydencja skoncentrują się na działaniach, jakie należy podjąć w następstwie komunikatu Komisji na ten temat; zostaną też podjęte działania w celu dalszego udoskonalenia tablicy wyników zawierającej wskaźniki zatrudnienia i wskaźniki społeczne oraz jej odpowiedniego włączenia do istniejących ram i instrumentów (przeglądu sytuacji w dziedzinie zatrudnienia i przeglądu sytuacji w dziedzinie ochrony socjalnej).

Kwestie związane z zatrudnieniem i rynkiem pracy

Trzy prezydencje będą nadal kładły nacisk na mobilność, dialog społeczny, tworzenie wysokiej jakości miejsc pracy, reformę strukturalną rynków pracy i inwestycje w kapitał ludzki, zgodnie z wytycznymi Rady Europejskiej.

Ze względu na aktualnie obserwowaną poważną sytuację na rynku pracy, szczególny akcent zostanie położony na nadanie impulsu trwającym inicjatywom i ich kontynuację, aby poprawić sytuację bezrobotnej młodzieży, zwłaszcza za pośrednictwem gwarancji dla młodzieży, inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych oraz finansowania z EFS.

Kryzys dotknął wszystkie warstwy społeczeństwa, ale niektóre słabsze grupy społeczne zasługują na szczególną uwagę w celu zapewnienia, by rynki pracy nadal sprzyjały włączeniu społecznemu. Dodatkową uwagę należy zwrócić na rozwiązanie problemów słabszych grup społecznych, ze specjalnym uwzględnieniem ludzi młodych, kobiet, starszych pracowników i osób długotrwale bezrobotnych. Potrzebne jest zintegrowane podejście, aby zapewnić zrównoważoną integrację tych grup na rynku pracy, co jest warunkiem uwolnienia niewykorzystanego potencjału wzrostu.

Wymiar społeczny

Jeżeli chodzi o społeczny wymiar UGiW trzy prezydencje skoncentrują się na działaniach, jakie należy podjąć w następstwie komunikatu Komisji na ten temat oraz na dalszej analizie tablicy wyników zawierającej wskaźniki zatrudnienia i wskaźniki społeczne, także z uwzględnieniem przeglądu przeprowadzonego w ramach strategii „Europa 2020”.

Trzy prezydencje położą większy nacisk na wzmocnienie dialogu społecznego na szczeblu państw członkowskich i UE jako podstawowego składnika europejskiego modelu społecznego oraz niezbędnego elementu konkurencyjności wszystkich gospodarek UE.

Kwestie polityki społecznej

W dziedzinie ochrony socjalnej i włączenia społecznego trzy prezydencje będą nadal zapewniać podejmowanie odpowiednich działań w następstwie inicjatyw przedstawionych przez Komisję w lutym 2013 r., w szczególności pakietu dotyczącego inwestycji społecznych.

W kontekście przeglądu śródkresowego strategii „Europa 2020” trzy prezydencje z najwyższą uwagą przyjrzą się zestawowi wskaźników ubóstwa i wykluczenia społecznego służących do pomiaru postępów czynionych przez państwa członkowskie oraz będą wspierać inicjatywy Komisji na rzecz zapobiegania problemowi bezdomności i rozwiązywania go.

Poświęcą również uwagę monitorowaniu ochrony socjalnej oraz opracowaniu polityk w tym zakresie, finansowaniu, skuteczności i wydajności ochrony socjalnej, kwestii opieki długoterminowej i adekwatności świadczeń emerytalnych.

Na podstawie prac przygotowawczych Komitetu Ochrony Socjalnej trzy prezydencje opracują zestaw zasad przewodnich w dziedzinie zarządzania społecznego, opierając się na udoskonalonych rozwiązaniach w dziedzinie zarządzania gospodarczego, aby lepiej pogodzić różne, ale równie istotne cele polityczne.

Prawo pracy

Trzy prezydencje będą, stosownie do potrzeb, kontynuować dyskusje nad obecnie analizowanymi wnioskami Komisji. W szczególności dalej będą prowadzone prace w dziedzinie mobilności, w tym wszystkich jej skutków, w następstwie przedłożonego przez Komisję pakietu dotyczącego mobilności pracowników. Ponadto, korzystając z osiągnięć prezydencji greckiej, trzy prezydencje podejmą najwyższe starania, by dokonać postępów w pracach nad wnioskiem Komisji dotyczącym rozporządzenia w sprawie Europejskich Służb Zatrudnienia (EURES) mającego na celu zreformowanie i modernizację obecnej sieci EURES.

Program prac prezydencji obejmie również inne inicjatywy oczekiwane w 2014 r., takie jak wniosek dotyczący zmiany rozporządzeń 883/2004 i 987/2009 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego.

Będą również kontynuowane dyskusje na temat wniosku dotyczącego decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie platformy na rzecz zapobiegania pracy nierejestrowanej oraz wniosku dotyczącego decyzji Rady wdrażającej europejską umowę ramową w sprawie czasu pracy w transporcie wodnym śródlądowym, zawartą przez europejskich partnerów społecznych.

Trzy prezydencja zajmą się również wszelkimi ewentualnymi zmianami w dyrektywach w sprawie informowania pracowników i przeprowadzania z nimi konsultacji oraz wnioskiem dotyczącym dyrektywy w sprawie marynarzy.

Bezpieczeństwo i higiena pracy

Trzy prezydencje będą pracować nad określeniem wspólnych strategii na rzecz poprawy bezpieczeństwa w miejscu pracy, obniżenia wskaźnika wypadków przy pracy oraz wdrożenia wspólnych rozwiązań na szczeblu europejskim. W tym kontekście kontynuowane będą prace nad nową strategią UE dotyczącą bezpieczeństwa i higieny pracy na okres do 2020 r.

Rada może kontynuować prace nad proponowaną przez Komisję zmianą dyrektywy w sprawie wprowadzenia środków służących wspieraniu poprawy w miejscu pracy bezpieczeństwa i zdrowia pracownic w ciąży, pracownic, które niedawno rodziły, i pracownic karmiących piersią („urlop macierzyński”).

Równość kobiet i mężczyzn

Równość mężczyzn i kobiet jest jedną z podstawowych wartości Unii Europejskiej.

Za promowaniem takiej równości przemawiają również poważne argumenty gospodarcze, zwłaszcza kontekście utrzymującego się kryzysu gospodarczego, i demograficzne. Trzy prezydencje będą dążyć do zapewnienia, by Rada wypełniła swoje zobowiązania, zgodnie z europejskim paktem na rzecz równości płci (2011–2020), i uwzględnią ramy strategii Komisji na rzecz równości kobiet i mężczyzn (2010–2015).

W kontekście strategii „Europa 2020” trzy prezydencje w dalszym ciągu będą wspierać aktywizację kobiet na rynku pracy, zgodnie z zakładanym docelowym wskaźnikiem zatrudnienia kobiet i mężczyzn na poziomie 75%. Do konkretnych kwestii mających znaczenie z punktu widzenia zatrudnienia należą m.in. zróżnicowanie emerytur ze względu na płeć, stereotypy płci, kobiety i technologia oraz rola kobiet w procesach decyzyjnych. Kolejnym istotnym tematem, któremu zostanie poświęcona uwaga, jest konieczność walki z przemocą ze względu na płeć.

Będą również kontynuowane prace nad wnioskiem Komisji dotyczącym dyrektywy w sprawie poprawy równowagi płaci w organach spółek.

Trzy prezydencje będą dążyły do uwzględnienia aspektu płci we wszystkich obszarach polityki (gender mainstreaming) i w kontekście działań zewnętrznych. W 2015 r. zapewniona będzie koordynacja działań UE w ramach Komisji ONZ ds. Statusu Kobiet i zostanie podjęty przegląd 20 lat realizacji pekińskiej platformy działania.

Zwalczanie dyskryminacji

Trzy prezydencje będą kontynuować prace nad wnioskiem dotyczącym dyrektywy Rady w sprawie wprowadzenia w życie zasady równego traktowania osób bez względu na religię lub światopogląd, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną. Zgodnie z zobowiązaniami i kompetencjami Rady nadal wspierane będzie włączenie społeczne i gospodarcze osób niepełnosprawnych i grup zmarginalizowanych, w tym Romów.

Zewnętrzny wymiar polityki zatrudnienia i polityki społecznej UE

Ogólnoświatowy kryzys bardzo mocno odcisnął się na spójności społecznej. W miarę rozprzestrzeniania się społecznych skutków kryzysu działania międzynarodowe zmierzające do zaradzenia tej sytuacji zostały zintensyfikowane. Poprzednie prezydencje brały coraz aktywniejszy udział na międzynarodowych forach, reprezentując UE wraz z Komisją i zapewniając skoordynowane i spójne podejście państw członkowskich UE. Na podstawie wskazówek Rady trzy prezydencje będą – w stosownych przypadkach i wspomagane przez Komisję – wspierać działania, jakie mają zostać podjęte, np. w ramach Międzynarodowej Organizacji Pracy, procesu G20, partnerstwa eurośródziemnomorskiego i procesu ASEM.

Zdrowie publiczne

W dziedzinie zdrowia publicznego trzy prezydencje będą promowały działania na rzecz poprawy zdrowia obywateli UE, zgodnie z europejską strategią zdrowia i wskazówkami udzielanymi przez Światową Organizację Zdrowia oraz z wykorzystaniem działań określonych w trzecim Programie działań Unii w dziedzinie zdrowia (2014–2020), z należyтым uwzględnieniem aktualnej sytuacji gospodarczej.

Trzy prezydencje uważają, że podstawowe znaczenie ma zapewnienie odpowiedniego uwzględnienia aspektu zdrowia w ramach europejskiego semestru. Trzy prezydencje będą zachęcać do podjęcia odpowiednich działań w następstwie procesu refleksji nad chorobami przewlekłymi i procesu refleksji nad nowoczesnymi, elastycznymi i trwałymi systemami opieki zdrowotnej, w szczególności biorąc pod uwagę znaczenie trwałości systemów opieki zdrowotnej, ich dostępności, a także równych zasad świadczenia bezpiecznych, wysokiej jakości usług opieki zdrowotnej na rzecz wszystkich obywateli, z myślą o poprawie podstawowej opieki zdrowotnej i jej powiązaniu z systemem szpitalnictwa.

We wszystkich obszarach działania trzy prezydencje będą podkreślać i wspierać określanie i przyjmowanie innowacyjnych podejść, w tym ocen kosztów i korzyści, które mogłyby mieć pozytywny wpływ na zdrowie obywateli, jak również na gospodarkę. Trzy prezydencje, w ścisłej współpracy z Komisją, ocenią rezultaty osiągnięte dzięki wdrożeniu dyrektywy w sprawie praw pacjentów w transgranicznej opiece zdrowotnej.

Trzy prezydencje będą realizować swój program w dziedzinie promocji zdrowia, profilaktyki chorób oraz opieki zdrowotnej, z uwzględnieniem kwestii organizacyjnych i z położeniem większego nacisku na grupy najbardziej wrażliwe. Prezydencje w pierwszej kolejności zajmą się profilaktyką indywidualną i zbiorową, zwracając szczególną uwagę na profilaktykę pierwotną i wtórną przewlekłych chorób niezakaźnych z uwagi na zachorowalność na te choroby oraz związane z nimi wysokie koszty ludzkie, społeczno-ekonomiczne i zdrowotne. W tym kontekście szczególna uwaga zostanie poświęcona promocji zdrowego stylu życia, w zwłaszcza zachęcaniu do aktywności fizycznej i zdrowego odżywiania.

Należyte uwzględnienie zostanie także zacieśnione na szczeblu UE współpracy w zakresie poważnych transgranicznych zagrożeń dla zdrowia (zwłaszcza w kontekście nowych i powracających chorób zakaźnych), w szczególności poprzez prawidłowe wdrażanie prawodawstwa w całej UE.

Produkty farmaceutyczne i wyroby medyczne

Z myślą o wypełnieniu luk w istniejącym prawodawstwie UE w dziedzinie wyrobów medycznych, w celu zwiększenia bezpieczeństwa pacjentów oraz wspierania innowacji i konkurencyjności europejskiego sektora wyrobów medycznych poprzez umożliwienie innowacyjnym wyrobom medycznym szybkiego i opłacalnego dostępu do rynku, trzy prezydencje w pierwszej kolejności zajmą się pakietem zawierającym dwa wnioski dotyczące wyrobów medycznych i wyrobów medycznych do diagnostyki *in vitro*, aby zapewnić terminowe przyjęcie i wejście w życie tych dwóch rozporządzeń.

W odniesieniu do zapowiadanych zmian rozporządzenia w sprawie produktów leczniczych terapii zaawansowanej, dyrektywy w sprawie dawstwa tkanek i komórek ludzkich oraz dyrektywy w sprawie pobierania i wydawania krwi ludzkiej i składników krwi, trzy prezydencje aktywnie przystąpią do prac nad stosownymi wnioskami, gdy zostaną one przedłożone przez Komisję.

Komisja pracuje obecnie nad przeglądem dyrektywy w sprawie weterynaryjnych produktów leczniczych, która będzie wymagała horyzontalnej analizy w Radzie, aby uniknąć niepotrzebnych rozbieżności względem ram prawodawczych dotyczących produktów leczniczych stosowanych u ludzi. Trzy prezydencje podejmą prace nad tym wnioskiem, kiedy zostanie już przyjęty przez Komisję.

Trzy prezydencje mogą również zastanowić się nad tym, czy i w jaki sposób poczynić postępy w ramach trwającego przeglądu dyrektywy dotyczącej przejrzystości środków regulujących ustalanie cen produktów leczniczych stosowanych u ludzi oraz włączanie tych produktów w zakres systemów powszechnego ubezpieczenia zdrowotnego.

Środki spożywcze

Ochrona zdrowia obywateli wymaga stałego zwracania uwagi na bezpieczeństwo produktów spożywanych codziennie przez obywateli. Trzy prezydencje zwrócą zatem w pierwszej kolejności uwagę na opracowanie ram prawodawczych i politycznych służących dalszemu zapewnianiu bezpieczeństwa żywności dla wszystkich obywateli, w tym zapobieganiu fałszowaniu żywności.

Ważną sprawą będzie właściwe wdrożenie dwóch ważnych aktów prawnych, rozporządzenia w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności („etykietowanie żywności”) oraz rozporządzenia w sprawie żywności przeznaczonej dla niemowląt i małych dzieci oraz żywności specjalnego przeznaczenia medycznego i środków spożywczych zastępujących całodzienną dietę, do kontroli masy ciała („żywność specjalnego przeznaczenia”), ponieważ zapewniają one obywatelom Unii ramy służące lepszemu informowaniu oraz większej przejrzystości i wyższemu poziomowi ochrony w zakresie bezpieczeństwa żywności.

KONKURENCYJNOŚĆ (RYNEK WEWNĘTRZNY, PRZEMYSŁ, BADANIA I PRZESTRZEŃ KOSMICZNA)

Konkurencyjność

Gospodarka europejska ożywia się po kilku latach ograniczonego, a nawet ujemnego wzrostu. Aby podtrzymać i umocnić to ożywienie, trzy prezydencje będą przywiązywać najwyższą wagę do europejskiej polityki w zakresie wzrostu i konkurencyjności.

W tym kontekście Rada podejmie istotne działania pobudzające wzrost w ramach polityki dotyczącej jednolitego rynku, konkurencyjności przemysłu, badań i innowacji oraz przestrzeni kosmicznej. Wiele inicjatyw przewidzianych jest w strategii „Europa 2020”, europejskim semestrze, a w szczególności w Pakcie na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia.

Prezydencje nie będą szczędzić wysiłków, aby zapewnić, by Rada skutecznie przyczyniała się do realizowania celów tych inicjatyw, osiągając konkretne i terminowe wyniki w dziedzinie europejskiej agendy wzrostu. Zwrócą szczególną uwagę na obszary polityki, które mają w krótkiej i średniej perspektywie większy wpływ na konkurencyjność UE i zapewniają większą synergię oraz które umacniają pozycję unijnych przedsiębiorstw w globalnym łańcuchu wartości. Można to osiągnąć dzięki integracji w ramach ogólnej strategii na rzecz rynku wewnętrznego, opierając się zintegrowanej polityce w zakresie jednolitego rynku i wspierając trzy podstawowe czynniki wzrostu: konkurencyjność przemysłu, dostęp do finansowania oraz politykę handlową i eksportową.

Jednolity rynek

Kolejny okres prezydencji trzech państw rozpoczyna się równocześnie z nową kadencją parlamentarną. Stwarza to okazję to zainicjowania nowego cyklu strategicznego, którego głównym celem będzie urzeczywistnienie jednolitego rynku bez granic, co pozwoli konsumentom i przedsiębiorstwom na kupowanie i sprzedawania towarów i usług w całej UE z równą łatwością co na ich rynku krajowym, bez względu na ich przynależność państwową lub miejsce zamieszkania. Celem trzech prezydencji będzie wykorzystanie wyników osiągniętych w trakcie wdrażania Aktów o jednolitym rynku I i II w dążeniu do zlikwidowania pozostałych luk prawnych i zwiększenia spójności ram prawnych, tak by umocnić zaufanie konsumentów i przedsiębiorstw i zapewnić im większą pewność prawa. Aby osiągnąć te cele trzy prezydencje będą promować wykorzystanie wszystkich stosownych narzędzi regulacyjnych i pozaregulacyjnych, w tym, w odpowiednich przypadkach, harmonizacji i wzajemnego uznawania. Prace trzech prezydencji skupią się przede wszystkim na rozwiązaniu problemów praktycznych, z jakimi na co dzień borykają się konsumenci i przedsiębiorstwa na jednolitym rynku. Planowane sprawozdania na temat zasady wzajemnego uznawania oraz stanu jednolitego rynku usług, które Komisja ma opublikować w pierwszej połowie 2015 r., powinny w tym względzie zapewnić wiarygodne dane i cenne wskazówki dla dalszych działań politycznych.

Trzy prezydencje będą także opierać się na ocenie wzajemnej przeprowadzanej na mocy dyrektywy usługowej oraz podejmą dalsze działania na rzecz usunięcia dyskryminacyjnych, nieuzasadnionych lub nieproporcjonalnych wymogów nakładanych na usługodawców i usługobiorców (konsumentów i przedsiębiorstwa), na rzecz ułatwienia dostępu do zawodów regulowanych – na podstawie oceny wzajemnej przewidzianej w zmienionej dyrektywie w sprawie wzajemnego uznawania kwalifikacji zawodowych – oraz na rzecz pełnej realizacji inicjatyw przewidzianych w planie działań na rzecz działalności detalicznej. Trzy prezydencje potraktują również priorytetowo ewentualny przegląd obecnej dyrektywy dotyczącej reklamy wprowadzającej w błąd w kontaktach między przedsiębiorstwami.

Ponadto szczególny nacisk zostanie położony na zarządzanie oraz praktyczne funkcjonowanie istniejących przepisów w zakresie jednolitego rynku, w tym poprzez coroczne sprawozdanie na temat integracji jednolitego rynku.

Wreszcie, rosnące tempo integracji rynków światowych i dalsze otwarcie jednolitego rynku są jednymi z najważniejszych zmian od czasu utworzenia jednolitego rynku. Trzy prezydencje będą dążyć do dalszego włączania zewnętrznego wymiaru jednolitego rynku do polityk UE oraz przyczyniać się do promowania unijnych uregulowań i wspólnych standardów na szczeblu międzynarodowym.

W dłuższej perspektywie program trzech prezydencji obejmie głównie refleksje nad pojawiającymi się wyzwaniami dla jednolitego rynku, z myślą o zwiększeniu konkurencyjności UE. Refleksje te będą oparte na nowej strategii, która ma zapoczątkować nowy etap rozwoju rynku wewnętrznego, zwłaszcza poprzez nadanie priorytetowego znaczenia obszarom polityki, które mają w krótkiej i średniej perspektywie większy wpływ na konkurencyjność UE, ze szczególnym uwzględnieniem MŚP, i które mają szansę umocnić pozycję unijnych przedsiębiorstw w globalnym łańcuchu wartości. Można tego dokonać – jak już wspomniano w sekcji poświęconej konkurencyjności – poprzez położenie większego nacisku na konkurencyjność przemysłu, dostęp do finansowania oraz politykę handlową i eksportową.

Prawo spółek

Trzy prezydencje zamierzają również zająć się inicjatywami wspomagającymi finansowanie długoterminowe, takimi jak wnioski w sprawie spółki jednoosobowej oraz w sprawie praw akcjonariuszy, przedłożone przez Komisję w ramach procesu pod nazwą „Nowe podejście do europejskiego prawa spółek”, którego ogólnym celem jest dalsze uproszczenie i modernizacja istniejącego prawa spółek i wzmocnienie ładu korporacyjnego.

Lepsze uregulowania prawne

Lepsze uregulowania prawne (inteligentne regulacje) będą traktowane jako niezmienny priorytet trzech prezydencji w dążeniu do opartego na dowodach prawodawstwa lepszej jakości oraz kształtowania polityki w sposób skuteczny i mniej uciążliwy. Trzy prezydencje będą podtrzymywały starania na rzecz zapewnienia, by prawodawstwo UE odpowiadało zakładanym celom poprzez skuteczne korzystanie z narzędzi inteligentnych regulacji (zmniejszanie zbędnych obciążeń, oceny skutków, przeprowadzanie ocen i konsultacji z zainteresowanymi stronami), zwłaszcza w odniesieniu do MŚP i mikroprzedsiębiorstw. Szczególna uwaga zostanie poświęcona osiągnięciu postępów w ramach komisyjnego programu sprawności i wydajności regulacyjnej (REFIT) oraz podjęciu konkretnych działań w celu usunięcia zbędnych obciążeń.

Harmonizacja techniczna

W dziedzinie harmonizacji specyfikacji technicznych pojazdów silnikowych Rada będzie dążyć do zakończenia prac nad rozporządzeniem w sprawie systemu pokładowego eCall, które – wg oczekiwań – ma istotnie ograniczyć liczbę ofiar śmiertelnych na europejskich drogach. Trzy prezydencje przystąpią też do opracowania zapowiadanego wniosku dotyczącego przeglądu dyrektywy ramowej w sprawie homologacji pojazdów silnikowych i ich części. Wznowią również prace nad wnioskiem w sprawie uproszczenia przenoszenia pojazdów silnikowych zarejestrowanych w innym państwie członkowskim, jak tylko przedłożona zostanie oczekiwana dodatkowa analiza.

Trzy prezydencje będą pracować nad wnioskami dotyczącymi kolei linowych, urządzeń gazowych i środków ochrony indywidualnej.

Konsumenci

Trzy prezydencje będą wspierać realizację programu na rzecz konsumentów na lata 2012–2014, aby zmaksymalizować korzyści dla konsumentów wynikające z jednolitego rynku. Powinno to w końcu zapewnić konsumentom możliwość dokonywania zakupów w dowolnym miejscu w UE równie łatwo jak w ich kraju pochodzenia, a jednocześnie korzystać z wysokiego poziomu ochrony w oparciu o wyraźne i spójne zasady.

Trzy prezydencje będą dążyć do osiągnięcia porozumienia w sprawie pakietu dotyczącego bezpieczeństwa produktów i nadzoru rynku, który ma na celu usprawnienie działania jednolitego rynku poprzez uproszczone i bardziej jednolite i skuteczne zasady bezpieczeństwa mające zastosowanie produktów nieżywnościowych, uproszczenie procedur nadzoru rynku oraz skuteczniejszą koordynację i wydajniejszą współpracę między organami nadzoru rynku. Będą się starały wypracować porozumienie w sprawie dyrektywy dotyczącej zorganizowanych podróży. Trzy prezydencje będą ponadto oczekiwać na ewentualne nowe inicjatywy Komisji, m.in. w odniesieniu do przeglądu rozporządzenia w sprawie współpracy w zakresie ochrony konsumenta.

Własność intelektualna

Trzy prezydencje będą nadal dokładać starań, by wzmocnić przepisy dotyczące własności intelektualnej w celu osiągnięcia wysokiego poziomu ochrony, a jednocześnie wspierać sprawne działanie jednolitego rynku.

W dziedzinie prawa autorskiego i praw pokrewnych, po przyjęciu dyrektywy w sprawie utworów osieroconych i dyrektywy w sprawie zbiorowego zarządzania prawami autorskimi trzy prezydencje rozważą wnioski ustawodawcze, jakie Komisja może przedstawić w świetle wyników przeglądu unijnych ram prawa autorskiego, który może doprowadzić do ewentualnej zmiany niektórych aspektów przepisów dotyczących prawa autorskiego w epoce cyfrowej.

W dziedzinie znaków towarowych prace skoncentrują się na przyjęciu pakietu dotyczącego znaków towarowych, którego celem jest uproszczenie i unowocześnienie zarówno rozporządzenia w sprawie wspólnotowego znaku towarowego, jak i dyrektywy w sprawie zbliżenia krajowych przepisów dotyczących znaków towarowych, tak by zwiększyć skuteczność i spójność systemu znaków towarowych w Europie, dostrzegając przy tym konieczność harmonijnego współistnienia Urzędu Harmonizacji Rynku Wewnętrznego i krajowych urzędów zajmujących się znakami towarowymi oraz pogłębionej współpracy między nimi. Celem jest uzgodnienie pakietu dotyczącego znaków towarowych z myślą o jego szybkim przyjęciu.

W dziedzinie tajemnic przedsiębiorstw prowadzone prace będą dotyczyć przede wszystkim zapewnienia przedsiębiorstwom harmonijnych ram ustawodawczych uznawanych za niezbędne do tego, by pobudzić współpracę technologiczną i wymianę wiedzy fachowej pomiędzy różnymi państwami. Trzy prezydencje mają na celu szybkie osiągnięcie porozumienia w sprawie tego pakietu.

Unia celna

Trzy prezydencje będą kontynuować prace nad wnioskiem w sprawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie unijnych ram prawnych dotyczących naruszeń przepisów prawa celnego oraz sankcji, a także nad wnioskiem dotyczącym rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 515/97 z dnia 13 marca 1997 r. w sprawie wzajemnej pomocy między organami administracyjnymi państw członkowskich i współpracy między państwami członkowskimi a Komisją i doprowadzą te prace do końca z myślą o terminowym przyjęciu obu aktów, tak aby zapewnić prawidłowe stosowanie przepisów dotyczących cła i kwestii rolniczych.

Ponadto trzy prezydencje należycie rozważą wszelkie nowe wnioski Komisji w dziedzinie polityki celnej, w szczególności wciąż niezgodniony wniosek dotyczący rozporządzenia Rady zmieniającego podstawowe rozporządzenie (UE) nr 7/2010 otwierające i ustalające sposób zarządzania autonomicznymi kontyngentami taryfowymi Unii na niektóre produkty rolne i przemysłowe oraz wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady zmieniającego podstawowe rozporządzenie (UE) nr 1344/2011 zawieszające cła autonomiczne wspólnej taryfy celnej na niektóre produkty rolne, produkty rybołówstwa i produkty przemysłowe. Dotyczy to również ewentualnego wniosku dotyczącego decyzji w sprawie e-Cła oraz zmiany rozporządzenia Rady 2658/87 (nomenklatura taryfowa i statystyczna oraz Wspólna Taryfa Celna) i rozporządzenia Rady 1147/2002 (zdatność do lotu).

Na szczeblu międzynarodowym trzy prezydencje zajmą się zmianą dodatków do Regionalnej konwencji w sprawie paneurośródziemnomorskich preferencyjnych reguł pochodzenia, wzajemnym porozumieniem administracyjnym w sprawie współpracy w sprawach celnych UE – Nowa Zelandia, wzajemnym uznawaniem przez UE i Kanadę programów na rzecz upoważnionych przedsiębiorców oraz działaniami następczymi w związku z komunikatem Komisji na temat stanu unii celnej, w szczególności reformy zarządzania unią celną za pośrednictwem konkluzji Rady mających na celu uproszczenie procesu podejmowania decyzji m.in. poprzez reorganizację różnych grup w ramach Komitetu Kodeksu Celnego i w ramach programu „Cła 2020”.

Rozważając przysługujące jej prawo do wyrażenia sprzeciwu w procesie przygotowywania i przyjmowania aktów delegowanych dotyczących unijnego kodeksu celnego, Rada będzie monitorować wdrażanie tego kodeksu.

Rada będzie monitorować stan realizacji unijnego planu działań dla organów celnych w celu zwalczania naruszeń praw własności intelektualnej, w szczególności poprzez roczne sprawozdanie podsumowujące przekazane i przedstawione służbom Komisji.

Trzy prezydencje będą też koordynować stanowisko UE w odniesieniu do różnych punktów porządku obrad prezentowane na forum Rady Współpracy Celnej, w ramach procesu ASEM, Wspólnego Komitetu Współpracy Celnej i na innych forach międzynarodowych. Będzie działać na rzecz objęcia do 1 czerwca 2015 r. Serbii i byłej jugosłowiańskiej republiki Macedonii Konwencją o wspólnej procedurze tranzytowej i Konwencją o jednolitym dokument administracyjnym.

Polityka przemysłowa

Kryzys uwypuklił znaczenie gospodarki realnej i silnych sektorów wytwórczych i usługowych. Przemysł europejski, w tym MŚP, które są faktyczną podstawą gospodarki europejskiej, to jeden z głównych motorów wzrostu gospodarczego, produkcji, zatrudnienia, innowacji i eksportu. Polityka przemysłowa będzie mieć istotny wpływ na zwiększenie konkurencyjności Europy w oparciu o rozpoznane mocne strony oraz na poprawę konkurencyjności przemysłu europejskiego.

Trzy prezydencje będą pracować nad wzmocnieniem zarządzania w ramach europejskiej polityki przemysłowej, tak by systematycznie uwzględniać problematykę konkurencyjności we wszystkich obszarach polityki.

Promowanie konkurencyjności przemysłu znajdzie się w centrum działań trzech prezydencji obejmujących zapewnienie dalszej integracji w ramach jednolitego rynku, rozwijanie współpracy przemysłowej i poprawę ogólnego otoczenia biznesu dla przedsiębiorstw europejskich. Chodzi tu m.in. o takie instrumenty unijne, jak Program na rzecz konkurencyjności przedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw (COSME) oraz program ramowy w zakresie badań naukowych i innowacji – „Horyzont 2020”.

Trzy prezydencje będą dążyć do opracowania proaktywnej, ambitnej i zintegrowanej polityki przemysłowej w Europie mającej na celu reagowanie na potrzeby wynikające ze zmieniającej się sytuacji gospodarczej oraz wzmocnienie – poprzez wszystkie stosowne polityki UE – skoordynowanego podejścia w zakresie konkurencyjności przemysłu. W tej kwestii trzy prezydencje będą nadal stosować podejście horyzontalne, w ramach którego spójny zestaw polityk (innowacje, energia, zasobooszczędny przemysł, jednolity rynek, konkurencja, dostęp do finansowania, polityka handlowa i eksportowa itp.) służy poprawie warunków prowadzenia działalności gospodarczej zarówno na szczeblu unijnym, jak i ogólnoświatowym, i gwarantuje, że główne czynniki wzrostu produktywności, np. kluczowe technologie prorozwojowe i przełomowe technologie, będą przedmiotem stałej uwagi. Ocenione zostaną postępy w realizacji planu działania na rzecz polityki przemysłowej i przewodnie działania na rzecz przemysłu, a wdrażanie planów działania dla poszczególnych sektorów (np. sektora stalowego) będzie bardziej aktywnie monitorowane.

Obejmuje to również wdrażanie istotnych unijnych instrumentów finansowania i wsparcia, takich jak Program na rzecz konkurencyjności przedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw (COSME) oraz program ramowy w zakresie badań naukowych i innowacji – „Horyzont 2020”.

Małe i średnie przedsiębiorstwa

MŚP pełnią w Europie istotną rolę stymulatora wzrostu gospodarczego i zatrudnienia. W związku z tym duże znaczenie będzie miało zobowiązanie trzech prezydencji, by zwracać szczególną uwagę na potrzeby MŚP poprzez systematyczne stosowanie zasady „najpierw myśl na małą skalę”.

Jeśli chodzi o ogólne ramy dla MŚP, program *Small Business Act* okazał się przydatnym narzędziem do celów polityk realizowanych przez państwa członkowskie. W tym kontekście bieżący przegląd tego programu będzie miał pierwszorzędne znaczenie, a trzy prezydencje będą nadal monitorować, w ścisłej współpracy z siecią przedstawicieli MŚP, realizację bieżących działań na rzecz uproszczenia działalności MŚP poprzez ograniczenie obciążenia administracyjnego oraz poprawienie ich dostępu do jednolitego rynku i rynków międzynarodowych.

Dostęp do środków finansowych to nadal jeden z głównych problemów, z jakimi MŚP borykały się w ostatnich latach i którym muszą w dalszym ciągu stawiać czoła. Ograniczony zestaw źródeł finansowania, do których MŚP mają zwykle dostęp, powoduje, że są one bardziej narażone na zmieniające się warunki na rynkach kredytowych. Choć instrumenty unijne, takie jak program COSME i program „Horyzont 2020”, będą się uzupełniać w celu ułatwienia i poprawy dostępu MŚP do środków finansowych, należy opracować szerzej zakrojone strategie, by zwiększyć dostęp MŚP do rynków finansowych i kapitałowych.

Trzeba też zwrócić szczególną uwagę na rozwijanie umiejętności w zakresie przedsiębiorczości w odniesieniu do obecnych i potencjalnych przedsiębiorców. Tak samo należy podjąć dalsze działania w celu zapewnienia lepszego dopasowania umiejętności pracowników do potrzeb MŚP.

Badania i innowacje

Trzy prezydencje podkreślają decydujące znaczenie badań i innowacji dla konkurencyjności Europy, zatrudnienia i postępu społecznego, jako że zapewniają one nowe źródła wzrostu gospodarczego w kontekście strategii „Europa 2020” i inicjatywy przewodniej „Unia innowacji” oraz w ramach europejskiej przestrzeni badawczej. Aby wkład sektora badań i innowacji był jak największy oraz by wnieść konkretny wkład w realizację strategii „Europa 2020”, ich podstawę powinny stanowić sieci pozbawione barier, w pełni wykorzystujące potencjał krajowych systemów w zakresie badań i innowacji. W tym celu trzy prezydencje zamierzają wspierać powiązania między badaniami, innowacjami i wzrostem gospodarczym (pod kątem konkurencyjności i zatrudnienia) i zbadać wszelkie ewentualne możliwości pobudzenia inwestycji w tych strategicznych sektorach. W związku z tym trzy prezydencje skupią uwagę na wzmocnieniu europejskiej przestrzeni badawczej, co wydaje się mieć kapitalne znaczenie dla zapewnienia swobodnego przemieszczania się badaczy i wymiany wiedzy naukowej, a zwłaszcza na aspektach wykonawczych i unijnej wartości dodanej, oraz na lepszym dostosowaniu krajowych polityk w zakresie badań i innowacji, efektywnym wykorzystaniu unijnych funduszy strukturalnych i funduszu inwestycyjnego, a także na zintegrowaniu infrastruktury badawczej. Ponadto za kluczowe priorytety uznano wzmocnienie pozycji młodych badaczy, zapewniając im stosowne zabezpieczenie społeczne i atrakcyjne ścieżki kariery (także w sektorze przemysłu), oraz zwiększenie zdolności w zakresie przedsiębiorczości w celu wsparcia strategicznej wartości inwestowania w zasoby ludzkie.

Trzy prezydencje odnotowują podejmowane przez Komisję wysiłki na rzecz wspierania rozwijania na szczeblu europejskim opartego na dowodach systemu monitorowania postępów w kierunku europejskiej przestrzeni badawczej i unii innowacji oraz wnoszony przez nią wkład w tym zakresie.

W przekonaniu, że realizacja projektów dotyczących listy Europejskiego Forum Strategii ds. Infrastruktur Badawczych (ESFRI) istotnie zwiększy zdolności Europy do formułowania nowych pomysłów oraz przyczyni się do zmniejszenia przepaści innowacyjnej i do utworzenia miejsc pracy, trzy prezydencje zajmą się takimi zagadnieniami, jak wdrożenie listy ESFRI i opracowanie instrumentu ERIC, zgodnie ze strategiami inteligentnej specjalizacji oraz politykami regionalnymi i makroregionalnymi. Jednym z kluczowych czynników rozwoju gospodarczego jest również osiągnięcie postępów w realizacji unijnej agendy cyfrowej i rozwijanie e-infrastruktury (w tym infrastruktury danych), z uwzględnieniem potrzeb wszystkich środowiska badawczych i sektorów innowacyjnych.

Trzy prezydencje będą prowadzić działania informacyjne na temat „Nauki z udziałem społeczeństwa i dla społeczeństwa”, aby sprzyjać społecznej i gospodarczej integracyjności i konkurencyjności możliwych dzięki badaniom i innowacjom w kontekście stawiania czoła ważnym wyzwaniom społecznym, takim jak zmiana klimatu, bezpieczeństwo energetyczne, bezpieczeństwo żywnościowe, biogospodarka, zdrowie i starzenie się społeczeństwa, m.in. poprzez innowacje społeczne, otwartą naukę i innowacje technologiczne prowadzone przez społeczeństwo. W tym kontekście początkowy etap dyskusji na temat zapowiadanej zielonej księgi Komisji w sprawie nauki po 2020 r. mógłby być dobrą okazją, by promować uszeregowanie globalnych wyzwań pod względem ważności oraz lepsze zrozumienie ich zasięgu i znaczenia.

Aby zapewnić aktywne kontynuowanie dotychczasowych prac w Radzie, trzy prezydencje zamierzają poczynić dalsze postępy w odniesieniu do dossier dotyczących badań naukowych i technologicznych w określonych regionach, zwłaszcza w basenach Morza Śródziemnego i Morza Bałtyckiego, ze szczególnym uwzględnieniem wspólnych programów badawczych w tym zakresie realizowanych przez kilka państw członkowskich.

Trzy prezydencje ułatwią prace nad ostateczną oceną realizacji siódmego programu ramowego. Trzy prezydencje będą uważnie monitorować i analizować wyniki wstępnego etapu realizacji programu ramowego „Horyzont 2020”, by zapewnić pełne wykorzystanie potencjału tego programu pod kątem naukowego, przemysłowego i społecznego rozwoju Unii Europejskiej, w tym stosownych synergii z europejskimi funduszami strukturalnymi i funduszem inwestycyjnym.

Przestrzeń kosmiczna

Pod koniec 2012 r. rozpoczęto dyskusje na temat rozwoju stosunków między Unią a Europejską Agencją Kosmiczną (ESA) w przyszłości. Trzy prezydencje będą je kontynuować, tak by umożliwić Radzie opracowanie wytycznych dotyczących wariantów dalszych działań dotyczących tych stosunków po 2015 r., w tym zmian w obecnym porozumieniu ramowym między UE a ESA i wykorzystania wiedzy fachowej ESA poprzez wzmocnione partnerstwo. W związku z tym z zadowoleniem odnotowuje się szerszą dyskusję na temat opracowania w przyszłości zintegrowanej i kompleksowej strategii UE w zakresie przestrzeni kosmicznej, łącząc działania poszczególnych państw członkowskich i unijne instrumenty polityki.

Dane satelitarne o wysokiej rozdzielczości i aplikacje opierające się na takich danych stały się narzędziem niezbędnym do celów monitorowania środowiska, miejskiego planowania przestrzennego, rolnictwa, gospodarowania zasobami naturalnymi oraz zarządzania klęskami żywiołowymi i sytuacjami wyjątkowymi, ale dane te są również istotne do celów bezpieczeństwa i obrony. Wewnątrz UE istnieją jednak duże różnice w sposobach regulowania generowania i dystrybucji danych satelitarnych o wysokiej rozdzielczości przez operatorów komercyjnych. Trzy prezydencje zwrócą szczególną uwagę na postępy w pracach nad przyjęciem zapowiadanego wniosku dotyczącego dyrektywy w sprawie identyfikacji i dystrybucji danych satelitarnych o wysokiej rozdzielczości pochodzących z obserwacji Ziemi, z myślą o zapewnieniu odpowiednich dyskusji między państwami członkowskimi i zainteresowanymi podmiotami, tak by ustanowić bardziej niezawodny dostęp do tych danych, a także dobry i wystarczający poziom informacji na temat ich dostępności dla przedsiębiorstw w ramach stosownego łańcucha wartości i dla przedsiębiorstw obsługujących klientów.

Programy przewodnie Galileo i Copernicus są na początku etapów operacyjnych i konieczne są dalsze prace w celu pełnego ich wdrożenia i eksploatacji. Należy przy tym zapewnić, by programy te przyniosły jak największe korzyści dla polityk i obywateli Unii. Dyskusje w tym celu można by rozpocząć i kontynuować w trakcie trzech prezydencji.

Należy ustanowić zdolności w zakresie obserwacji i śledzenia obiektów kosmicznych na szczeblu europejskim, tak by rozwinąć i wykorzystać istniejący krajowy potencjał cywilny i wojskowy w celu rozwiązania problemu śmieci kosmicznych, który stał się poważnym zagrożeniem dla bezpieczeństwa, ochrony i zrównoważonego rozwoju działalności związanej z przestrzenią kosmiczną.

Uznając, że zdolności te mają charakter umożliwiający podwójne zastosowanie, trzy prezydencje, w ścisłej koordynacji z Komisją Europejską, będą pracować na rzecz promowania i ułatwiania uczestnictwa jak największej liczby państw członkowskich w ramach służących wsparciu obserwacji i śledzenia obiektów kosmicznych, pod warunkiem spełnienia kryteriów uczestnictwa.

Turystyka

Turystyka ma coraz większe znaczenie dla rozwoju i wzrostu gospodarczego w Europie, w związku z czym trzy prezydencje zobowiązują się do prowadzenia działań na rzecz utrzymania czołowego miejsca Europy jako najpopularniejszego kierunku turystycznego na świecie, promowania wymiany najlepszych praktyk między państwami członkowskimi oraz zwiększenia wyeksponowania Europy jako marki na dalekich rynkach.

Szczególne uwaga zostanie poświęcona promowaniu działań zapewniających lepsze uwzględnienie turystyki w różnorodnych politykach unijnych, zapewniających zrównoważoną i odpowiedzialną turystykę oraz wysokiej jakości usługi, które dają przedsiębiorstwom, zwłaszcza MŚP, zdecydowaną przewagę konkurencyjną, a także promowaniu turystyki przybrzeżnej i morskiej.

Trzy prezydencje będą również zachęcać do podejmowania inicjatyw na rzecz ułatwiania turystom pochodzącym z państw trzecich wjazdu do UE poprzez uproszczenie obecnych procedur wydawania wiz. Trzy prezydencje z należytą uwagą zajmą się wszelkimi wnioskami Komisji w tym zakresie.

TRANSPORT, TELEKOMUNIKACJA I ENERGIA

Kwestie przekrojowe

W kontekście śródkresowego przeglądu wdrażania strategii „Europa 2020”, trzy prezydencje dopilnują, by Rada nadal wносиła wkład w realizację celów tej strategii, jak również przestrzegała terminów – wyznaczonych przez Radę Europejską – dotyczących ukończenia tworzenia wewnętrznego rynku energii i jednolitego rynku cyfrowego. Celem ogólnym jest zapewnienie pełnej siatki wzajemnych połączeń w Europie łączących różne kraje i sieci oraz zmobilizowanie sektora prywatnego do współuczestnictwa w tym stopniowym procesie tworzenia wymagającym określenia nowych form partnerstw publiczno-prywatnych obejmujących także innowacyjne instrumenty finansowe na rzecz paneuropejskiej infrastruktury. W swoich działaniach trzy prezydencje będą dążyć do wykorzystania synergii między trzema sektorami TTE (transport, telekomunikacja i energia), kontynuować uruchamianie infrastruktury, zwłaszcza poprzez rozpoczęcie wdrażania instrumentu „Łącząc Europę”, korytarzy transeuropejskiej sieci transportowej (TEN-T), transeuropejskiej sieci energetycznej (TEN-E) i transeuropejskich sieci telekomunikacyjnych oraz zapowiadanej europejskiej infrastruktury dla paliw alternatywnych, a także do zwiększenia bezpieczeństwa infrastruktury krytycznej. Należy również w pełni wykorzystać kompleksowy wkład systemu Galileo w infrastrukturę europejską poprzez wspieranie udostępnienia jego początkowych usług na przełomie roku 2014 i 2015.

Trzy prezydencje będą też dążyć do poprawy formułowania i monitorowania polityki TTE opartej na dowodach poprzez zastosowanie tzw. „wskaźnika innowacyjności”, który Komisja wprowadziła w dziedzinie innowacji i badań. Ten nowy instrument będzie wykorzystywany do systematycznego monitorowania zdolności sektora TTE w zakresie pobudzania wzrostu i innowacji z myślą o jego porównaniu z innymi sektorami sprzyjającymi wzrostowi gospodarczemu i zatrudnieniu.

TRANSPORT

Unijne polityki transportowe mają na celu wspieranie wydajnej i bezpiecznej mobilności przyjaznej dla środowiska oraz stworzenie warunków dla konkurencyjnego przemysłu przyczyniającego się do wzrostu gospodarczego i zatrudnienia. W trakcie nadchodzących 18 miesięcy priorytety te będą się nadal znajdować wśród głównych celów unijnego programu w zakresie polityki transportowej.

W związku z tym kontynuowane będą prace m.in. nad wnioskami dotyczącymi wszystkich rodzajów transportu.

Zagadnienia horyzontalne

Wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie dostępu do danych dotyczących transportu publicznego i prywatnego najprawdopodobniej zostanie przedłożony Radzie i Parlamentowi Europejskiemu w czwartym kwartale 2014 r.

Trzy prezydencje będą ułatwiać dalsze prace nad pełnym wdrożeniem systemu Galileo, jako że jest on powiązany z innymi dossier w sektorze transportowym, a także w sektorze energii i telekomunikacji.

Lotnictwo

Negocjacje z Parlamentem Europejskim w sprawie pakietu dotyczącego praw pasażerów lotniczych, przewidującego zmianę rozporządzenia 261/2004/WE w sprawie odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów oraz w sprawie zmiany rozporządzenia 2027/97 w sprawie odpowiedzialności przewoźnika lotniczego z tytułu wypadków lotniczych powinny się zakończyć w tym okresie.

Można by zamknąć negocjacje z Parlamentem Europejskim w sprawie pakietu dotyczącego portów lotniczych, w tym wniosków w sprawie usług obsługi naziemnej i przydziału czasu na start lub lądowanie.

Negocjacje w sprawie proponowanych rozporządzeń dotyczących jednolitej europejskiej przestrzeni powietrznej (SES2 +) najprawdopodobniej ożywią się; na początek omówiony zostanie wniosek w sprawie zmiany rozporządzenia określającego ogólne zasady dotyczące ustanowienia jednolitej europejskiej przestrzeni powietrznej z myślą o przyspieszeniu reformy europejskich służb kontroli ruchu lotniczego, tak by stawić czoła rosnącej intensywności ruchu spodziewanej w nadchodzących latach. W ramach tego samego pakietu trzy prezydencje najprawdopodobniej będą kontynuować prace nad wnioskiem dotyczącym zmiany rozporządzenia 216/2008 modyfikującym zasady regulujące działanie Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Lotniczego (EASA).

W trzecim kwartale 2014 r. Komisja powinna zaprezentować wniosek dotyczący zmiany rozporządzenia 868/2004 w sprawie nieuczciwych praktyk cenowych.

W pierwszej połowie 2014 r. Komisja przyjmie komunikat w sprawie unijnej polityki dotyczącej zdalnie kierowanych bezzałogowych systemów powietrznych (dronów), co doprowadzi do przedłożenia wniosków ustawodawczych w 2015 r.

Oczekuje się, że w drugiej połowie 2015 r. Komisja przedłoży wniosek dotyczący zmiany rozporządzenia w sprawie EASA.

Transport lądowy

W kwestii transportu kolejowego trzy prezydencje będą dokładać starań, by do końca okresu, w którym przewodniczą pracom Rady, zakończyć negocjacje w sprawie pozostałych wniosków czwartego pakietu kolejowego.

Można by również zaplanować prace nad wnioskiem dotyczącym dyrektywy w sprawie ograniczenia hałasu powodowanego przez kolejowy transport towarowy, jako że Komisja może przedstawić ten wniosek w czwartym kwartale 2014 r.

W obszarze transportu drogowego będą kontynuowane prace nad zmienioną dyrektywą w sprawie masy i wymiarów pojazdów użytkowych.

Także w kwestii transportu drogowego w trzecim kwartale 2014 r. Komisja może przedłożyć Radzie i Parlamentowi Europejskiemu wniosek dotyczący dyrektywy w sprawie obowiązkowego wprowadzenia usług informacyjnych w czasie rzeczywistym dotyczących ruchu w ramach ITS.

Ponadto w czwartym kwartale 2014 r. Komisja ma przedłożyć Radzie i Parlamentowi Europejskiemu wniosek dotyczący przeglądu dyrektywy 2003/59 w sprawie szkolenia kierowców zawodowych, w tym wymogów dla kierowców pod kątem ekologii.

W trzecim kwartale 2014 r. Komisja może przedłożyć wniosek dotyczący dyrektywy w sprawie obowiązkowego wprowadzenia usług informacyjnych o bezpiecznych i chronionych parkingach dla samochodów ciężarowych.

W ramach prowadzonych obecnie prac na rzecz wspierania żeglugi śródlądowej (pakiet NAIADES II) Komisja może przedstawić wniosek dotyczący dyrektywy ustanawiającej wymagania techniczne mające zastosowanie do statków żeglugi śródlądowej i uchylającej dyrektywę 2006/87/WE.

Ponadto w pierwszym kwartale 2015 r. zostanie prawdopodobnie przedstawiony wniosek dotyczący dyrektywy w sprawie modernizacji i uznawania kwalifikacji zawodowych w żegludze śródlądowej.

Transport morski

Praca nad wnioskiem dotyczącym rozporządzenia ustanawiającego ramy w zakresie dostępu do rynku usług portowych oraz przejrzystości finansowej portów, obejmująca negocjacje z Parlamentem Europejskim, najprawdopodobniej będzie kontynuowana. W pierwszym kwartale 2015 r. Komisja prawdopodobnie przedłoży Radzie i Parlamentowi Europejskiemu wniosek dotyczący dyrektywy w sprawie przeglądu dyrektywy 200/59/WE w sprawie portowych urządzeń odbiorczych.

W drugim kwartale 2014 r. Komisja może przedstawić wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie ustanowienia europejskich ram wydawania certyfikatów zwolnienia z pilotażu.

TELEKOMUNIKACJA I JEDNOLITY RYNEK CYFROWY

Zobowiązanie do ukończenia tworzenia jednolitego rynku cyfrowego do 2015 r. wyrażone przez Radę Europejską w konkluzjach października 2013 r. będzie priorytetem programu trzech prezydencji. Silna gospodarka cyfrowa ma podstawowe znaczenie dla wzrostu gospodarczego i konkurencyjności Unii Europejskiej. Osiągnąć to można jedynie poprzez zastosowanie kompleksowego podejścia w odniesieniu do infrastruktury wspierającej rynek cyfrowy, zaufania do działań online i bezpieczeństwa sieci, integracji rynków telekomunikacyjnych oraz zagwarantowania ochrony danych, a także swobodnego przepływu takich danych, dostosowania przepisów dotyczących prawa autorskiego, zapewnienia transgranicznego dostępu do usług i treści online oraz wdrożenia strategicznych technologii.

Trzy prezydencje zachęcają do aktualizacji agendy cyfrowej; zapewnią też wkład Rady w tym zakresie, tak by zachować potencjał wzrostu Europy, pomimo rosnącej konkurencji na rynku ogólnosiwiatowym.

Choć samo wdrożenie nowego instrumentu do celów podpisu i identyfikacji elektronicznej przyczyni się do zwiększenia zaufania do otoczenia cyfrowego, należy ustanowić szersze ramy bezpieczeństwa sieci i informacji ze względu na coraz większe zagrożenia dla bezpieczeństwa cybernetycznego; w związku z tym trzy prezydencje nie będą szczędzić wysiłków, by wypracować porozumienie w sprawie wniosku dotyczącego bezpieczeństwa sieci i informacji.

Rynek telekomunikacyjny i podmioty działające na nim są nadal centralnym elementem unijnego jednolitego rynku internetowego; rynek ten jest jednak wciąż rozdrobniony, co stawia podmioty europejskie w niekorzystnej sytuacji i nie przynosi wystarczających korzyści obywatelom i przedsiębiorstwom. Aby Europa mogła korzystać z silnego i dynamicznego sektora telekomunikacyjnego, jakiego potrzebuje, trzy prezydencje zajmą się wszystkimi stosownymi inicjatywami, takimi jak pakiet na rzecz zapewnienia łączności na całym kontynencie, aby zapewnić podmiotom niezbędne stabilne i spójne ramy, a konsumentom stosowną ochronę.

Dostęp do usług online to nie tylko kwestia dostępności sieci: należy zająć się kwestią powszechnej dostępności sieci, także dla osób niepełnosprawnych, a trzy prezydencje będą dokładać starań, by zapewnić przyjęcie dyrektywy w sprawie dostępności sieci.

Jeśli chodzi o strategiczne technologie, takie jak technologia dużych zbiorów danych, technologia otwartych danych i przetwarzanie w chmurze, zasadnicze znaczenie ma lepsze wykorzystanie ich potencjału jako impulsu sprzyjającego wzrostowi i produktywności, w oparciu o realizowane obecnie inicjatywy europejskie. Trzy prezydencje ułatwią dalsze analizowanie bardziej skoordynowanego podejścia na szczeblu europejskim wspierającego wysokie standardy, w szczególności poprzez uregulowania, w zakresie bezpiecznego i niezawodnego stosowania tych technologii. Poprzez te działania zapewnią, by rozwijanie przetwarzania w chmurze było łatwiejsze i nieograniczone żadnymi regulacjami europejskimi. Mając na uwadze, że technologie te mogą w zasadniczy sposób przyczynić się do poprawy wydajności sektora publicznego, należy na nie zwrócić szczególną uwagę podczas przeglądu europejskiego planu działania w zakresie administracji elektronicznej, który przestanie obowiązywać w 2015 r. i podczas bieżącej reformy w zakresie ochrony danych.

Jeśli chodzi o zewnętrzny wymiar agendy cyfrowej, trzy prezydencje w razie potrzeby zapewnią skoordynowane stanowisko UE w ramach Międzynarodowego Związku Telekomunikacyjnego. Podobnie trzy prezydencje zapewnią aktywne wsparcie UE dla modelu wielopodmiotowego zarządzania internetem, aby sprzyjać jego trwałości, bezpieczeństwu i rozwojowi.

ENERGIA

Rada Europejska potwierdziła, że do działań priorytetowych, którymi powinna się zająć Rada, należą: dokończenie tworzenia wewnętrznego rynku energii do końca 2014 r., zakończenie braku dostępu państw członkowskich do europejskich sieci do końca 2015 r., większa dywersyfikacja dostaw i tras, zwiększenie bezpieczeństwa energetycznego i zdolności magazynowania gazu oraz wypracowanie przez państwa członkowskie porozumienia politycznego w sprawie ram polityki w zakresie klimatu i energii w latach 2020–2030.

Dokończenie tworzenia wewnętrznego rynku energii oznacza zapewnienie przyjęcia i wdrożenia kodeksów sieci energetycznej i gazowej w ramach w pełni wdrożonych przepisów dotyczących rynku energii. Uznaje się jednak, że pomimo znaczenia celu pośredniego wyznaczonego na 2014 r., jego osiągnięcie nie oznacza zakończenia tworzenia rynku wewnętrznego; trzy prezydencje dopilnują, by z jednej strony po 2014 r. zachować dynamikę rynku wewnętrznego, natomiast z drugiej strony, by prowadzono dalsze prace dotyczące w szczególności rynku detalicznego, roli konsumentów oraz pełniejszej integracji rynku gazu.

Jeśli chodzi o infrastrukturę i termin wyznaczony na rok 2015, podejmowane działania będą się koncentrować na skutecznym wdrożeniu nowego rozporządzenia w sprawie transeuropejskich infrastruktur energetycznych oraz zapewnieniu, by niedawno przyjęte projekty będące przedmiotem wspólnego zainteresowania miały dostęp do środków finansowych, uzyskiwały zezwolenia i były rozpatrywane przez organy regulacyjne. Kolejnym krokiem, jaki należy podjąć w trakcie trzech prezydencji, będzie przygotowanie przyjęcia drugiej listy projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania.

Mając na uwadze wytyczne Rady Europejskiej i pamiętając o konieczności zwiększenia pewności dla inwestorów, trzy prezydencje będą uczestniczyć w określaniu dotyczącego energii komponentu ram polityki w zakresie energii i klimatu do roku 2030, dążąc w szczególności do opracowania modelu zarządzania, który mógłby zwiększyć spójność polityk w różnych sektorach i państwach członkowskich, oraz z myślą o istotnym wkładzie, jaki zgodnie z oczekiwaniami mają wnieść zaktualizowane polityki w zakresie energii i odnawialnych źródeł energii oraz efektywności energetycznej. Nowe wnioski ustawodawcze Komisji w tym zakresie uzyskają odpowiedni priorytet.

Trzy prezydencje odnotowują również, że wykorzystanie biomasy spełniającej kryteria zrównoważonego rozwoju stanowi istotny element umożliwiający osiągnięcie oszczędności w zakresie gazu cieplarnianego. Jeśli zostanie to uznane za istotne, zakończone zostaną negocjacje w sprawie wniosku dotyczącego pośredniej zmiany użytkowania gruntów w związku z biopaliwami.

W związku z coraz większą zależnością od zewnętrznych dostaw energii UE powinna kontynuować prace dotyczące zewnętrznego wymiaru jej polityki energetycznej; trzy prezydencje będą zatem zwracać należytą uwagę na nowe i będące w toku negocjacje prowadzone ze strategicznymi partnerami oraz na kwestię dywersyfikacji dostaw i tras, a także na wdrażanie zasad wewnętrznego rynku energii w europejskim sąsiedztwie. W tym kontekście duże znaczenie będzie miało przygotowanie skutecznego Traktatu o Wspólnocie Energetycznej na okres po roku 2016. Przy formułowaniu europejskiej zewnętrznej polityki energetycznej należy zatem zwrócić szczególną uwagę na bezpieczeństwo energetyczne. Trzy prezydencje będą nadal zwiększać bezpieczeństwo energetyczne Europy poprzez analizowanie w szczególności kwestii zdolności magazynowania, wzajemnych połączeń, dywersyfikacji dostaw, dalszej liberalizacji rynku, lokalnych źródeł energii, zwiększenia siły przetargowej UE, aspektów efektywności energetycznej oraz ograniczenia zależności energetycznej dzięki szybszej dywersyfikacji źródeł energii i tras przesyłowych.

Przejście UE do gospodarki niskoemisyjnej wymaga ciągłych działań w dziedzinie badań i rozwoju oraz innowacji, a także bardziej zintegrowanego łańcucha badań i innowacji na szczeblu UE; trzy prezydencje będą zatem dokładać starań w celu ułatwienia wdrożenia programu działań w zakresie technologii energetycznych i innowacji powiązanego z europejskim strategicznym planem w dziedzinie technologii energetycznych (planem EPSTE).

Bieżące działania na rzecz zwiększenia bezpieczeństwa wszystkich źródeł energii, zarówno konwencjonalnych, jak i niekonwencjonalnych, będą kontynuowane; dotyczy to w szczególności ram regulacyjnych w dziedzinie bezpieczeństwa jądrowego oraz powiązanych z tym działań dotyczących odpowiedzialności i środków nadzwyczajnych.

ROLNICTWO I RYBOŁÓWSTWO

ROLNICTWO

W pełni wykorzystując potencjał zreformowanej wspólnej polityki rolnej, trzy prezydencje będą w dalszym ciągu promować zrównoważony, innowacyjny i przyjazny dla środowiska rozwój sektora rolnictwa, sektora spożywczego i sektora gospodarki rybnej w Unii Europejskiej.

Trzy prezydencje będą również nadal pracować na rzecz poprawy konkurencyjności produkcji rolnej i sektora spożywczego UE, zapewniając, by unijne przepisy wspierały aspekty konkurencyjności.

W dziedzinie bezpieczeństwa żywnościowego wystawa „Wyżywić planetę: energia do życia”, która ma się odbyć w Mediolanie w 2015 r., będzie dla Unii Europejskiej przełomowym wydarzeniem. Trzy prezydencje zapewnią również, by UE w dalszym ciągu była w pełni zaangażowana w prowadzone na szczeblu międzynarodowym dyskusje na temat rolnictwa i bezpieczeństwa żywnościowego, w szczególności w ramach Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa (FAO) oraz Komitetu ds. Światowego Bezpieczeństwa Żywnościowego.

Jeśli chodzi o realizację zreformowanej wspólnej polityki rolnej, kwestie związane z ustabilizowaniem dochodów rolników będą uważnie analizowane.

Trzy prezydencje zobowiązują się poczynić postępy w pracach nad wnioskami Komisji dotyczącymi zmiany programów pomocy w zakresie dostaw owoców i warzyw, bananów i mleka do szkół oraz w negocjacjach z Parlamentem Europejskim, tak by pomyślnie zakończyć prace nad tymi dossier.

Trzy prezydencje zamierzają również z pełną uwagą analizować działania podjęte przez Radę w związku ze sprawozdaniem Komisji z wdrożenia w 2007 r. reformy w sektorze owoców i warzyw, w kontekście prowadzonej przez Radę analizy wszelkich wniosków Komisji dotyczących tego sektora. Oczekuje się też, że w czerwcu 2014 r. Komisja przedstawi sprawozdanie na temat zmian na rynku w sektorze mleka i przetworów mlecznych w kontekście stosowania środków przewidzianych w pakiecie mlecznym. Sprawozdanie to, któremu mogą towarzyszyć wnioski ustawodawcze, zostanie poddane szczegółowej analizie.

Szczególnie uważnie będzie analizowany wniosek Komisji dotyczący przeglądu rozporządzenia w sprawie rolnictwa ekologicznego, a zwłaszcza przepisy dotyczące kontroli, wywozu i zwalczania nadużyć. Ponadto wszelkie działania związane z uproszczeniem procedur administracyjnych i ochroną jakości rolnictwa ekologicznego będą rozpatrywane jako kwestie podstawowe.

Prace trzech prezydencji skoncentrują się także na wdrożeniu głównych zasad zreformowanej WPR w najbardziej oddalonych regionach Unii na podstawie inicjatywy Komisji.

Kwestie weterynaryjne, żywnościowe i fitosanitarne

Ochrona zdrowia obywateli wymaga stałego zwracania uwagi na bezpieczeństwo produktów spożywanych codziennie przez obywateli.

Trzy prezydencje skupią się przede wszystkim na opracowaniu ram ustawodawczych i politycznych w tej dziedzinie, tak by zapewnić wszystkim obywatelom UE dostęp do żywności zabezpieczonej przed nadużyciami.

Na szczególną uwagę zasługuje wystawa poświęcona nadrzędnej tematyce żywności i bezpieczeństwa żywnościowego, która ma się odbyć w Mediolanie w 2015 r.

Trzy prezydencje z należytą uwagą zajmą się kwestią swobodnego obrotu zwierzętami, ich identyfikowalności i zdrowia, jako że ma to bezpośrednie przełożenie na zdrowie ludzi i na godne traktowanie zwierząt, a zwłaszcza zwierząt domowych.

Trzy prezydencje skoncentrują swoje prace na kwestii przyjęcia nowego rozporządzenia w sprawie nowej żywności przedłożonego przez Komisję w grudniu 2013 r., wraz z wnioskami dotyczącymi zakazu produkcji żywności pochodzącej od klonów zwierząt oraz zakazu stosowania techniki rozmnażania polegającej na klonowaniu do celów hodowlanych.

Szczególnie uważnie przeanalizowany zostanie problem szerzenia się chorób, które mogą być przenoszone ze zwierząt na ludzi (chorób odzwierzęcych); choroby te mogą powodować znaczne starty gospodarcze oraz zagrożenia dla zdrowia ludzi. Zostanie pogłębiona współpraca między FAO (Organizacją ds. Wyżywienia i Rolnictwa), OIE (Światową Organizacją Zdrowia Zwierząt) i WHO (Światową Organizacją Zdrowia) na rzecz wyeliminowania chorób wspólnych dla ludzi i zwierząt, m.in. w odniesieniu do działań nadzorczych i badawczych.

Trzy prezydencje będą dążyć do zakończenia prac nad pakietem dotyczącym zdrowia zwierząt i roślin, tak aby powstały proste, ale skuteczne przepisy i by zapewnić standardy w zakresie zdrowia i bezpieczeństwa w całym łańcuchu rolno-spożywczym: aktualizacji obecnych rozporządzeń dotyczących zdrowia i bezpieczeństwa w całym łańcuchu rolno-spożywczym, w tym zmiany rozporządzeń dotyczących ochrony roślin przed szkodliwymi organizmami; produkcji i wprowadzania do obrotu materiału służącego do hodowli roślin; kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych w celu zapewnienia skutecznego stosowania przepisów dotyczących zdrowia roślin i produkcji fitosanitarnej, zdrowia zwierząt oraz produkcji żywności i pasz; wprowadzania do obrotu leków weterynaryjnych i pasz leczniczych; klonowania zwierząt do celów produkcji żywności oraz wprowadzania do obrotu żywności pochodzącej od klonów zwierząt; zootechnicznych i genealogicznych warunków handlu zwierzętami hodowlanymi i ich materiałem biologicznym wykorzystywanym do rozrodu w Unii oraz przywozu tych zwierząt i materiału do Unii; zmiany pakietu higienicznego.

Jeśli chodzi o negocjacje między UE a państwami trzecimi, trzy prezydencje dołożą starań, by osiągnąć większą zgodność z międzynarodowymi normami sanitarnymi przewidzianymi w Porozumieniu w sprawie stosowania środków sanitarnych i fitosanitarnych oraz wspierać eksport produktów rolno-spożywczych.

Lasy

Jeśli chodzi o lasy, trzy prezydencje będą kontynuować negocjacje dotyczące prawnie wiążącej umowy w sprawie lasów w Europie i zapewnią realizację nowej unijnej strategii leśnej, kładąc szczególny nacisk na maksymalizację wydajnego i zrównoważonego wykorzystania zasobów leśnych w kontekście przyszłej strategii na rzecz klimatu i energii na rok 2030.

Forum ONZ w sprawie lasów, które odbędzie się w dniach 4–15 maja 2015 r. w Nowym Jorku wniesie istotny wkład w popularyzację i promowanie na szczeblu ogólnoswiatowym europejskiego modelu gospodarki leśnej, z myślą o zapewnieniu zrównoważonej i odpowiedzialnej gospodarki leśnej na całym świecie.

RYBOŁÓWSTWO

Priorytetem trzech prezydencji będzie dołożenie wszelkich starań, by osiągnąć znaczące postępy w przygotowaniu podstawy prawnej nowej wspólnej polityki rybołówstwa (WPRyb) oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego (EFMR), a także by skoncentrować się na ich wprowadzeniu w życie.

Szczególne uwaga zostanie poświęcona akwakulturze z myślą o zwiększeniu produkcji w UE, przy uwydatnieniu tych czynników konkurencyjności, które wiążą się z poszanowaniem środowiska i ekosystemów oraz bezpieczeństwem i jakością żywności.

Trzy prezydencje skupią się na osiągnięciu porozumień w sprawie uprawnień do połowów na wodach unijnych i międzynarodowych w latach 2015–2016 (całkowite dopuszczalne połowy i kwoty połowowe: rozporządzenie dotyczące wód unijnych i międzynarodowych, Morza Bałtyckiego, Morza Czarnego, gatunków głębinowych), które będą musiały być w pełni zgodne z celami nowej WPRyb.

Aby zapewnić zrównoważone zarządzanie zasobami rybołówstwa, a w szczególności, osiągnięcie celu w postaci maksymalnego podtrzymywanego połowu dla wszystkich zasobów, trzy prezydencje zajmą się opracowaniem wieloletnich planów zarządzania. Nowe ramy środków technicznych będą uznawane za jeden z zasadniczych elementów tych działań.

Prace nad dostosowaniem poszczególnych istniejących rozporządzeń do Traktatu z Lizbony będą odpowiednio kontynuowane.

W świetle niezadowolających danych dotyczących zasobów w Morzu Śródziemnym, trzy prezydencje będą starały się promować procedury regionalne, na jakie zezwala nowa WPRyb – m.in. poprzez przyjmowanie planów zarządzania – aby zapewnić wspólne środki w zainteresowanych państwach członkowskich, jak również działania Generalnej Komisji Rybołówstwa Morza Śródziemnego (GFCM), z myślą o wprowadzeniu odpowiedniego zarządzania środkami, które będzie wspólne także dla zainteresowanych państw trzecich.

Podjęte zostaną szczególne wysiłki, by zapewnić odpowiednią reprezentację i koordynację stanowiska Unii w ramach negocjacji umów o partnerstwie w sprawie połowów z państwami trzecimi oraz na posiedzeniach planowanych w ramach organizacji wielostronnych oraz z udziałem państw przybrzeżnych w sektorze rybołówstwa.

ŚRODOWISKO

Kwestie środowiskowe

Działania na rzecz ochrony środowiska i zrównoważonego gospodarowania zasobami naturalnymi obejmują szeroki zakres dziedzin, od bioróżnorodności i ekosystemów po zarządzanie jakością powietrza, gospodarowanie odpadami i gospodarkę wodną, ochronę gatunków i należyte zarządzanie substancjami chemicznymi, ale także ogólniejsze kwestie dotyczące sprawowania rządów oraz wkładu w zrównoważoną zieloną gospodarkę sprzyjającą włączeniu społecznemu. Zielony wzrost i efektywne wykorzystywanie zasobów są stałymi i zdecydowanymi priorytetami działań Rady w obszarze polityki dotyczącej środowiska i w ogólniejszym kontekście zrównoważonego rozwoju. Podtrzymywanie wysokiego poziomu ochrony środowiska przy jednoczesnym pobudzaniu zielonego wzrostu (w tym zielonego zatrudnienia), np. poprzez ekoinnowacje, będzie zatem ważną cechą programu prac trzech prezydencji.

W tym kontekście europejski semestr stanowi okazję do uwzględnienia w większym stopniu zrównoważenia środowiskowego w ogólniej rozumianym cyklu zarządzania gospodarką, co stworzy konkretne możliwości wzrostu i konkurencyjności. Trzy prezydencje będą kontynuowały starania na rzecz „zazieleniania” europejskiego semestru z uwzględnieniem przeglądu strategii „Europa 2020”.

Dalsze opracowywanie i przegląd prawodawstwa środowiskowego na podstawie już przedstawionych przez Komisję wniosków (np. w sprawie jakości powietrza, torebek plastikowych) oraz planowanych wniosków (np. przegląd celów dotyczących odpadów, kontrole środowiskowe) będą głównymi punktami programu Rady, tak by osiągnąć jak największe postępy w pracach zmierzających do przyjęcia, wraz z Parlamentem Europejskim, nowych środków prawodawczych. Prowadzone będą dalsze prace nad wnioskiem prawodawczym dotyczącym upraw organizmów zmodyfikowanych genetycznie.

Jeżeli chodzi o sprawy międzynarodowe, działania następcze po Rio+20 oraz program działań na okres po 2015 r. będą nadal wymagać na szczeblu unijnym i międzynarodowym intensywnych prac na rzecz stworzenia spójnych globalnych ram obejmujących poddane przeglądowi milenijne cele rozwojowe oraz nowe cele zrównoważonego rozwoju. Prace te obejmą również przygotowanie posiedzeń Forum Politycznego Wysokiego Szczebla ds. Zrównoważonego Rozwoju w 2014 r. oraz zreformowanego Programu Narodów Zjednoczonych ds. Ochrony Środowiska (UNEP) wraz z jego nowym organem zarządzającym o powszechnym zasięgu członkostwa, Zgromadzeniem ONZ ds. Ochrony Środowiska, w 2014 r. Trzy prezydencje będą również zaangażowane na szczeblu międzynarodowym w działania mające na celu wdrożenie innych wyników konferencji Rio+20, dotyczących np. strategii finansowania zrównoważonego rozwoju oraz zrównoważonej konsumpcji i produkcji, opracowanie wskaźników uzupełniających PKB oraz przygotowanie trzeciej międzynarodowej konferencji na temat małych rozwijających się państw wyspiarskich w 2014 roku. Te ostatnie kwestie będą wymagały też koordynacji między różnymi sektorami.

Trzy prezydencje będą ponadto pracować nad różnorodnymi wielostronnymi umowami środowiskowymi i brać udział w innych międzynarodowych inicjatywach środowiskowych o szerokim zakresie tematycznym, poczynając od transgranicznego zanieczyszczenia powietrza i należytego zarządzania substancjami chemicznymi (w tym rtęcią) i odpadami aż po bioróżnorodność, ochronę gatunków, wielorybnictwo i bezpieczeństwo biologiczne. Wszystkie te międzynarodowe inicjatywy i umowy będą wymagały intensywnych i szczegółowych przygotowań w ramach Rady oraz koordynacji stanowisk w obrębie UE, w tym podczas międzynarodowych posiedzeń. W latach 2014–2015 będą to m.in. następujące posiedzenia: posiedzenie stron Konwencji z Aarhus o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska, konferencja stron Konwencji NZ o różnorodności biologicznej oraz dołączonych do niej protokołu o bezpieczeństwie biologicznym oraz protokołu o dostępie do zasobów genetycznych oraz sprawiedliwym i równym podziale korzyści wynikających z wykorzystania tych zasobów/ z Nagoi w październiku 2014 roku, posiedzenia stron Konwencji w sprawie transgranicznego zanieczyszczenia powietrza na dalekie odległości, konferencje stron Konwencji w sprawie procedury zgody po uprzednim poinformowaniu w międzynarodowym handlu niektórymi niebezpiecznymi substancjami chemicznymi i pestycydami (PIC), konwencji w sprawie trwałych zanieczyszczeń organicznych oraz konwencji bazylejskiej – w 2015 roku – oraz posiedzenia stron nowej Konwencji z Minamaty w sprawie rtęci, Konwencji o międzynarodowym handlu dzikimi zwierzętami i roślinami gatunków zagrożonych wyginięciem (CITES), Międzynarodowej Komisji Wielorybniczej, posiedzenia Międzypaństwowej Platformy Naukowo-Politycznej w sprawie Różnorodności Biologicznej i Funkcjonowania Ekosystemów (IPBES), stron inicjatywy „Środowisko dla Europy” oraz stron konwencji NZ w sprawie zwalczania pustynnienia.

Zmiana klimatu

Międzynarodowy system przeciwdziałania zmianie klimatu znalazł się na rozdrożu.

Rada będzie kontynuowała prace nad ramami polityki klimatycznej i energetycznej na okres 2020–2030, aby zapewnić, by po roku 2020 UE była właściwie przygotowana do spełnienia swoich celów klimatycznych, przyczyniając się jednocześnie do ogólnego zrównowazenia, konkurencyjności i wzrostu gospodarczego oraz bezpieczeństwa dostaw energii w UE.

Kolejne dwa lata będą kluczowym, wymagającym okresem, w którym zostaną podjęte kroki i ważne zobowiązania: w nadchodzących miesiącach konieczne będzie uzgodnienie porozumienia w sprawie klimatu oraz strategii działania po roku 2015.

W takich negocjacjach UE ma do odegrania decydującą rolę. W tym celu trzy prezydencje będą aktywnie współpracować z instytucjami UE i państwami członkowskimi, pamiętając o tym, że najlepszą strategią jest podejście globalne oraz że zmiana klimatu – podobnie jak energia – jest kwestią przekrojową mającą istotny wpływ na zrównoważony rozwój.

Trzy prezydencje będą zaangażowane w ułatwianie prowadzenia dialogu na szczeblu europejskim i ogólnościowym w celu osiągnięcia międzynarodowego porozumienia w sprawie zmiany klimatu.

W tym kontekście i na podstawie wytycznych Rady Europejskiej trzy prezydencje przygotowują i skutecznie skoordynują stanowisko UE, w szczególności z myślą o konferencjach ONZ w grudniu 2014 roku i pod koniec 2015 roku w celu przyjęcia w 2015 roku w Paryżu prawnie wiążącego ogólnościowego porozumienia w sprawie klimatu.

Rada będzie kontynuowała prace nad odnośnymi wnioskami ustawodawczymi Komisji, takimi jak wniosek dotyczący rezerwy zapewniającej stabilność rynku dla unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji, wniosek dotyczący przyjęcia poprawki dauhańskiej do protokołu z Kioto oraz wniosek w sprawie monitorowania, raportowania i weryfikacji emisji dwutlenku węgla z transportu morskiego.

EDUKACJA, MŁODZIEŻ, KULTURA, SPRAWY AUDIOWIZUALNE I SPORT

W trakcie przedmiotowego okresu 18 miesięcy priorytety prac w dziedzinach należących do kompetencji Rady ds. Edukacji, Młodzieży, Kultury i Sportu będą ściśle powiązane z ogólniejszymi wyzwaniami gospodarczymi i społecznymi, przed jakimi stoi UE, w szczególności ze strategią UE na rzecz wzrostu i zatrudnienia. Kwestiami o kluczowym znaczeniu dla powszechnego i silnego ożywienia gospodarczego UE będą wyposażenie młodych ludzi w odpowiednie umiejętności umożliwiające znalezienie zatrudnienia oraz wykształcenie u obywateli kreatywnego i przedsiębiorczego sposobu myślenia. Z myślą o tym trzy prezydencje będą także pracowały nad monitorowaniem w całej Europie programu gwarancji dla młodzieży oraz nad realizacją Inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych.

Kryzys gospodarczy miał także poważne skutki społeczne – lokalne społeczności w całej Europie borykają się z problemem dużych grup bezrobotnej młodzieży oraz rosnącej liczby migrantów, podczas gdy usilne dążenie do znalezienia oszczędności w sektorze publicznym ogranicza środki finansowe na infrastrukturę społeczną. Podstawowym zadaniem polityki w dziedzinie edukacji, młodzieży, sportu i kultury będzie teraz wzmocnienie społeczności na najbardziej lokalnym szczeblu.

We wszystkich tych sektorach zasadnicze znaczenie ma szansa na zmodernizowanie świadczenia usług i wykorzystanie potencjału oferowanego przez nowe technologie cyfrowe. Choć należy nadążać za zmianami technologicznymi i w pełni wykorzystywać potencjał technologii do wzmocnienia naszych gospodarek i społeczeństw i poprawy warunków życia obywateli, równie ważne jest podtrzymywanie podstawowych wartości i zasad. Podczas 18-miesięcznej prezydencji trzech państw wpływ nowych technologii będzie ważnym tematem we wszystkich sektorach, ale szczególnie w sektorze edukacji, w którym potencjał otwartych zasobów edukacyjnych i kursów on-line już teraz wywiera znaczący wpływ na sektor szkolnictwa wyższego, oraz w dziedzinie polityki audiowizualnej, w której oczekiwany jest wniosek Komisji mający na celu dostosowanie ram regulacyjnych świadczenia usług audiowizualnych do zintegrowanego środowiska medialnego.

Kształcenie i szkolenie

W przyszłości znalezienie zatrudnienia będzie wymagało wyższych, lepiej dostosowanych do rynku pracy kwalifikacji oraz większej elastyczności. Trzy prezydencje będą pracować nad nową europejską strategią na rzecz kształcenia, która ma na nowo pobudzić działania w tej dziedzinie, zwiększając jej wkład w ogólną strategię „Europa 2020” i jej przegląd, zwłaszcza w odniesieniu do zwalczania bezrobocia wśród młodych osób, ze szczególnym uwzględnieniem wzmocnienia pozycji młodych ludzi na rynku pracy i zwiększenia ich szans na zatrudnienie.

W ramach wstępnej dyskusji politycznej na temat „gospodarczego argumentu za kształceniem” zaakcentowany zostanie wpływ inwestycji w kształcenie na trwały wzrost gospodarczy, co zostanie ujęte w konkluzjach Rady.

Na zakończenie najnowszego 3-letniego cyklu prac przewidzianego w strategicznych ramach europejskiej współpracy w dziedzinie kształcenia i szkolenia „ET 2020” na początku 2015 roku zostanie sporządzone i przyjęte wspólne sprawozdanie Rady i Komisji. W sprawozdaniu ocenione zostaną ogólnie postępy w realizacji celów uzgodnionych na ten okres. Posłuży ono jako podstawa ustanowienia nowych obszarów priorytetowych i określenia ogólnoeuropejskich zagadnień, w ramach których należy osiągnąć konkretne wyniki w kolejnym cyklu prac (lata 2015–2017). Wspólne sprawozdanie w 2015 roku będzie również okazją do dokonania tymczasowej oceny ram strategicznych „ET2020”, ustanowionych w 2009 roku na okres do 2020 roku, oraz do uzgodnienia zmian służących poprawie metod zarządzania i funkcjonowania różnych aspektów otwartej metody koordynacji.

Trzy prezydencje zobowiązują się do zacieśnienia współpracy międzynarodowej między uniwersytetami i instytucjami szkolnictwa wyższego oraz do wspierania nowego programu Erasmus Plus, by uzyskać znaczną i stałą wymianę studentów.

Z myślą o poszerzeniu debaty na temat otwartych zasobów edukacyjnych i nauczania cyfrowego, która pozwoli opracować bardziej elastyczne modele kształcenia, zostanie zorganizowany szczyt UE na temat edukacji cyfrowej i otwartej mający na celu zapewnienie, by Europa wykorzystwała możliwości oferowane przez zmiany technologiczne; w debatę zostaną zaangażowane wszystkie zainteresowane podmioty oraz zostaną określone nowe inicjatywy polityczne.

Europa stoi przed wyzwaniami, którym może stawić czoła jedynie wtedy, gdy jej obywatele będą innowacyjni, dobrze wykształceni i przedsiębiorczy oraz gotowi podejmować ryzyko i realizować inicjatywy. Przedsiębiorczość jest uznawana za jedną z kluczowych kompetencji niezbędnych każdemu obywatelowi, a przedsiębiorcza postawa i sposób myślenia muszą być wspierane na wczesnym etapie, począwszy od szkoły. Rada skoncentruje swoje prace na kwestii kształcenia w duchu przedsiębiorczości jako sposobie zdobywania umiejętności i kompetencji zarówno w życiu osobistym, jak i zawodowym.

Jeśli chodzi o kształcenie zawodowe, na podstawie oczekiwanego komunikatu Komisji na temat postępów w ramach procesu kopenhaskiego trzy prezydencje zwrócą się do Rady o przyjęcie konkluzji w sprawie określenia krótkoterminowych celów na kolejny okres roboczy – lata 2015–2018.

Zwrócą się też do Rady o przyjęcie konkluzji w sprawie polityk dotyczących kształcenia formalnego i pozaformalnego służących ograniczeniu wczesnego kończenia nauki; jest to jeden z głównych celów przewidzianych w strategii „Europa 2020” dotyczący w szczególności dzieci pochodzących z rodzin migrantów w kontekście różnorodności językowej i kulturowej.

Trzy prezydencje zwrócą również szczególną uwagę na kwestię zintegrowania systemów kształcenia i szkoleń z rynkiem pracy poprzez wzmocnienie ścieżek kształcenia opartych na pracy (takich jak przyuczanie do zawodu, praktyki zawodowe itp.), koncentrujących się w szczególności na tzw. perspektywie dualnej. Aby wesprzeć ten proces integrowania, trzy prezydencje w swoich pracach skoncentrują się przede wszystkim na:

- mobilności na szczeblu krajowym i transnarodowym do celów kształcenia i zwiększenia możliwości zatrudnienia;
- racjonalnym wykorzystywaniu i doskonaleniu różnych unijnych narzędzi w zakresie przejrzystości (takich jak Europass, europejski system transferu osiągnięć w kształceniu i szkoleniu zawodowym, europejskie ramy kwalifikacji, europejskie ramy odniesienia na rzecz zapewniania jakości w kształceniu i szkoleniu zawodowym itp.) w celu zapewnienia walidowania i uznawania umiejętności i kompetencji nabytych w różnych warunkach nauczania.

W tym kontekście uczenie się pozaformalne i nieformalne mają podstawowe znaczenie dla szerszego walidowania i uznawania umiejętności i kompetencji, a trzy prezydencje zajmą się kwestią uznania organizacji niedochodowych za podmioty w naturalny sposób zapewniające kształcenie pozaformalne i nieformalne w ramach uczenia się przez całe życie, a także uznawania certyfikacji kompetencji obywatelskich i umiejętności technicznych nabywanych w ramach wolontariatu i zaangażowania na rzecz organizacji niedochodowych i inicjatyw, w programach nauczania i w europejskich narzędziach na rzecz ocena umiejętności i kompetencji i możliwości ich przenoszenia.

Trzy prezydencje będą prowadzić działania na rzecz zaangażowania organizacji trzeciego sektora w programy wspierające nauczanie, zapobiegające przedwczesnemu kończeniu nauki i zwiększeniu dostępu do szkolnictwa wyższego o charakterze technicznym i akademickim; przyczyni się to do osiągnięcia celów przewidzianych w strategii „Europa 2020”.

Trzy prezydencje będą wspierać przyjęcie w budżecie unijnym odpowiednich przepisów na rzecz programów wolontariackich i szkoleniowych dla młodzieży, we współpracy z organizacjami trzeciego sektora, w celu zwiększenia dostępu do możliwości uczenia się języków, poprawy zdolności do zatrudnienia i zbudowania europejskiej świadomości obywatelskiej.

Młodzież

Obecne pokolenie młodych ludzi musi stawić czoła wyjątkowo trudnym wyzwaniom. Wychodzenie z kryzysu gospodarczego to proces powolny, a warunki na rynku pracy są nadal bardzo trudne. Problemem jest też niskie zainteresowanie procesem politycznym i zaangażowanie w ten proces.

W tym kontekście w ciągu 18-miesięcznej prezydencji trzech państw w pierwszej kolejności zajmą się one nowym planem prac na rzecz młodzieży, który Rada przyjęła w maju 2014 r. Jednym z głównych priorytetów w tym zakresie jest zapewnienie kluczowej roli pracy z młodzieżą oraz pozaformalnego i nieformalnego uczenia się jako środków sprzyjających rozwijaniu umiejętności i zwiększających zdolności do zatrudnienia osób młodych. W ramach pracy z młodzieżą można dotrzeć do osób znajdujących się w najbardziej niekorzystnej sytuacji społecznej oraz do młodzieży niekształcącej się ani nieszkolącej się. Oprócz przyczyniania się do zwiększenia zdolności do zatrudnienia praca z młodzieżą ma kluczowe znaczenie dla zapewnienia spójności społecznej w społecznościach znajdujących się pod presją w związku z wysokimi poziomami bezrobocia. Pogłębiona współpraca międzysektorowa powinna jeszcze bardziej zwiększyć wkład sektora młodzieży w osiąganie celów przewidzianych w strategii „Europa 2020”.

W sektorze młodzieży istnieje sprawdzona praktyka współpracy prezydencji w kontekście usystematyzowanego dialogu między organami publicznymi a młodzieżą. W związku z tym ogólnym tematem podczas 18-miesięcznej prezydencji trzech państw będzie wzmocnienie pozycji ludzi młodych. Temat ten będzie wspólnym wątkiem pozwalającym zachować ciągłość i spójność prac trzech kolejnych prezydencji. Wzmacnianie pozycji młodzieży to temat, który dotyczyć będzie dostępu młodych ludzi do praw oraz wagi ich politycznego zaangażowania.

Kultura

Trzy prezydencje będą dążyć do zapewnienia, by rola kultury jako wartości i czynnika ukierunkowującego działania była odpowiednio odzwierciedlona podczas realizacji strategii „Europa 2020”. Trzy prezydencje w dalszym ciągu będą dokładać starań, by kwestie dotyczące sektora kultury i sektora kreatywnego były należycie uwzględniane przy realizacji unijnych programów i instrumentów stanowiących część wieloletnich ram finansowych na lata 2014–2020.

Trzy prezydencje będą podejmować starania, by zwiększyć świadomość tego, że kultura jest motorem innowacji i instrumentem służącym zwiększeniu spójności społecznej i budowaniu kapitału społecznego. Aby wspierać wzrost gospodarczy, zatrudnienie i przedsiębiorczość w sektorze kultury i sektorze kreatywnym, zwłaszcza wśród ludzi młodych, trzy prezydencje będą nadal analizować alternatywne modele finansowania tych sektorów i poprawiać ich dostęp do środków finansowych.

Działania trzech prezydencji będą miały na celu pobudzenie twórczych partnerstw między sektorem kultury, z jednej strony, a innymi sektorami, np. sektorem gospodarki, badań, biznesu, innowacji i edukacji, z drugiej strony, tak by w pełni wykorzystać efekty rozlewania się kultury na inne sektory.

W odpowiedzi na wyzwania społeczna stojące przed Europą trzy prezydencje skoncentrują uwagę na naturalnej wartości kultury jako czynnika pobudzającego aktywność obywatelską, kreatywność i umiejętności oraz na zwiększaniu uczestnictwa w życiu kulturalnym poprzez zdobywanie nowej publiczności i poszerzenie dostępu do kultury, w tym dostępu online.

Aby pokazać wpływ kultury na sytuację społeczną i gospodarczą, trzy prezydencje będą nadal uwypuklać potrzebę formułowania polityki w oparciu o dowody.

Trzy prezydencje będą kontynuować prace nad strategicznym podejściem do kultury w unijnych stosunkach zewnętrznych z naciskiem na współpracę na rzecz rozwoju.

Mając na uwadze, że obecny plan prac Rady w dziedzinie kultury przestanie obowiązywać z roku 2014, jednym z podstawowych priorytetów będzie przyjęcie nowego planu prac na kolejny okres rozpoczynający się w 2015 r. oraz osiągnięcie określonych w nim celów priorytetowych.

Trzy prezydencje będą koncentrować swoje działania na tym, by wysunąć kwestie wspólnego dziedzictwa kulturowego na pierwszy plan przez odniesienie się do jego przekrojowego wkładu w osiąganie celów unijnych polityk i strategii „Europa 2020”.

Zwrócą się do Rady o przyjęcie konkluzji w sprawie dziedzictwa kulturowego w wymiarze strategicznym i przedstawienie konkretnych zaleceń dotyczących sposobów służących przełożeniu zasad w działania praktyczne.

Aby podnieść świadomość społeczeństwa, jeśli chodzi o wartość dziedzictwa kulturowego i jego znaczenie jako elementu sektora kreatywnego, trzy prezydencje będą również w dalszym ciągu wspierać rozwój europejskiej biblioteki cyfrowej Europeana i wykorzystywanie technologii cyfrowych jako sposobu na poprawę dostępu do treści kulturalnych i kreatywnych online ogólnie, a do europejskiego dziedzictwa kulturowego w szczególności, tak by pobudzać kreatywność, zwłaszcza wśród ludzi młodych.

Sprawy audiowizualne

Coraz większe wykorzystywanie internetu i urządzeń mobilnych jako preferowanego sposobu odtwarzania treści audiowizualnych stwarza istotne problemy w zakresie uregulowania sektora audiowizualnego, który tradycyjnie opiera się na modelu nadawczym. Choć dyrektywa dotycząca audiowizualnych usług medialnych z 2007 r. stanowi unijne ramy prawne w tym zakresie, w związku z szybkim rozwojem technologii i zmianami na rynku, które nastąpiły od tego czasu, konieczne może być wprowadzenie konkretnych dostosowań. Jak tylko Komisja przedstawi propozycje zmian w tej dyrektywie, trzy prezydencje zajmą się tym dossier w pierwszej kolejności.

Do innych kluczowych zagadnień w sektorze audiowizualnym należą: transgraniczna dostępność i wykorzystanie kreatywnych treści online w ramach jednolitego rynku internetowego, który ma zostać ustanowiony do 2015 r. Przekazywanie treści cyfrowych wewnątrz jednolitego rynku jest ściśle powiązane z modernizacją europejskiego systemu praw autorskich, jak określono w konkluzjach Rady Europejskiej z października 2013 r. Trzy prezydencje zapewnią zachowanie różnorodności kulturowej także w otoczeniu cyfrowym.

Przeanalizowane zostaną również kwestie dotyczące cyfryzacji europejskich kin i europejskiego dziedzictwa audiowizualnego, tak by zapewnić pomyślne przejście europejskiej kinematografii do ery cyfrowej.

Sport

W maju 2014 r. Rada uzgodniła nowy unijny plan prac w dziedzinie sportu, który określa priorytety współpracy państw członkowskich i Komisji w dziedzinie sportu na kolejne trzy lata. Nadrzędnym celem trzech prezydencji w 18-miesięcznym okresie będzie zapewnienie skutecznego wdrożenia nowego planu prac.

Uwypuklona również zostanie rola sportu, w szczególności sportu masowego, jako sposobu utrzymania solidnych, społecznie spójnych społeczności lokalnych, oraz jako środowiska, w którym młodzi ludzie mogą się nauczyć podstawowych umiejętności miękkich w celu zwiększenia swoich zdolności do zatrudnienia, mając na uwadze wyraźne powiązanie sportu z unijnym programem „Europa 2020”. Rola inwestycji w obiekty sportowe, rola wolontariatu, potrzeby osób niepełnosprawnych i konieczność przyjęcia podejścia promującego równość szans (czyli zagadnienia dotyczące płci społeczno-kulturowej) to kolejne istotne kwestie.

Pierwszorzędne znaczenie dla rozwijania globalnej koncepcji sportu będzie miało także zachęcanie do uprawiania sportu od wczesnego dzieciństwa, nie tylko pod kątem rozwoju fizycznego, ale także kształtowania edukacji, postaw i wartości.

Szczególne uwaga zostanie zwrócona na zawody wykonywane w sektorze sportu, aby zwiększyć i ułatwić potencjał zatrudnienia w tym sektorze.

Trzy prezydencje priorytetowo potraktują również promowanie aktywności fizycznej z myślą o poprawie stanu zdrowia oraz propagowaniu zdrowego stylu życia na wszystkich poziomach i na każdym etapie życia, ze szczególnym uwzględnieniem realizacji zalecenia Rady skierowanego do grup docelowych dotyczącego prozdrowotnej aktywności fizycznej i propagowania wysokiej jakości zajęć wychowania fizycznego w szkołach.

Kwestia ustawiania wyników zawodów sportowych nadal będzie miała priorytetowe znaczenie; dużą wagę będzie miało zapewnienie, by UE w dalszym ciągu odgrywała przewodnią rolę w międzynarodowych wysiłkach podejmowanych w celu znalezienia praktycznych i skutecznych sposobów zwalczania tego zagrożenia dla integralności sportu. W tym kontekście kwestią priorytetową będzie prawdopodobnie ratyfikowanie przez UE konwencji Rady Europy; prace nad tą konwencją dobiegają końca.

W dziedzinie zwalczania dopingu trzy prezydencje nadal będą zapewniać skuteczną współpracę i koordynację działań między UE i państwami członkowskimi, tak by nadal mówić silnym głosem na forum Światowej Agencji Antydopingowej. Szczególna uwaga zostanie też zwrócona na stosowanie dopingu w sportach (rekreacyjnych).